1972 ஆகஸ்ட் 12]

மாண்புமிகு போவைத் தலிவர்: நான் ஒரு உதாரணத்திற்காகத் தான் சொன்னேன்.

திரு. க. சுப்பு: பத்திரிகையில் இது பற்றி வந்திருக்கிறது. ஏதோ நாராயணசாமி என்பவர் என்னுடைய தொகுதிக்கும், இன்னொரு தொகுதிக்கும் பணம் பெற்றுக்கொண்டதாகச் சொன்னார்கள். நாராயணசாமி என்று எங்கள் கட்சியில் ஒருவரும் கிடையாது. நான் பணம் வாங்கியதாக பொருள் படக்கூடிய முறையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். அப்படிச் சொல்லியது தப்பு. அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூட வற்புறுத்தியிருப்பேன். வேறு ஏதோ ஒரு பெயரைச் சொன்னதால் நான் பேசாமல் இருந்தேன். நாராயணசாமி என்று ஒருவரும் இல்லை. நான் வாங்கியதாக பொருள்பட சொன்னார். அந்த அர்த்தம்படும்படி சொன்னார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மீண்டும் வேண்டுமானால் ரசீதைக் கொண்டு வந்து காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன். இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த கம்பூனிஸ்டு தோழர் அறந்தைநாராயணன் என்பவர், எஸ். நாராயணன் என்பவர் ராஜபாளையம் தொகுதிக்கு சுப்புவின் தேர்தலுக்காக ரூ. 5,000 கழகத்திலிருந்து வாங்கியிருக்கிறார். வேண்டுமானால் ரசீதை நாளைக்குக் கொண்டுவந்து காண்பிக்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: நான் வாங்கியிருக்கிறேன் என்ற அர்த்தத்தில் சொன்னீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவர்கள் உங்களிடம் கொடுத்திருப்பார் என்று கருதுகிறேன். நீங்கள் வாங்கவில்லை என்றால், அவர்கள் கொடுக்காதது குற்றம்.

5. அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானமும், அமைச்சரவையின் தனி ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமும்—தொடர்ச்சி.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இதிலே எழுப்பப்பட்ட முக்கியமான பிரச்னை விவசாயிகள் போராட்டத்தில் இந்த அமைச்சர் அவை சரியான முறையில் தீர்வு காணத் தவறிவிட்டது என்பதாகும். அந்தக் கொள்கையைக் கண்டித்து மற்றொரு தீர்மானமும் இந்தப் பேரவையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்னை வந்தாலும், அந்தப்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

பிரச்னைக்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்று திறமையோடு தீர்வு காணுமல் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு, அதனுல் கட்சிக்கு என்ன லாபம் என்ற அடிப்படையிலேயே தீர்வு காண்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் வெகு நன்முகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்முல், எந்தப் பிரச்னையாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பிரச்னையாக இருந்தாலும் சரி, பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பிரச்னையாக இருந்தாலும் சரி, பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களின் பிரச்னையாக இருந்தாலும் சரி, ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் பிரச்னையாக இருந்தாலும் சரி, ஏழை விவசாயிகளின் பிரச்னையாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் ஊர்வலம் நடத்தி மகஜர்கள் கொடுத்து, கோட்டைய நோக்கி முற்றுகை போட்டு, சிறைக் கூடங்களுக்குச் சென்று உண்ணு விரதம் இருந்து, இப்படி அத்தனை வகைகளையும் கடைப்பிடித்தாலும் கூட, பிரச்னைக்கு தீர்வு காண்பதற்கு வேண்டிய துடிப்பு இந்த அமைச்சர் அவைக்கு இல்லை. ஏதோ பிரச்னைகளை தள்ளிப்போட்டுக் கொண்டு எப்படியோ தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். தீர்வு காணவேண்டும், திறமையோடு தீர்வு காணவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதே சந்தேகத்திற்குரியது. பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடந்தது. அது தீர்த்துவைக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். மாதக் கணக்கில் ஆகியும் அந்தப் பிரச்னை தீர்ந்தப்பாடில்லை. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றார்கள் என்ற நல்ல பெயர் இந்த அரசுக்குத் தான் உண்டு. 'எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனுகும்'. இறைவன்கள் அத்தனை பேர்களும் சிறையில் இருந்தார்கள். காரணம் என்ன? அவர்களுடைய பிரச்னை தீர்க்கப்படவில்லை. பட்டதாரி ஆசிரியர்களை சிறைச்சாலைகளில் அடைத்து வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம் பிரச்னையை புரிந்து கொள்ளாத அளவுக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறது நிலைமை. அப்பொழுது சொன்னார்கள், இரண்டு மாதங்களில் தீர்த்துவிடுவோம் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் தீர்க்கப் படவில்லை. ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஐயகோ, நான் அபீஷியல்ஸ் கமிட்டியில் இருந்துகொண்டு அவர்களைப் படாதபாடு படுத்தி வைத்தார்கள். புருஷன் மனைவியைப் பிரித்து 10 நாட்களில் நான்கு, ஐந்து மாறுதல்கள் செய்தார்கள். அந்தப் பிரச்னை இன்னும் தீர்ந்துவிட்டதாகத் தெரியவில்லை. நூற்றுக்கணக்கில் அவர்கள் சிறைக்கூடங்களில் அடைக்கப்படக் கூடிய அளவுக்கு அவர்களுடைய பிரச்னை என்ன என்பதைக் கூட புரிந்து கொள்ள முடியாத அரசு இது. 'மந்திரிக்கு அழகு வரும் பொருள் உரைத்தல்' என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார். எவ்வளவு தான் பொருள் முன்வந்து நின்முலும், அவர்கள் கண்ணுக்கும், கருத்துக்கும் தெரியாத நிலையில் தான்

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

போய்க்கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு. ஏழை விவசாயிகளுடைய பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டாலும் . . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வள்ளுவர் சொன்னதாகச் சொன்னீர்கள். அது எந்தக் குறள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: திருக்குறளைக் கொண்டு வருகிறேன். படித்துப் பாருங்கள், அந்தக் கருத்து அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறளைச் சொன்னால் கூட குறளுக்கு ஆதாரம் கேட்கிறீர்கள். நாளைக்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 'மந்திரிக்கு அழகு வரும் பொருள் உரைத்தல்' என்று அதிவீராராமன் தெரிவித்திருக்கிறார். வள்ளுவர் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவர் சொன்ன கருத்தையே வள்ளுவரும் சொல்லியிருக்கிறார். அமைச்சருக்கு என்ன இலக்கணம் தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார். நாளைக்குக் குறளைக் கொண்டு வருகிறேன். குறளில் அந்தக் கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் சொன்னேன். குறள் என்று சொன்னால், உடனே குறள் நம்பர் என்ன என்று கேட்கிறீர்கள். மந்திரிக்கு அழகு வரும் பொருள் உரைத்தல் என்றாலும், எவ்வளவு பொருள் உங்கள் முன்னால் வந்து நின்றாலும், ஏன் அது உங்கள் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் தெரியாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஏழை விவசாயிகள் என்ன கேட்டார்கள்? ஒரு கையெழுத்து இட்ட அழைப்பு கேட்டார்கள். அதைக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கத்திற்கு முடியாதா? அதற்காக எத்தனை தூதுவர்கள், மூக்கையா தேவர், கந்தசாமி, சின்னதுரை, பூவராகன் இப்படி இவர்களையெல்லாம் தூது விட்டு, தூது விட்டு 60 நாள் கழிந்த பிரச்னையைப் பெரிதாக்கிவிட்டார்கள். என்ன கேட்டார்கள்? கந்தசாமி அவர்கள் கூட சட்ட மன்றத்தில் பேசும்பொழுது சொன்னார். முதல் அமைச்சர் கையெழுத்திட்ட அழைப்புத் தேவை. போராட்டக் குழு என்று ஒன்று அமைத்துவிட்டார்கள். அந்தப் போராட்டக் குழுவுக்கு முதல்வர் கையெழுத்திட்ட ஒரு அழைப்பு அனுப்பினால் என்ன குறைந்து விடும்? ஆட்சிபீடத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் தான் கொஞ்சம் எளிமையாக போகவேண்டும். கவுரவப் பிரச்னையாக பார்க்கக் கூடாது. நாட்டை ஆளக்கூடியவர்கள் உட்கார்ந்திருப்பது விக்ரமாதித்யன் சிம்மாசனம் போல, முன்பு இருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்களைப் பார்க்கமாட்டேன்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

என்று 18 நாட்களாகச் சொல்லியதனால்தான் பிரச்னை முற்றி மாணவர்கள் கொதித்து எழுந்து துப்பாக்கிச் சூடில் போய் முடிந்தது. அதே போன்று இந்த முதல் அமைச்சரும் இருந்ததால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது.

திரு. கே. கந்தசாமி: ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எங்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தூது அனுப்பியதாகச் சொன்னார்கள். தூது இல்லை, சமாதானக் குழு எங்கள் கட்சி சார்பிலே அமைத்துத்தான் நாங்கள் செயல்பட்டோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தூதுக் குழுவுக்கும் சமாதானக் குழுவுக்கும் ஏதோ ஒரு பெரிய வித்தியாசம் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். This is obstructing my speech.

THIRU K. KANDASAMI: On a point of Order.

MR. SPEAKER: The hon. Member may resume his seat.

THIRU K. KANDASAMI: The hon. Lady member is giving a misleading information. I want to say something by way of clarification.

மாண்புமிகு போவைத் தலைவர்: அது பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் அல்ல. கிளாரிபிகேஷன் என்றால், விளக்கம் சொல்வது என்றால், அம்மையார் பேச்சை முடித்துவிட்ட பிறகு கடைசியாகச் சொல்லுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதேமாதிரிதான் இன்றைக்கு ஏழை விவசாயிகளுடைய பிரச்னை. தூது விட்டு, தூது விட்டு, 60 நாட்கள் ஓட்டி, கடைசியில் 25,000 பேர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு, 16 பேர்கள் செத்து மடிந்த பிறகு, மத்திய அரசு பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் நிலைமையை சமாளித்த வழி தவறு என்று அறிவுரை வழங்கியதின் பேரில், கையெழுத்திட்டு ஜூலை 13-ம் தேதி அழைப்புக் கடிதம் வருகிறது, 60 நாட்கள் கழித்து. இதற்கு முன்னாலேயே அந்தக் கடிதம் அனுப்பப்பட்டிருந்தால், 16 பேர்கள் உயிர் இழந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது, 25,000 பேர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு அவஸ்தைபட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. விவசாயிகள் பிரச்னையை எவ்வளவு குழப்பத்தில் கொண்டு போய் நிறுத்த முடியுமோ அவ்வளவு குழப்பத்தில் கொண்டு போய் விட்டுவிட்டார்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் திறமைக் குறைவுக்கு அது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அது மாத்திரமல்ல. பந்த் நடந்தால் என்ன கெட்டுவிட்டது. பந்த் என்பது ஜனநாயக முறையில் எதிர்க்கட்சிகள் போராட வேண்டிய ஒரு முறை, கடைப் பிடிக்கிற ஒரு முறை. அந்த மாதிரி பந்தை நடக்கவிடக்கூடாது என்பதற்காக கொள்கை விளக்கக் கூட்டங்கள் போட்டு அடிக்கு அடி, குத்துக்கு குத்து, வெட்டுக்கு வெட்டு என்று பேசியிருக்கிறார்கள், வன்முறையை தூண்டியிருக் கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு தலைமை தாங்க நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார். வேறு யாராவது கூறியிருந்தால் பரவாயில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி பொறுப்பு இல்லாமல் வேண்டுமானால் வன்முறைக்கு தலைமை தாங்க தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லலாமா? அப்படியிருக்கும்பொழுது கம்யூனிஸ்டுகளே வன் முறையைத் தூண்டிவிட்டார்கள் என்று பேசுகிறார்கள். அந்த நிலையிலே பந்த் நடந்தால் என்ன செய்ய வேண்டும். மக்களுடைய உடைமைக்கும், உயிருக்கும் எந்த விதமான குந்தகமும் விளைவிக்காதபடி சட்ட இலாகாவின் மூலமும், போலீஸ் இலாகாவின் மூலமும் பாதுகாப்பு கொடுப்பதுதான் அரசுக்கு அழகே தவிர வேறு இல்லை. போலீஸுடன் கூட சேர்ந்துகொண்டு வன்முறையை தூண்டிவிடுவது, 'இன்றைக்கு கடையை மூடினால் என்றைக்கும் கடையை மூட வேண்டியிருக்கும்' என்று மிரட்டி கட்சிக் காரியாலயங்களுக்கெல்லாம் தீ வைத்து, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் வீடுகளுக்குள் நுழைந்து பல அராச கங்களை நடத்தி, அடக்குமுறையை நடத்திவந்தார்கள். அப்படிச் செய்தால் இந்தப் பிரச்னையை தீர்த்துவிடலாம் அல்லது அடக்கிவிடலாம் என்று கருதுவது ஜனநாயகத்திற்கே குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடியதாகும். அந்த எண்ணத்தில் இருந்தால், நீங்கள் எந்தக் கட்டத்திலும் வெற்றி பெற முடியாது என்பதை நினைவில்கொள்ள வேண்டும்.

அந்த மக்களின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிப்பதற்கு இது ஒரு பெரிய வாய்ப்பு என்ற காரணத்தால்தான் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமேயொழிய, எண்ணிக்கையில் பெரிய எண்ணிக்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று நினைக்க வேண்டாம். நீதி விசாரணை வையுங்கள் என்று கேட்டால், நீங்கள் தானே வேண்டாம் என்று சொன்னீர்கள் என்று சொன்னால் அது எப்படிச் சரியானதாக இருக்கும்? என்னென்ன குற்றச் சாட்டுகளை எல்லாம் போட்டிருக்கிறீர்கள்? ரயிலே போகாத ஊரில் ரயில் தண்ட வாளத்தைப் பெயர்க்க சதி செய்தார்கள் என்று குற்றச்சாட்டு---சார்ஜ் ஷீட் போட்டிருக்கிறீர்கள். ஒருவனைக் குற்றவாளி என்று சொல்கிறபோது, எவ்வளவோ பார்த்துத்தான் குற்றம் சாட்ட வேண்டுமேயொழிய, விளையாட்டுத்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

தனமாக, யார் மேலும் குற்றம் சாட்டக் கூடாது என்று இருக்கிறபோது, அதுதான் ஜனநாயக அரசாக இருக்க முடியும் என்கிறபோது, ரயிலே இல்லாத ஊரில் ரயிலைப் பெயர்ப்பதற்காக குற்றம் சாட்டி சார்ஜ் ஷீட் போட்டிருக்கிறீர்கள். ஒரு அரசாங்க நிர்வாகத்திலே, இதை விட குருட்டுத் தனமான போக்கு இருக்க முடியுமா என்றுதான் மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள்.

அதேபோல, பெத்தநாயக்கன்பாளயத்தில் என்ன நடந்தது? அந்த ஊரிலேயே மொத்தம் ஆயிரம் பேர்கள்தான் இருப்பார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனே இல்லாத ஊர் அது. ஒரு நிர்வாகத்திலே இருக்கிறவர்களுக்கு, அந்த ஊரில் போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது தெரியாதா? அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனே இல்லாத ஊரில் ஒரு ஆயிரம் பேர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும் சமூக விரோதிகளா? நண்பர் லத்தீப் சொன்னது மாதிரி அத்தனை பேர்களும் சமூக விரோதிகளாக இருக்க முடியாது. மக்கள் பலம் உங்களுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறீர்கள். அப்படி இருக்கிறபோது, அத்தனை பேர்களும் உங்களுக்கு எதிர்ப்பாக இருந்தார்கள் என்று எண்ணிக்கூடப் பார்க்க முடியாது. ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிற ஊரில் ஒரு கிளர்ச்சி என்று சொன்னால், அதை அடக்குவதற்கு, ஆறு பேர்களை சுட்டுத் தள்ளி விட்டுத்தான் அந்தக் கிளர்ச்சியை அடக்க வேண்டுமா? இதை விட இந்த அரசாங்கத்திற்கு பலவீனம் என்ன இருக்க முடியும் என்று மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உங்கள் உளவு இலாக்கா போலீஸில் எதற்காக இருக்கிறது? எப்படியெப்படி எங்கெங்கே கொந்தளிப்பு ஏற்படும், எந்தெந்த ஊரில் மக்கள் எப்படியெப்படி இருக்கிறார்கள், எங்கெங்கே கொந்தளிப்பு ஏற்படும் என்பதை அறிந்து யோசித்துப் பார்த்து, நான் முன்பு சொன்ன மாதிரி, வரும் பொருள் உரைத்தால் இப்படி ஏற்பட்டிருக்குமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படியில்லை என்று சொன்னால், அந்த நிர்வாக அமைப்புகளின் குறைகளை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது, ஒரு சின்ன ஊரிலே—அதுவும் போலீஸ் ஸ்டேஷன் கூட இல்லாத சின்ன ஊரிலே—ஆயிரம் விவசாயிகள் செய்கிற கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்கு போலீசார் சுட்டார்கள்—ஆறு பேர்கள் செத்தார்கள் என்றால், அதுவும் போலீஸ் வேலிலே புகுந்து கொண்டு சுட்டார்கள் என்றால், இந்த அரசு வன்முறையை உண்மையிலேயே கண்டிக்கக் கூடிய ஒன்று என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுவும், துப்பாக்கியை தொடமாட்டோம், நாங்கள் ஆட்சிக்கு

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வந்தால் துப்பாக்கிப் பிரயோகமே இருக்காது, துப்பாக்கியிலிருந்து குண்டே வராது என்று சொன்னவர்கள், நீங்கள்.

ஆனால், இன்றைக்கு விவசாயிகள் போராட்டத்திலே என்ன செய்திர்கள்? அவர்கள் எல்லாம் என்ன, சமூக விரோதிகளா? விவசாயிகள் என்பவர்கள், நம்முடைய மானத்தைக் காக்கக்கூடிய மக்களின் ஒரு பகுதி அந்த விவசாயிகள் கேட்ட கோரிக்கை என்ன? ஒரு பைசாவை குறையுங்கள், இரண்டு பைசாவைக் குறையுங்கள் என்றுதானே கேட்டார்கள்? அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு இரண்டு பைசாவை குறைத்து விட்டால் குடியா கெட்டு விடும்? அதை விட்டு, ஆந்திராவைப் பார், உத்திரப் பிரதேசத்தைப் பார் என்று சொன்னால், நான் கேட்கிறேன், நீங்கள் என்ன, எல்லாவற்றிற்குமா உத்திரப் பிரதேசத்தையும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இந்தப் பிரச்சினை கோவை விவசாயிகளின் தனிப்பட்ட பிரச்னை. அவர்கள்தான் 1970-லேயே 10 பைசாவாகக் குறைக்கும்படி கிளர்ச்சி செய்து, மூன்று உயிர்களை பலி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடத்திலே, மீண்டும் இரண்டு பைசாவை ஏற்றுகிறேன் என்று சொன்னால், எப்படி கொந்தளிப்பு ஏற்படாமல் இருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்த்திருக்க வேண்டும். சகிப்புத் தன்மையோடு இதைப் பேசி, சாமர்த்தியமாக செயல்பட்டிருக்க வேண்டும் இந்த அரசாங்கம். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்தப் பிரச்னை தனிப் பிரச்னை. தஞ்சை மாவட்டமோ, திருச்சி மாவட்டமோ என்று சொன்னால் ஒத்துக்கொள்ளலாம். அவர்களுக்கெல்லாம், பாதாள கங்கை மாதிரி கிணறு தோண்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால், கோவை மாவட்டத்தில், நூறு, இருநூறு அடி ஆழம் தோண்டினாலும் தண்ணீர் இல்லாமல் அவஸ்தைப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ள விவசாயிகள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கோரிக்கையில் என்ன இருக்கிறது என்பதை யோசித்துப் பார்த்து முடிவு எடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல், எப்படியும் போராட்டத்தை அடக்குவது என்கிற போக்கு இருக்கிற காரணத்தால்தான், இதை பாசிச அரசு என்று சொல்கிறோம்.

இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், அந்த விவசாயி, மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்காக மாத்திரம் போராடவில்லை. இரண்டு பைசாவைக் குறைத்தால் போதும் என்று மட்டும் கோரிக்கை இல்லை. அவர்கள் 12 அம்சக் கோரிக்கையை வைத்து போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். காங்கிரஸ் காரன் ஆட்சியில் இருந்ததைப் போல மின்சாரக் கட்டணம் இருக்க வேண்டும் என்று போராடிய போது ஒரு அரைப் பைசா குறைத்தீர்கள். அதற்குப்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 13

பிறகு compounding facilities என்று கொடுத்துவிட்டு இணை தோண்டுவதற்குக் கடன் கொடுத்தீர்கள். கடனை வாங்கிக் கிணறைத் தோண்டினால் தண்ணீர் வரவில்லை. விவசாயம் நடக்கவில்லை, பணத்தைக் கட்ட முடியவில்லை என்று சொன்னால் அவனுடைய வீட்டில் உள்ள சாமான்களை ஜப்தி செய்கிறீர்கள். எனவே, ஒரு நல்ல அரசாங்கமாக இருந்தால், இந்தப் பிரச்னையில் எப்படி அணுகி இருக்க வேண்டும்? ஒரு கமிஷனை அமைத்து, முடிந்ததைச் செய்கிறேம் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும்

What is their rural indebtedness? What is their indebtedness to co-operative societies?

இதையெல்லாம் பார்த்தீர்களா?

என்ன குறை என்று ஆலோசித்து ஜனநாயகப் பண்புள்ளத்தோடு பிரச்னையை அணுகியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல், இதை ஒரு கவரவப் பிரச்னையாக ஆக்கி, "நீ கட்டை வண்டியென்றால், நானும் கட்டை வண்டி, அடிக்கு அடி, குத்துக்கு குத்து, அடித்து நொறுக்குவேன்" என்று சொல்வது சரியா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நேற்றைக்குப் பேசிய ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் வன்முறையைப் பற்றிப் பேசினார். நாட்டில் வன்முறை ஏதாவது நடந்தால் அதை அடக்குவதற்காகத்தான் ஆட்சியில் இருக்கிறீர்கள். ஆனால், இங்கே நீங்களும் சேர்ந்து கொண்டு வன்முறை, வன்முறை என்று கத்தினால், வன்முறையை அடக்க உங்களால் முடியவில்லை என்றுதானே பொருள்? அப்படியானால் இதற்கு இந்தத் தீர்மானமே தேவையில்லையே? உங்களுடைய பேச்சே போதுமே. வன்முறையை நிரூபிப்பதற்கு? வன்முறையை அடக்கினால்தான் நாட்டில் சட்ட ஒழுங்கைக் காப்பாற்ற முடியும். அது எந்த ரூபத்தில் தலை தூக்கினாலும் அதை அடக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. விவசாயிகளின் பிரச்னையை இந்த நிலையில் பார்த்திருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் பிரச்னையை அதுப்பாக்கிச் சூட்டின் மூலம்தான் சந்திப்பது என்ற நிலை மிக மிக தரதிருஷ்டமானது என்பதைத்தான் நான் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அப்படி என்ன, ஒரு இரண்டு பைசாவைக் குறைத்து விட்டால் உங்கள் அரசாங்கம் கவிழ்ந்து போய் விடுமா? நிதிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு விடுமா? அதுதான் கள், சாராயத்தின் மூலம் இன்றைக்கு 40 கோடி வந்திருக்கிறதே. ஒரு இரண்டு பைசாவை குறைத்தால், அதை வேறு எப்படியாவது சரிக் கட்டிக்கொள்ளலாமே இந்த அரசாங்கம். இந்த அரசாங்கத்திற்கு பணம் விரயமே ஏற்படுவதில்லையா? மதுரை மாநாட்டில், லட்சக் கணக்கான மின் விளக்குகள் போடப்பட்டு, அந்த விளக்குகளுக்கு மின்சாரம் வருகின்ற

1972 ஆகஸ்ட் 12] *[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]*

கம்பத்திலிருந்தே மின்சாரம் சப்ளை எடுக்கப்பட்டது—நான் சொல்லவில்லை, ஏனென்றால், நானு வந்தேன், எனக்கா அழைப்பு அனுப்பப்பட்டது, மதுரைக்கு வரச்சொல்லி,—மதுரை மக்கள் சொல்கிறார்கள். ஐந்து லட்சம் வசூல் என்று சொல்கிறார்கள். மாநாட்டுக்கு வந்தவர்களே 20 லட்சத்திற்கு மேல் என்று சொல்கிறார்கள். மதுரை நகரமே இந்திர லோகம் மாதிரி அலங்கரிக்கப்பட்டது என்று பேசுகிறார்கள். அது மாத்திரமா? ஆறு லட்சம் ரூபாய்க்கு ஏர் கண்டிஷன்ட் ஹோட்டல் உருவாகியிருக்கிறது என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் வசூல் மாத்திரம் ஐந்து லட்சம் என்று . . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அம்மையார் தேசிய காங்கிரசில் இருந்தபோது, இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினர் மதுரையில் மாநாடு ஒன்று நடத்தினார்களே, அந்த மாநாடும் இப்படித்தான் நடைபெற்றது என்கிறார்களே, அது பற்றித் தெரியுமா? தெரிந்திருக்காது. காரணம், அழைப்பு வராமல் போகவில்லை என்று சொன்னார்களே! அப்போது அழைப்பு வந்திருக்காது. (*கரவொலி*).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அந்த மாநாட்டை விட உங்கள் மாநாடு தன்ருக இருந்தது (*கை தட்டல்*). மக்கள் பலத்தால் அல்ல, எண்ணத்தால் அல்ல, வெறும் அலங்காரத்தால். எந்த அளவுக்கு முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு செலவு செய்திருக்கிறார்கள். செய்தித் தாள்களில் பெருமையாக வந்த செய்தி. எப்படி இந்தச் செலவை சரிக் கட்டினார்கள் என்பது தெரியாது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், இவ்வளவு மின்சாரம் விணுகியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி பணம் விரயமாகின்ற போது, விவசாயி—உணவு கொடுத்து மானத்தைக் காக்கின்ற விவசாயி—அவன் இரண்டு பைசாவை இறக்கு என்று சொன்னால், இறக்கிவிட்டால், என்ன நடந்து விடும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிலையில், விவசாயத் துறையிலே, என்ன பிரச்சினை என்றால், தீர்க்கட்டும், தீர்க்காமல் போகட்டும்—முடிந்த வரையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைத் தடுத்திருக்கலாம். இறந்து போன விவசாயத் தொழிலாளர்கள்—பாவம் 14 உயிர்கள்—நல்ல இளைஞர்கள்—அவர்கள் என்ன குற்றம் செய்தார்கள்? துப்பாக்கியால் சுட்டு மண்டையைப் பிளந்திருக்கிறார்கள். துப்பாக்கிச் சூடு என்று சொன்னால், எப்படிப் பிரயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று முறை இருக்கிறது. முதலில் ஆகாயத்தைப் பார்த்து சுட வேண்டும். பிறகு முட்டிக்குக் கீழே சுட வேண்டும். ‘Shoot to scare and then

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

you must shoot to kill.' முதலில் பயமுறுத்துவதற்காக வானத்தை நோக்கி சுட வேண்டும். ஆனால், மண்டையை நோக்கிச் சுட்டிருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்திற்காக துப்பாக்கிச் சூடு நடந்திருக்கிறது? துப்பாக்கிச் சூடு என்றால், காலை நோக்கி நடத்த வேண்டும். ஆனால் விவசாயிகளின் மண்டையை நோக்கிப் பாய்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது, இந்தத் துப்பாக்கிச் சூட்டில் கையாள வேண்டிய முறைகள் கையாளப்படவில்லை என்பதை இங்கே உங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு சென்னை நகரில் இருக்கின்ற சிம்லன் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்வோமானால் கடந்த 10 மாதகாலமாக அது மூடப் பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 15 ஆயிரம், 16 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்து கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பம் எல்லாம் —மனைவி மக்கள் எல்லாம் படும்பாடு சொல்ல முடியாததாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இதுவரை வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கத்தினால் முடியவில்லை. இந்த லட்சணத்தில் தொழிலாளர் அரசு இது என்று சொல்லிக்கொள்கிறீர்கள். நான் இதைச் சொல்லும்போது உடனே உங்கள் முதலமைச்சர் சொல்வார். அதற்காகத்தானே அறுவர் குழு அமைக்கப் பட்டது. அதிலே நீங்கள் கன்வீனராக இருந்தீர்களே. உங்களுக்கே தெரியாதா நிலைமை என்று சொல்வார்கள். அறுவர் குழுவில் என்னை நியமித்தால்தான் எனக்கு அங்குள்ள சில உண்மை விபரங்கள் தெரியவந்தன.

எந்தப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டாலும் நீங்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடுதான் பார்க்கிறீர்கள். எங்கே இடம் கிடைக்கும்? எப்படி நாம் உள்ளே நுழையலாம் என்றுதான் நீங்கள் நினைக்கிறீர்களே தவிர, பிரச்சனைகளின் உண்மையானக் காரணங்களை அறிந்து, அதற்குத் தக்க பரிகாரம் காண வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை, உங்களுக்கு. அப்படி நடந்துகொண்டதனால் தான் வன்முறைகள் வளர்ந்தன, சிம்சன் கம்பெனியிலே அதன் எதிரொலி தான் உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த ஒருவனே—பிரதாப் சந்திரன்—கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறான். ஒரு பிரச்சனையை அணுகும்போது, அங்கே எந்தக் கட்சி இருக்கிறது, கம்யூனிஸ்டு இருக்கிறதா, காங்கிரஸ் இருக்கிறதா என்று பார்க்காமல் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் நியாயமான முறையில் அணுக வேண்டும். யார் தவறு செய்தாலும் அவர்களை அடக்கி ஒடுக்க வேண்டும். தவறு செய்பவர்கள் நாம் அடக்கப்படுவோம், ஒடுக்கப்படுவோம் என்ற உணர்வை அடையும் வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதுதான் உண்மையான அரசாங்கம்; நீடித்து நிற்கும் அரசாங்கமாக இருக்க முடியும்.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

நல்ல சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்த சிம்லன் தொழிலாளர்கள் கிட்டத்தட்ட 16 ஆயிரம் பேர் இப்போது வேலையில்லாமல் தெருவிலே திரிகிறார்கள். திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் தாசுபிடித்த திராட்சைப் பழம் விற்கும் காட்சியைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. அவர்களுக்கு அந்த தாசு பிடித்துப் பழக்கமில்லாததால் அந்த வேலையையும் செய்ய முடியாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இன்னொரு கம்பெனியில் தகராறு; அதாவது நேற்றைக்கு முன்தினம் அடிசன் கம்பெனியில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று காலை பி. அண்டு சி. மில் மூடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் தமிழ்நாட்டை எங்கே கொண்டுபோய் விடுமோ எனக்குத் தெரியாது.

சிம்லன் தொழிற்சாலை திறக்கப்படுவதற்காக பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதாகச் சொல்கிறார்கள். பேச்சுவார்த்தை, பேச்சுவார்த்தை என்று சொல்லி அங்கு என்னதான் பேசுகிறார்களோ தெரியவில்லை. ஏன் இப்படி பேச்சுவார்த்தை என்று சொல்லி காலங்கடத்த வேண்டும்? எந்தக் கட்சியினர் தவறு செய்தாலும் தக்க முறையில் தண்டித்து, வேலை செய்வோருக்கு வழிசெய்து கொடுக்க வேண்டியது ஒரு அரசாங்கத்தின் பொறுப்பா இல்லையா? அரசாங்கத்திற்கு அத்தப் பொறுப்பு இருக்குமானால் ஏன் தயக்கம் காட்ட வேண்டும்? பேச்சுவார்த்தையில் இப்போது இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் தி.மு.க. வோடு இணைந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. எனக்கு ஒரு சந்தேகம். உங்கள் முதலமைச்சர் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு அன்பு காட்டி வருகிறாரோ என்று. ஏனென்றால் இப்போது பி. ராமமூர்த்தி இந்தப் பிரச்சனையை தீர்த்து விடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறாராம். ஆனால் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் அதனால் எப்போது உதைவிழுமோ என்று கவலை கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, சூசேலரை ஒரு கொலைக் குற்றத்திற்காக கைது செய்திருக்கிறார்கள். அவர் பங்களூரிலிருந்து சென்னைக்கு கொண்டுவரப்பட்டார். ஆனால் அவர் சென்னைக்குக் கொண்டுவரப்படக் கூடிய செய்தி மாலைமுரசு, தினத்தந்தி போன்ற பத்திரிகைகளில் செய்தி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு 'அக்கியூஸ்ட்டை' கொண்டு வரும்போது, அந்த செய்தி வெளியே தெரியலாமா? அவர் 4 மணிக்கு சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் வந்து சேருகிறார் என்று குறித்த காலம் நேரத்தோடு செய்தி வெளியிடுகிறார்கள். ஒரு கொலைக் குற்றவாளிக்கு வரவேற்பு கொடுப்பதற்காகவா அப்படி செய்ய வேண்டும்? அந்தக் குற்றவாளியைக் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு 'வான்' கிடையாதா? ரயிலில் தானே கொண்டு வரவேண்டும்? அதையும் எல்லோருக்கும் தெரியப்படுத்தித்தானே கொண்டுவரவேண்டும்? நம்பூதிரிபாட் கூட அவரைப் பார்த்துச் சென்றதாக அறிந்தேன். என்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

நம்பூதிரிபாட் இடமிருந்து சர்டிபிகேட் வாங்குவதற்காகவா அப்படிச் செய்தீர்கள்? திறமையான ஒரு அரசாங்கமாக இருந்தால், இந்த மாதிரியான செய்திகள் வெளியாகாமால் அல்லவா பார்த்துக்கொள்ளும்? இந்த ஒன்றே போதுமே உங்கள் ஆட்சியின் திறமையைக் காட்ட.

கடந்த 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே தொழில் மயமாகப் பூத்துக் குலுங்கிய தமிழ்நாடு இன்று வறண்டு, துவண்டு காணப்படுகிறதே. அதை இல்லே என்று உங்களால் சொல்ல முடியுமா? நாங்கள் இந்த மாதிரியான குற்றச் சாட்டுக்களைச் சொல்லும்போது, "நாங்கள் 184 பேர்கள் இருக்கிறோமே நீங்கள் என்ன சொன்னால் எங்களுக்கு என்ன" என்று நீங்கள் சொல்லலாம். ஒன்றை மட்டும் உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். உங்களுக்கு ஓட்டளித்த ஏழை மக்கள், பாட்டாளி மக்கள் முச்சந்தியிலே உங்களைச் சந்திக்கத்தான் போகிறார்கள். அவர்கள் உண்மையான தங்கள் பிரச்சனைகளைச் சொன்னால் அவர்களை சைக்கிள் செயினால் தாக்குவது, தடியால் அடிப்பது இதுதானே இன்றைக்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவதாகச் சொல்லி ஓட்டு கேட்டீர்கள். கொஞ்சநாள் சில இடங்களிலே போட்டீர்கள். அதையும் எப்போது கைவிடலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் தேசிய நெருக்கடி வந்தது. அதைக் காரணமாகக் காட்டி படியரிசித் திட்டத்தையும் கைவிட்டீர்கள். எண்ணெய் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. விலைவாசி விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. அன்றைக்கு 3 ரூபாய் 4 ரூபாயாக இருந்த எண்ணெய் இன்றைக்கு 8 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. 3 ரூபாய்க்கு எண்ணெய் விற்கப்படும்போதுதானே நீங்கள் விலைவாசி போராட்டம் நடத்தினீர்கள், கலெக்டர் ஆபீஸ் முன்னால் மறியல் செய்தீர்கள். இப்பொழுதாவது, உங்கள் ஆட்சி வந்தப் பிறகாவது அதற்கு ஒரு பரிகாரம் கண்டீர்களா? முன்பு இருந்ததைவிட விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறதே தவிர இறங்கக் காணோமே. ஆனால் ஒன்று மட்டும் செய்திருக்கிறீர்கள். ஒரு உயிருக்கு என்ன விலை என்று நிர்ணயித்திருக்கிறீர்கள். பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. துப்பாக்கிச் சூடா. உயிர் போய்விட்டதா? இந்தா அதன் விலை ரூ. 5,000. இதைத்தான் இன்று நீங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்.

எதிர்க்கட்சிகள் என்ன சொன்னாலும் அதைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் கவலைப்படுவதாகவே தெரியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை எந்தெந்த நேரத்தில், எந்தெந்த இடத்தில் எப்படி எப்படி தாக்குவது என்றுதான் திட்டமிடுகிறீர்கள். உடனே உங்களுக்கு பாதுகாப்பு தரவில்லையா என்று கேட்கலாம். எனக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. அதற்காக நான் முதலமைச்சருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் (சிரிப்பு). நான் நன்றி மறப்பவள் அல்ல (மீண்டும் சிரிப்பு).

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கடந்த தேர்தலின்போது குடந்தை இராமலிங்கம் தாக்கப்பட்டார். ஒரு எம்.எல்.ஏ. யின் வீட்டில் இருக்கும்போது வீடு புகுந்து தாக்கப்பட்டார். விவசாயிகள் போராட்டத்தின்போது சுப்பு, கிருஷ்ணசாமி நாயுடு போன்றவர்கள் வீடுகள் எல்லாம் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொறுப்புள்ள தலைவர்கள் வீடுகள், எம்.எல்.ஏ.-க்களின் வீடுகள் எல்லாம் தாக்கப்படுகின்றன. போலீசார் அதையெல்லாம் கண்டும் காணாததுபோல் இருக்கிறார்கள். எம்.எல்.ஏ.-க்களின் நிலையே அப்படியானால் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களின் நிலை என்னவாகும் என்பதை அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க மாட்டார்களா? போலீஸார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கத் தொடங்கினால், நடவடிக்கையா எடுக்கிறீர்கள் தலைமைச் செயலாளர் ராயப்பாவின் நிலை உங்களுக்குத் தெரியுமா என்று கேட்கிறார்கள்; அவர்களை மிரட்டுகிறார்கள். அதனால் அதிகாரிகள் சரியான நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. பத்திரிகைகளிலே கண்டித்து செய்தி வெளியிட்டால் உடனே அந்த பத்திரிகை அலுவலகம் தாக்கப்படுகிறது. பத்திரிகை அலுவலர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். பத்திரிகை மீது வழக்குத் தொடுக்கிறார்கள். குற்றஞ்சாட்டியவர்கள் மீது வழக்குப் போடுகிறார்கள்.

சட்ட அமைச்சர் ஊரான திருப்பத்தூரில் உள்ள ஒருவர் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது. வழக்கு நடந்துகொண்டிருக்கும்போது அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட வழக்குகளை என் அரசாங்கம் போட வேண்டும். ஏழை எளிய மக்களைப் பயமுறுத்துவதற்காகத்தான் என்று நான் சொல்கிறேன். வழக்கைப் போட்டுவிட்டு கோர்ட்டுக்குப் போ என்றால், கோர்ட்டுக்குப் போவது சாதாரண விஷயமா? கோர்ட்டுக்கும், வக்கீல் வீட்டுக்கும் நடந்து நடந்து கால் ஓய்ந்து விடுமே; அவன் உயிரே போய்விடுமே (குறுக்கீடு). ஆமாம். 5, 6 வருடம் ஒரு வழக்கு நடந்தால், அதற்குள் நடந்து, நடந்து அவர் உயிரே போய்விடும். நானும் ஒரு வக்கீல்தான். அதனால் எனக்கும் அது தெரியும் (சிரிப்பு). தண்டவாளம் இல்லாத ஊரிலே ஒருவன் தண்டவாளத்தைப் பெயர்த்தான் என்று வழக்குப் போடுகிறார்கள். அங்கே ஏது தண்டவாளம் என்று கேட்டால் கோர்ட்டிலே போய் சொல் என்கிறார்கள். ஆகஸ்ட் 1, 1967-ல் ஒரு வழக்குப் போட்டார்கள். இப்போது 1972 ஆகஸ்டு நடக்கிறது. 5 வருடங்களுக்கு மேலாகியும் இன்னும் அந்த வழக்கு கோர்ட்டிலே இருக்கிறது. இப்படி பல தொழிலாளர்கள் மீது வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலே தொழிலாளர் நன்மையைக் கருதும் அரசாங்கமாக இருந்தால் இப்படிச் செய்வீர்களா? வழக்குப் பதிவு செய்தாலும், சம்பந்தப்பட்டவர் குற்றவாளியா இல்லையா என்று முடிவு செய்ய சீக்கிரமாக அந்த வழக்கை முடிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் அல்லவா? தேசியத் தொழிலாளர்கள் யார்மீது சந்தேகம் வந்தாலும் சரி, அவர்களைக்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

கண்டவுடனே பிடித்து வழக்குப் போடுகிறார்கள். கேட்டால் கோர்ட்டிலே பார்த்துக்கொள் என்கிறார்கள். எங்காவது போராட்டம் என்றால் தேதியத் தோழர்களின் வீடுகளில் புகுந்து குத்து, உதை என்கிறார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போனால் அப்புறம் என்ன நடக்கும் என்பதைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான செய்கை மிக மிக ஆபத்தானது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வியாசர்பாடியிலே ஒரு அமைச்சரின் உறவுக்காரர் போலீஸ் அதிகாரியாக இருக்கிற காரணத்தினால், அங்கே உள்ள ஒரு பர்மா அகதி அநியாயமாக அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அம்மையார் அவர்கள் பொய்யான தகவலையே சொல்லிப் பழக்கப்பட்டவர்கள். உண்மைக்கு மாறுனதையே இப்போதும் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லையே. நீங்கள் ஏன் அதற்குப் பதில் சொல்கிறீர்கள் ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : வியாசர்பாடி என் தொகுதியில் இருக்கிறது. அதனால் நான் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே இருக்கும் போலீஸ் அதிகாரி எனக்கு உறவினர் என்று சொல்கிறார்கள். அது தவறான தகவல் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாங்கள் முதல் **அமைச்சர்** அவர்களிடத்திலே மனுக் கொடுத்திருக்கிறோம். பர்மா அகதி ஒருவரை குற்றம் சுமத்தப்படாத அளவில் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று அடித்துக் கொலை செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன பரிகாரம் ? அந்த இன்ஸ்பெக்டரை வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிட்டோம் என்கிறார்கள். இதுதான் முறை ? தான செய்த தகாத காரியத்திற்கு அவன் வீட்டிற்குச் சென்று அணு அணுவாக வேதனைப்பட்டு சாக வேண்டாமா ? ஆனால் உங்கள் ஆட்சியில் நடப்பது என்ன ? வேறு ஸ்டேஷனுக்கு மாற்று—முடிந்தால் நல்ல வசதியான ஸ்டேஷனுக்கு மாற்று—யாருக்கும் தெரியாது போகக்கூடிய இடத்திற்கு ஒரு பிரமோஷனைக் கொடுத்து மாற்று என்கிற இந்த முறையில்தானே காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது மிக மிக வருந்தத்தக்கது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்த ஊழலைச் சுட்டிக் காட்டினாலும் அந்த நேரத்தில் இது போல ஒரு பரிகாரத்தைச் செய்துவிட்டுத் தப்பித்துக்கொள்கிறீர்கள்.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அன்றைய ஆட்சிக்காலத்தில் எருக்கஞ்சேரியில் மின்சார வாரியத்திற்காக நிலம் வாங்கப்பட்டதில் ஏற்பட்ட ஊழலைப்பற்றி—அன்றைக்கு இந்த அவையிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தவர்—இன்றைய முதல்வர் இப்படி நடக்கலாமா என்று இங்கே பேசினார்கள். அதன்பேரில் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி அதற்கு யார் பொறுப்பாளி என்பதை எல்லாம் பரிசீலித்து செஸ்பான்சிபிலிடியை பிக்ஸ் பண்ணி ரிப்போர்ட் கொடுத்து எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகின்றன? அதன்மீது நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்? அதைப்பற்றி இந்த அவைக்கு ஏதாவது அறிவித்திருக்கிறீர்களா?

திருவாரூர் மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் 1½ கோடி ரூபாய்க்கு கோணிப் பைகள் காணுமல்போய் இருப்பதை திடீர் சோதனையில் கண்டுபிடித்தார்களே, அதற்கு இன்றையவரை என்ன பரிகாரம் தேடினீர்கள்?

One-and-half crore worth of gunny bags.

இன்னும் கூட்டுறவுத்துறையில் என்ன என்ன ஊழல்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சரே மினி மார்க்கெட்டிங் சொசைடியைத் திறந்து வைக்கும்போது சொல்கிறார், கணக்கைக் கொண்டுவந்து காட்டுங்கள் என்கிறோம், 3 நாளாகக் கேட்கிறோம், கணக்கை வாங்க முடியவில்லை என்கிறார். இப்படிச் சொல்வது கூட்டுறவு அமைச்சரே. கணக்கை கேட்டு வாங்கிப் பார்க்க முடியாத நிலையில், பணத்தைக் கேட்டு எங்கே வாங்கப் போகிறார்கள்?

(Interruption) It is under investigation? how long? how many years?

எந்த இடத்தில் நடந்திருக்கிற ஊழல்களாக இருந்தாலும் வழக்கை எங்கே துரிதப்படுத்தி நடத்தியிருக்கிறீர்கள்? காலவரையின்றி தாமதப்படுத்துவது. மணலியில் என்ன ஆயிற்று? மணலி என்ஜீ சுத்திகரிப்பு ஆலைக்காக இனம் எஸ்டேட் நிலத்தை வாங்குகிறார்கள். செட்டில்மெண்டுகூட ஆகவில்லை. நஷ்ட ஈடு கொடுத்துவிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நாங்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருக்கிறோம், மீறி எதையும் செய்வோம் என்ற நிலைமையில் போய்க் கொண்டிருந்தால் நீதி விசாரணை நடக்காமல் இருக்கலாம் இந்த அநீதிகளை எல்லாம் உங்களால் மக்கள் மன்றத்தில் மறைக்க முடியாது.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

திருநெல்வேலி காலேஜில் மாணவர்கள் தண்ணீர் வசதி கேட்டுத்தான் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். பேப்பர்களிலே வந்துகொண்டிருந்தது. கல்லூரியை மூடிவிட்டார்கள். இன்னும் கல்லூரி திறக்கப்படவில்லை அங்கே தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கக்கூட நேரம் இல்லையா? தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கக் கூட எண்ணம் இல்லையா? இப்படிப்பட்ட நிலைமையில்தான் வெட்டர்னரி காலேஜ் இருக்கிறது. எந்த நிலையில் நாட்டுமக்கள் எப்படி உங்கள் ஆட்சி மீது நம்பிக்கை வைத்திருப்பார்கள்?

நான் ஒன்றுதான் உங்களுக்குச் சொல்ல விருப்பப்படுகிறேன். உங்கள் ஆட்சியில்—நீங்கள் என்ன என்ன வாக்குறுதிகளோ மக்களுக்குக் கொடுத்தீர்களோ அவற்றை நிறைவேற்றவில்லை. ஜனநாயக ரீதியாக எழுப்பப்படுகிற பிரச்சினைகளுக்கும் உங்களால் ஜனநாயக ரீதியில் தீர்வு காண முடியவில்லை. அடக்கு முறைகளினால் தீர்வு காண முற்படுகிறீர்கள், இது சரியான முறை அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் தேர்தல் என்ன ஆயிற்று? பர்ஸ்ட் குரூப் மாணவர்கள் எங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்? வடிகட்டின திறமை என்ற முறையில் தேர்டு க்ளாஸ் மாணவர்களை எல்லாம் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறீர்கள். ஒரு பிராமண மாணவனுக்கு கூட சீட் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு மாணவனுக்குகூடவா இடம் கொடுக்கக் கூடாது?

Justice must seem to be done.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சட்டக் கல்லூரியில் உள்ள 700 இடங்களில் 29 இடங்கள் பிராமண மாணவர்கள் பெற வேண்டும், 35 இடங்களை பிராமண் மாணவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நேற்றுவரை எனக்குக் கிடைத்த தகவல் ஒருவர் கூட இடம்பெறவில்லை என்பதுதான். 35 பேர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நன்றி.

விவசாயிகளுடைய பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டாலும், தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டாலும் நீங்கள் ஜனநாயக ரீதியில் அவற்றை அணுகி நல்லமுறையில் தீர்ப்பதற்கு முற்படுவதில்லை, பெரும் அளவு நிர்வாகம் சீர்குலைந்து வருகிற நிலையில் மக்களைத் திசை திருப்பிவிடுவதற்காக பிரிவினை என்று பேசி சட்டத்தின் கரத்தில் அகப்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காக மாநில சுயாட்சி என்ற போர்வையில் விஷ வித்துக்களை நாட்டில் தூவி வருகிறீர்கள். மதுரை மகாநாட்டில் முன்னுரை முதலமைச்சரை வைத்துக்

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கொண்டே பொறுப்புள்ள சட்டசபை உறுப்பினர்களே பேசுகிறார்கள். ஒருவர் சொல்கிறார், 'பிரிவினையைக் கைவிடவில்லை, ஒத்தித்தான் போட்டிருக்கிறேம்' என்று. இன்னொருவர் பேசுகிறார், 'இராணுவம் தான் வரட்டுமே, என் கைகத்திக்கு ஈடு கொடுக்குமா?" என்கிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: "வரட்டும் இராணுவம் என் கைகத்திக்கு ஈடு கொடுக்குமா?" என்று பேசியது யார் என்று சொல்ல முடியுமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் பத்திரிகைகளில் வந்ததைத்தான் சொல்கிறேன்.

I don't have first-hand information. I did not attend. I am not a D.M.K. Member.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அங்கிருந்து இங்கு வந்திருக்கிற போது, இங்கும் வரலாம். *(பலத்த சிரிப்பு)*

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் அங்கே இருந்து இங்கே வந்ததிலே என்ன தப்பு இருக்கிறது? நீங்களும் தான் அங்கிருந்து, அங்கிருந்து, இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அம்மையார் அவர்கள் தங்களுக்குள் கட்சி வித்தியாசம் இல்லை என்பதுபோலச் சொல்கிறார்கள். அதை பொன்னப்ப நாடார் ஒத்துக்கொள்கிறாரா?—அவரை இக்கெட்டில் மாட்ட வேண்டும் என்பதற்குக் கேட்கவில்லை. விஷயம் தெளிவுபடட்டும் என்பதற்காகத்தான் கேட்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I will not walk into the trap of the Hon. Chief Minister.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இதில் இருந்து திரு. பொன்னப்ப நாடார் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எங்களைப்பற்றி நாங்கள் பார்த்துக்கொள்கிறோம். நீங்கள் உங்கள் கட்சி லட்சியங்களைப் புரிந்துகொண்டால் போதும். மாநில சுயாட்சி, மாநில சுயாட்சி என்று பேசி வருகிறீர்களே, ராஜமன்னார் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை சட்டசபையில் வைத்து விவாதித்தீர்களா? ஒரு குழு ஒன்றைப் போட்டீர்களே, அவர்களது அறிக்கையைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

தீர்களா? மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தரப்பட வேண்டும் என்றால் என்ன என்ன அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று கேட்கிறீர்கள்? ராஜமன்னார் கமிட்டியில் நூறு கோடி ரூபாய்க்குட்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் மாநிலத்தில் இருக்க வேண்டும் என்கிறார், அதை கேட்கிறீர்களா? கன்கரன்ட் லிஸ்டில் இருக்கிற எல்லா சப்ஜெக்டும் ஸ்டேட் லிஸ்டுக்கே வரவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதைக் கேட்கிறீர்களா? திட்டவட்டமாக இன்ன வேண்டும் என்று எங்கே கேட்கிறீர்கள்? அன்றைக்கு 'அடைந்தால் திராவிடநாடு இல்லாவிட்டால் சுடுகாடு' என்று சொல்லிச் சொல்லியே மக்களை ஏமாற்றி வந்தீர்கள், முடிவில் அதைவிட்டுவிட்டீர்கள். இன்றைக்கு 'அடைந்தால் மாநில சுயாட்சி இல்லாவிட்டால் தனியாட்சி' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே தவிர—கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகிவிட்டது, எங்கே வரையறையாக இன்ன இன்ன வேண்டும் என்று தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறீர்கள்? மாநாட்டிலே ஒருவர் குறிப்பிடுகிறார், நாங்கள் நினைத்தால் ஒரு தீர்மானம் போட்டுத் தனியே பிரிந்து விடுவோம் என்று. தீர்மானம் போட்டுவிட்டால் தனியே பிரிந்துவிட முடியுமா? நீங்கள் 184 பேர்கள் இருக்கிறீர்கள் என்கிற காரணத்தினாலே எங்களை வேண்டுமானால் பயமுறுத்தி வாக்கவுட் செய்ய வைத்துவிட்டீர்கள். முதல் அமைச்சரை உட்கார வைத்துக் கொண்டே—பிரிவினையைப் பற்றி ஒருவர் பின் ஒருவராகப் பேசினீர்களே, பாவம், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கே மயக்கம் வந்துவிட்டது—மதுரை மாநகரில்!

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உடல்நலக் குறைவு உடையவர்களைக் கேலி செய்வதே உங்கள் வழக்கம், பழக்கம், வாடிக்கை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உங்களையும் மீறி உங்கள் கட்சிக்குள் இருக்கிறவர்கள் உங்களை வைத்துக் கொண்டே அந்தக் கருத்தைச் சொல்லி முதல் அமைச்சர் என்ன சொல்கிறார் பார்க்கலாம் என்று பேசுகிறார்கள். நீங்கள் அவர்கள் பிடியில் இருந்தும் தப்பிக் கொண்டுவிடுகிறீர்கள். பாராட்டுகிறேன். மக்களைத் திசை திருப்பிவிட மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையைத் தவிர வேறு இல்லை. எந்தக் காரியத்தை எடுத்தாலும் கட்சிக்கண்ணோட்டத்தோடுதான் செய்யப்படுகிறது. அதிலே கட்சித் தலைவரும் நீங்கள் தான் ஆட்சித் தலைவரும் நீங்கள் தான். எல்லாக் காரியங்களும் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடுதான் நடக்கிறது.

This Government is a Government of the D.M.K., for the D.M.K, by the D.M.K.,

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

என்பதாகத்தான் அரசாங்கம் நடந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர வேறு இல்லை. வட்டங்கள் ஆளுகின்றனவே தவிர சட்டங்கள் ஆளவில்லை என்று தெரிவித்து நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முழுமனதோடு ஆதரித்து என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய நண்பர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஃபார்வர்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் முழுக்க முழுக்க எதிர்த்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய டாக்டர் ஹாண்டே சுதந்திரா கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அந்த சுதந்திராக் கட்சியை ஸ்தாபித்தவர் பெருமதிப்பிற்குரிய, அரசியல் மேதை என்று சொல்லப்படுகின்ற இராஜாஜி அவர்கள்.

(மாண்புமிகு போவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அந்த இராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது இந்த சட்டமன்றத்திலே நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்மீது இந்த சட்டமன்றம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறதா என்று அவர் பெரும்பான்மையாக இருக்கிற கட்சி ஆளுகிற பொழுதே, அவர் முதல்வராக இருக்கிற பொழுதே நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். ஆளுகின்ற அரசு மீது, நம்பிக்கை இல்லையென்று மக்கள் பிரதிநிதிகள் வாயிலாக, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருகின்ற மரபைத்தான் சட்டமன்றங்களிலே கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த மரபுக்கு மாறுக, இராஜாஜி அவர்கள் முதல்வராக இருந்தபொழுது நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு என்ன காரணம்? 1952-ம் ஆண்டு தேர்தல் முடிந்தபொழுது, தேவர்குலத் திருமகன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் அருப்புக்கோட்டை நாடாளுமன்ற தொகுதியிலும் முதுகுளத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதியிலும் நின்று, ஒரு சேர வெற்றி பெற்றிருந்தார்கள். ஒருவரே இரண்டு இடங்களிலும் இருக்கமுடியாது என்ற காரணத்தினால், அருப்புக்கோட்டை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு, சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்க முடிவு செய்தார். அதன் காரணமாக, அருப்புக்கோட்டை நாடாளுமன்ற தொகுதிக்கு மறு தேர்தல் வந்தது. எதிர்க் கட்சியின் சார்பாக, திரு. எம். டி. ராமசாமியை நிறுத்தினார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக இராஜாத்தி குஞ்சிதபாதத்தை நிறுத்தினார்கள். அந்தத் தொகுதிக்கு இராஜாஜி

[திரு. எ. ஆர். பெருமாள்] [1972 ஆகஸ்ட் 12

அவர்கள் பேச வந்திருந்தார்கள். பேசிக் கொண்டிருந்தபொழுது அந்த அம்மையாருக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று சொல்ல மறந்துவிட்டார்கள். மேடையிலிருந்த ஒருவர் அதை நினைவுபடுத்தியவுடனே, இராஜாஜி அவர்கள் துரிதமாக ஒன்று சொன்னார்கள். இந்தத் தேர்தல் என்பது வேறு ஒன்றுமே இல்லை. ஒரே ஒரு பிரச்னை தான். நான் முதல்வராக வந்திருக்கிறேன். நான் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று தீர்ப்பு கூறுவதுதான் அருப்புக்கோட்டை நாடாளுமன்ற தேர்தல். நான் வேண்டுமென்று சொன்னால் இராஜாத்திக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள், வேண்டாமென்று சொன்னால், எம். டி.. ராமசாமிக்கு ஓட்டுப்போடுங்கள் என்று சொன்னார். மக்கள் வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டார்கள். ஒரு பெரிய அரசியல் மேதை, இந்தியாவிலே மிக உயர்ந்த பதவி என்று சொல்லக் கூடிய கவர்னர் ஜெனரல் பதவியை வகித்தவர், மத்திய அரசாங்கத்திலே மந்திரியாக இருந்தவர், கவர்னராகக் கூட இருந்தவர், முனிசிபாலிட்டி சேர்மன் பதவியிலிருந்து, இந்தியாவின் மிக உயர்ந்த பதவியான கவர்னர் ஜெனரல் பதவி வரை வகித்தவர், மக்கள் அவரை வேண்டாமென்று சொன்ன பிறகு, இந்தச் சபையிலே நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். எதை வைத்துக்கொண்டு? நியாயத்தை வைத்துக்கொண்டு அல்ல. அன்றைக்கு இந்தச் சட்டசபையிலே 375 பேர் இருந்தார்கள். அந்த 375 பேரில் 152 பேர்கள் தான் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே நின்று வெற்றி பெற்றவர்கள். மீதி 223 பேரும் ஏதிர்க் கட்சிகளின் சார்பிலும் சுயேச்சையாகவும் நின்று வெற்றி பெற்றவர்கள். எப்படியோ மெஜாரிட்டியாக்கி முதலமைச்சராக ஆனார்கள். தனக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிற காரணத்தாலே இங்கே நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தால் நிச்சயமாக வெற்றி பெற முடியும் என்று, வெளியே மக்கள் நம்பிக்கையில்லை யென்று சொன்னாலும், சட்டமன்றத்தில் நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டு வந்த இராஜாஜி அவர்கள் ஸ்தாபித்த கட்சியின் மூலம் இந்தத் தீர்மானம் வருகிறது இந்த சட்டமன்றத்தில்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் தீர்மானத்தை நம்முடைய இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காரர்களும், நம்முடைய ஸ்தாபனக் காங்கிரசாரும், இந்திரா காங்கிரசாரும் ஆதரிக்கிறார்கள். இந்திரா காங்கிரசாரும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காரர்களும் நேற்றுவரையில் நம்முடைய கூட்டணியிலே இருந்தவர்கள். 1971-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் நேரத்திலே ஒன்றுயிருந்து, இந்த இராஜாஜி அவர்களையும், காமராஜ் அவர்களையும் காட்டமாகத் தாக்கிப் பேசி மக்கள் மத்தியிலே வாக்கு பெற்றவர்கள்தானே இவர்கள். எந்த ஸ்தாபனக் காங்கிரசும் எந்த சுதந்திராக் கட்சியும் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறதோ அந்த ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ்காரர்களையும் சுதந்திராக் கட்சியின

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

ரையும் எதிர்க்க வேண்டுமென்று தீவிரமாக வேலை செய்தவர்கள் இன்றைக்கு, கூட்டணியை விட்டு விலகிய காரணத்தாலே, இந்த தி.மு.க. அரசாங்கத்தைப் பற்றி மக்கள் மத்தியிலே எப்படியும் ஒரு அதிருப்தியை ஏற்படுத்தி, இந்த அரசாங்கம் சீரான முறையில் செயல்படவில்லை என்று நிரூபித்து காட்டி அதன் மூலம் இந்த ஆட்சியை கவிழ்த்துவிடலாம் என்று செயல்படுகிறார்கள். என்றைக்குப் பிரிந்தார்களோ அன்றிலிருந்தே செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு விரோதமாக இந்த அரசாங்கம் போய் விட்டது என்றெல்லாம் பேசினார்கள். ஆரம்பத்திலே இருந்து நிலைமைகளை நாங்கள் தொடர்ந்து நன்றாகக் கவனித்து வருகிறோம். முதலமைச்சர் மீது அவர்கள் சொன்ன குற்றச் சாட்டு, முதலமைச்சர் சந்தித்துப் பேச மறுக்கிறார் என்பது. அதுதான் எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல், முதலமைச்சர் விவசாயப் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்துப் பேச மறுக்கிறார். அவர், பேசுவதற்கு சம்மதித்திருப்பாரேயானால், பிரச்னைகளை சுமுகமாகப் பேசி தீர்த்திருக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக, நாங்கள் பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பிலே மூக்கையா தேவர் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழுவை நியமித்து, நானும் நம்முடைய வழக்கறிஞர் கந்தசாமி அவர்களும், சக்தி மோகன் அவர்களும் உட்பட மொத்தம் 5 பேர் உறுப்பினர்களாக இருந்தோம். முதலமைச்சர் பேசுவதற்கு—சுமுகமாகப் பேசுவதற்குத் தயாராக இருந்தும், சித்தமாக இருந்தும், அதற்காக நாங்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில், குறிப்பிட்ட இடத்தில், மணிக்காணக்காகக் காத்திருந்தும் அவர்கள் வரவில்லை. இதன்மூலம் அந்த முதல் குற்றச்சாட்டு பொய்யாகிவிட்டது என்பது நிரூபணமாகி விட்டது. விவசாயப் பிரதிநிதிகளோடு பேசுவதற்கு முதலமைச்சர் தயாராக இல்லை யென்று குற்றச் சாட்டுத் தவறான குற்றச்சாட்டு. பேசுவதற்கு முதல்வர் தயாராக இருந்தும் அவர்கள் தயாராக இல்லை.

நம்முடைய கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் தங்கமணி அவர்கள், மூக்கையா தேவர் அவர்கள் இரண்டு பேர்களையும் தங்களிடத்திற்கு அழைத்திருந்தால் நாங்கள் வந்திருப்போம் என்று சொன்னார்கள். அவர் எந்த காரணத்திற்காக அப்படிச் சொன்னாரோ எனக்குத் தெரியாது. முதலமைச்சர் பேச மறுக்கிறார் என்றதற்கு அவர் பேசுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார் வாருங்கள் என்று நாங்கள் அழைத்தோம். ஆனால் அவர்கள் வரவில்லை. அன்றைக்கே பிரச்னையைப் பற்றி பேசி இருப்பார்களேயானால், இவ்வளவு தூரப்போக்கு சூடுகள், அசம்பாவிதங்கள், நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்காது. இந்த அசம்பாவிதங்களுக்கு முன்னாலேயே பேசி முடிவு எடுத்திருக்க முடியும். அவர்கள்

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்] [1972 ஆகஸ்ட் 12

ஏற்கனவே ஒரு முடிவை எடுத்து விட்டார்கள். அதனால் வரவில்லை. அந்த முடிவை எடுத்த பின்னர் அந்த முடிவிற்கு மாறுதலாக அவர்கள் வரத் தயாராக இல்லை. அது என்ன முடிவு? எப்படியாவது, இந்த 5-ந் தேதி பந்தை நடத்தியாக வேண்டும். இந்த 5-ந் தேதி பொது வேலை நிறுத்தம் நடந்தாக வேண்டும். இந்த பந்தின் மூலம் எப்படியாவது 10, 12 பிணங்கள் விழ வேண்டும். அந்தப் பிணங்களை வைத்துக் கொண்டு இந்த அரசுக்கு விரோத மாக மக்களைத் திரட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு விரோதமாக, இந்த சமரசப் பேச்சுவார்த்தைக்கு வர அவர்கள் தயாராக இல்லை. பேச்சு வார்த்தைக்கு உடன்படுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை.

இன்றைக்கு டாக்டர் கலைஞர் முதல்வராக இருக்கலாம். நாளை இன்னொருவர் முதல்வராக வரலாம். ஆனால் அந்த முதல்வர் என்ற பீடத்திற்கு, முதலமைச் சர் பதவிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மரியாதையை, சிறப்பை, ஜனநாயக மரபைக் கொடுக்க மறுப்பார்களானால் எப்படி ஜனநாயகம் சிறப்பாக இருக்கும். முதல்வர் அவர்கள் ஆளுகின்ற பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்றார்கள். மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற குறைபாடுகளை, குறைகளை முதலமைச்சரிடம் பேச வேண்டும். அவர் அதை ஏற்கட்டும் அல்லது மறுக்கட்டும். பேசுவதற்கே தயாராக வராமல் பேச்சு வார்த்தைக்கே தயாராக இல்லாமல், 5-ம் தேதி பொது வேலை நிறுத் தத்தை ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, அந்த பொது வேலை நிறுத்தத்திலே தி.மு. கழகத்துக்காரர்கள் ஆயுதங்களை வைத்து, ரௌடிகளை வைத்து, வன்முறை களைச் செய்தார்கள் என்று சொல்வது எவ்வளவு பெரிய அபாண்டம்?

துப்பாக்கியால் சுட்டதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். நான் ஒன்று கேட்கிறேன் அவர்கள் இதயத்தில் கைவைத்துச் சொல்லட்டும், போலீஸார் கையிலே துப்பாக்கி எதற்காகக் கொடுத்திருக்கிறோம்? துப்பாக்கி தேவைதானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வன்முறையாளர்கள் தலைதூக்கும் பொழுது, சமூக விரோதிகள் நாட்டின் அமைதியைக் குலைக்கும்பொழுது, சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே துப்பாக்கியினால்தான் அந்த ஆபத்தான நிலைமையிலிருந்து நாட்டைக் காப்பாற்ற முடியும். துப்பாக் கியால் சுடவே கூடாது என்றால், அவர்கள் கையில் துப்பாக்கியைக் கொடுக் காமல், ஒரு தம்புராவையும் சப்ளா கட்டையுமா கொடுத்து பஜனை பாடச் சொல்வது? துப்பாக்கி அவர்கள் கையில் கொடுக்கப்பட்டு இருப்பதே, வன் முறையாளர்கள் தலைதூக்கினால், அல்லது அமைதிக்குக் குந்தகம் விளைகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் இருக்கத்தான் செய்யும்.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. வ. ஆர். பெருமாள்]

சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்ற போலீஸார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தத் தயங்கக் கூடாது. அப்படி நடத்தாவிட்டால நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கே குலைந்துவிடும். அந்த வகையில்தான் சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்றத்தான் போலீஸார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தினர்கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஆட்சத்தாமலேயே எந்த ஒரு இடத்திலேயாவது அமைதியை நிலைநாட்டியிருக்க முடியும் என்று உங்களால் சொல்ல முடியுமா?

நான் கோவைக்குப் போயிருந்தேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மானுமதுரையில் பார்த்தேன், குளக்கரையில் பார்த்தேன், சாத்தூரில் பார்த்தேன். இங்கேயெல்லாம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்படாமல் இருந்திருந்தால் வன்முறைகள் தலைதூக்கி பல கொடுமைகள் விளைந்து, அதன் காரணமாக உயிர்கள் பலிபோய் இருக்கும். ஆகவேதான் அவர்கள் இதை வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டுச் செய்தார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரை நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். எனக்குத் தெரியாது, 14 பேர்கள் இறந்தார்களே, அதிலே அந்தக் கட்சிக்காரர் ஒருவராவது உண்டா? அப்படிப் பட்ட துரதிஷ்டம் . . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நண்பர்கள் இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அது வேண்டுமானால் துரதிருஷ்டமாக இருக்கலாம்.

திரு. வ. ஆர். பெருமாள்: இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் உள்ள கம்யூனிஸ்டுகளைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். 1942-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு போராட்டத்திலேயிருந்து கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் உள்ளவர்களோடு அரசியல் ரீதியாக தொடர்பு உள்ளவனாக இருந்திருக்கிறேன். 1948-ஆம் ஆண்டு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அகில உலக இளைஞர் மாநாடு என்று ஒரு மாநாடு அருப்புக்கோட்டையில் நடந்தது. அப்பொழுது வாக்குரிமை வயது வந்த வர்களுக்கு எல்லாம் இல்லை, சொத்துள்ளவர்களுக்கும், படித்தவர்களுக்கும் தான் வாக்குரிமை இருந்தது. அப்பொழுதுதான் நான் நகராட்சி மன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருந்தேன். அப்பொழுது, சுதந்திரம், ஜனநாயகம், சமத்துவம் என்ற இந்த மூன்றுக்கும் பாடுபடும் இளைஞர் ஸ்தாபனம் அது என்று சொன்ன காரணத்தினாலே நான் அப்பொழுது இளைஞனாக இருந்த காரணத்தினால் அதனால் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தேன், அப்பொழுது நடந்த அந்த மாநாட்டிற்காக நான் எல்லாவிதமான ஏற்பாடு களையும் செய்வதற்காக பொறுப்பு எடுத்துக் கொண்டு நடத்தினேன். அந்த மாநாடு நாளைக் காலை நடக்க இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் என்னுடைய வீட்டுக்கு அவர்கள் வந்தார்கள். போலீஸ்

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்] [1972 ஆகஸ்ட் 12

ஸ்டேஷனைத் தாக்க வேண்டும், துப்பாக்கிகளைப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும், போலீஸ் தாக்கினால் எதிர்த்தாக்குதல் நடத்த வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன், நீங்கள் சொன்ன கொள்கைகள் வேறு, உலகத்தின் சுதந்திரம் எங்கு பாதிக்கப்படுகிறதோ அங்கு சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும், சமத்துவம் எங்கு பாதிக்கப்படுகிறதோ அங்கு சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், உலக இளைஞர்கள் ஸ்தாபனம் என்று சொன்னால்தான் நான் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து அவர்களுக்காக முனிசிபல் பள்ளியில் தங்க ஏற்பாடு செய்து சினிமாக் கொட்டகையில் கூட்டம் நடத்த ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்தேன், ஆனால் இன்றைக்கு நீங்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனைத் தாக்க வேண்டும் எதிர்த் தாக்குதல் நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் அந்தக் கண்மூடித்தனமான புரட்சிக்கு நான் தயாராக இல்லை என்று சொன்னேன். அதற்காக என்னைப் பேடி என்று எண்ணிவிடாதீர்கள். நீங்கள் துப்பாக்கி வைத்திருந்தால் என்னிடம் துப்பாக்கியைக் கொடுத்தால் நான் தயார். ஆனால் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்றால் தேங்காய்க்குள் பாம் வைத்திருந்தார்கள். எனக்குத் தெரியாமலேயே என்னுடைய வீட்டிலே தண்ணீருக்குள் பாம் வைத்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். தண்ணீரில் இருக்கும்பொழுது வெடிக்காது, வெளியே எடுத்தால் வெடித்துவிடும். நான் அதை அவர்களிடமே கொடுத்தனுப்பினேன். அந்த பாம் வெளியேறிய பிறகு போலீஸ் லாரி அங்கே வருகிறது. இப்படி கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் எந்தப் போராட்டமாக இருந்தாலும் வன்முறையை வைத்துக் கொண்டு சாமர்த்தியமாக நடத்தி அதிலே அவர்கள் சிக்காமல் பின்னால் வருகிறவர்கள் சிக்கிக்கொள்ளுமாறு வைத்துவிடுவார்கள். அப்படிச் செய்வதில் அவர்கள் கைதேர்ந்தவர்கள். இது 1948 ஆம் ஆண்டு நிகழ்ச்சி. காரணம் அவர்கள் அப்படியே பயிற்றுவிக்கப்பட்டவர்கள், அதிலேயே பழக்கப்பட்டவர்கள் என்பதுதான்.

கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தக் கட்சியின் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று கேட்டேன், ஒன்றிரண்டு பேர்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இருக்கலாம். விவசாயிகளுடைய போராட்டத்தில் கோரிக்கைகளை நிச்சயமாகப் பேசித் தீர்த்திருக்க முடியும். இவர்கள் இராமநாதபுரம், சாத்தூர் போன்ற இடங்களில் என்ன பிரச்சாரம் செய்தார்கள் என்றால், இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இந்த அரசை கவிழ்க்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் தகுந்த காரணம் கிடைக்கவில்லை. நாம் தகராறு செய்து, சட்டம் ஒழுங்கைக் கெடுத்து விடுவோமானால் அதை வைத்துக் கொண்டு அந்த அம்மையார் அவர்கள் இந்த அரசைக் கலைப்பார்கள்,

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

நீங்கள் தாராளமாக இதிலே ஈடுபடுங்கள், மத்திய அரசு இதற்கு உதவி செய்யும். இங்கே உள்ள அரசுக்கு போலீஸ் வந்தால், மத்திய அரசு போலீஸ் 24 மணி நேரத்தில் வந்து உதவி செய்யும். இதற்காக மத்திய சி.ஐ.டி. இங்கே பரவலாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொஞ்சங்கூடப் பயப்பட வேண்டாம், அச்சம் வேண்டாம் என்று அவர்கள் துணிவு கொடுத்தார்கள்.

விவசாயிகள் விவசாயிகள் என்று சொன்னால் நாங்கள் எல்லாம் விவசாயிகள் இல்லையா? நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தொகுதியாகிய காரியாபட்டித் தொகுதியில் 336 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு பேரூராட்சிகூடக் கிடையாது, நகரமே இல்லாத தொகுதி. அங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாம் சாதாரண விவசாய மக்கள்தான். 1970 ஆம் ஆண்டுதான் ஒரே ஒரு பேரூராட்சி ஏற்பட்டது. அங்கேயுள்ள 336 கிராமங்களிலும் எந்தவித தொழிலும் கிடையாது. விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள்தான் 100-க்கு 99 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகுதியிலே எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் கிடையாது. கட்டைவண்டிகளை நிறுத்தவில்லை. காரணம், அந்தத் தொகுதியில் உள்ளவர்கள் விவசாயிகள், விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். வேறு ஒரு பகுதியிலே உள்ள விவசாயிகளும் விவசாயிகள்தான். வேறு ஒரு பகுதியிலே உள்ள விவசாயிகள் தூண்டிவிடப்பட்டார்கள், தைரியம் கொடுத்தார்கள், தவறான பாதையைக் காட்டினார்கள், அதனுடைய விளைவுதான் துப்பாக்கிப் பிரயோகமே தவிர, வேறு இல்லை. ஆனால் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததற்காக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருவது சரியல்ல. துப்பாக்கியை உபயோகப்படுத்தாமல் இருந்தால் சட்டம், ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. முன்னாலே நீதி விசாரணை கேட்டோம் என்றால், அப்பொழுது சுட்டவர்கள் மக்களைத் துரத்தி வந்து சுட்டார்கள். பள்ளிக்கூடத்திலே இருந்தவர்களை, வயல்களிலே இருந்தவர்களை, பேசிக் கொண்டிருந்தவர்களை, திண்ணையில் உட்கார்ந்திருந்தவர்களை அழைத்துவந்து சுட்டார்கள், அதற்காக நீதி விசாரணை கேட்டோம். இங்கே போலீசார் அப்படிச் சுட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? அப்படிச் சொல்ல முடியுமா? எந்தக் குற்றத்தையும் செய்யாத மக்களைச் சுட்டுக் கொன்றதால் நீதி விசாரணை கேட்டோம். இங்கே சட்டம் ஒழுங்கிற்குப் பாதகம் ஏற்பட்ட பிறகு அதைப் பாதுகாப்பதற்காகத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. அதற்கும் நீதி விசாரணையா? அதைக்கூட யார் மறுத்தார்கள்? நீதி விசாரணை நீதி விசாரணை என்று சட்டமன்றத்தில் கேட்கிறீர்களே? அதை யார் மறுத்தார்கள்? முதல்வரவர்கள் உங்களைக் கேட்காமலேயே நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். துப்பாக்கிப்

[திரு. வ. ஆர். பெருமாள்] [1972 ஆகஸ்ட் 12

பிரயோகம் நடந்த இடங்களில் நீதி விசாரணை நடக்கும், நீதிபதிகளை உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி நியமிப்பார் என்று சொல்லவில்லையா? அவ்வாறு முதல்வர் அறிவிக்கவில்லையா, பத்திரிகைகளில் பார்க்கவில்லையா? பிறகு பேச்சுவார்த்தைகளின்போது நீதி விசாரணை வேண்டாமென்று நீங்கள் ஒத்துக் கொண்டீர்கள். அப்படி ஒத்துக்கொண்ட பிறகு கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு அங்கே போய், ஏன் இதை ஒத்துக் கொண்டீர்கள் என்று மக்கள் கேட்பார்களே, கேட்கிறார்களே அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை என்ற பிறகு வெளி மாநில நீதிபதிகளை வைத்து விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதைக் கேட்டோம் அதை மறுத்தார்கள். அதனால்தான் நாங்கள் நீதி விசாரணை வேண்டாமென்று சொன்னோம், இங்கேயுள்ள நீதிபதிகளை வைத்து விசாரித்தால் நியாயம் கிடைக்காது என்று சொல்கிறார்கள். இது நியாயம்தானு, முறையான பேச்சுதானு? இங்கே தமிழக நீதிபதிகளை வைத்து விசாரித்தால் நீதி கிடைக்காது என்று சொல்வது என்ன நியாயம்? அதே கருத்தை இன்னொரு தோரணத்தில் இருந்து கூறுகிறேன், வெளி மாநில நீதிபதிகளை வைத்து விசாரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் வெளிமாநிலங்களில் இந்திரா காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலங்களின் நீதிபதிகளை வைத்து விசாரித்தால் இங்கே எப்படி எங்களுக்கு நீதி வழங்குவார்கள் என்று சொல்ல முடியாதா? அதுவும் வேண்டாம், இதுவும் வேண்டாம், சர்வதேச நீதிபதிகளை வைத்து விசாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்வதா? அரசியல் கட்சிக்காரர்கள், ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பிறகு அப்படித்தான் ஒத்துக் கொண்டோம் என்று மக்களிடம் தைரியமாகச் சொல்லுங்கள். என் அப்படி வந்துவிட்டீர்கள் என்று மக்கள் கேட்பார்கள், வெளி மாநில நீதிபதிகளை வைத்து விசாரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம், அவர்கள் மறுத்தார்கள், அதனால் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு இங்கே வந்து நீதிவிசாரணை வேண்டுமென்று கேட்பது சரியான முறைதானு. இது சரியான அரசியல் நோக்கம் ஆகாது. நீதி விசாரணை வேண்டுமென்றால், நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வதற்கு முன்பே நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டார் முதல்வர் அவர்கள். அதை அப்பொழுதே ஏற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அன்றைக்கு வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நேற்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்பொழுது அந்த வழக்குகள் மீண்டும் நடைபெறும் என்று முதல்வரவர்கள் அறிவித்தார்கள். முதல்வரவர்களின் கருத்தை, அந்த நேரத்தில் சொல்லப்பட்ட அந்தக் கருத்தை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நீங்கலாக, கட்டிடங்கள் இடித்தது, அலுவலகங்கள் தாக்கப்பட்டது போன்ற மற்ற வழக்குகளை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கும்

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. எ. ஆர். பெருமாள்]

பொழுது நேற்று ஏதோ ஒரு நிகழ்ச்சியில் முதல்வாவர்கள் அறிவித்தார்கள். தயவு செய்து முதல்வாவர்கள் அந்தக் கருத்தை மாற்றி எல்லா வழக்குகளையும் வாபஸ் பெறப்பட்டது என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நேற்று மாலைபுமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்பொழுது அந்த வழக்குகள் நடைபெறலாம் என்று சொன்னதால் அதை ஏற்றுக் கொண்டேனே தவிர வேறல்ல, உடன்பாட்டில் அன்றைக்கு ஏற்றுக் கொண்டபடி, நடைபெற வேண்டாமென்று நம்முடைய பார்வர்ட் பிளாக் கட்சித் தலைவர் கூறியதை நான் இப்பொழுதும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. எ. ஆர். பெருமாள்: வாபஸ் வாங்க அறிவித்தது குறித்து நன்றி. அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன்னால் பேசிய அம்மையார் அவர்கள் எதை எதையோ பேசினார்கள். வன்முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக் காரர்கள் அப்படிச் செய்யலாமா, இப்படிச் செய்யலாமா, கட்டிடத்தைத் தாக்கலாமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். நான் அதைப்பற்றி விரிவாகப் பேச வேண்டியதில்லை. எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், டெல்லியிலே ஜந்தர்மந்தர் கட்டிடத்தையும், கல்கத்தாவிலே சிண்டிகேட் அலுவலகத்தையும் அவர்கள் கைப்பற்ற அகிம்சாபூர்வமான முறையில், உண்ணாவிரதமிருந்து பட்டினி கிடந்து சாகக்கூடிய நிலையில் காந்திய முறையில் போராடி அவைகள் கைப் பற்றப்பட்டன என்ற உண்மை நாட்டிற்கும் உலகத்திற்கும் தெரியும். ஜந்தர் மந்தர் பற்றிய விவகாரத்தில் நீதிமன்றத்திலே தீர்ப்பளிப்பதற்கு முன்னாலேயே அங்கே போனவர்களெல்லாம் ஒரு கையிலே உத்திராட்சமும், ஒரு கையிலே கமண்டலமும் இவைகளை வைத்துக் கொண்டு இந்திரா காங்கிரஸிற்கு இந்த அலுவலகத்தைத் தர வேண்டும், இப்படி இருப்பது சரியல்ல, கொடுக்காவிட்டால் சாகும்வரையில் உண்ணாவிரதம் இருப்போம் என்று உண்ணாவிரதம் இருந்து சாகும் தருவாய்க்கு வந்த பிறகு, செத்துப் போவார்கள் என்ற நிலைக்கு வந்த பிறகு அந்தக் கட்டிடத்தைப் பெற்றார்கள் அல்லவா! (குறுக்கிடு). அம்மாதிரியான ஒரு கட்சியின் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது அதனுடைய வரலாற்றையும் சிந்திக்க வேண்டும். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் கட்சிக்குள்ள ஒரு பாரம்பரியத்தை மனத்தில் வைத்து, அந்தப் பாரம்பரியத்தின் அங்கமாக இருக்கிறோம் என்ற நிலையில் அவர்கள் பேச வேண்டும். வன் முறையாளர்கள் யார்? தாண்டிவிட்டவர்கள் யார்? தெரியாதா? அந்தச்

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்] [1972 ஆகஸ்ட் 12

சரித்திரத்தைச் சொன்னால் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் உடனே எழுந்து விடுவார்கள், முதுகுளத்தூரைப் பற்றியே பேசுகிறார்கள் என்று. கொஞ்சம் அவருக்கு வேகம் வரும். அதனால் விட்டு விடுகிறேன். எப்பொழுதும் அந்தப் பாட்டுத்தானு, அதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சத்தம் போடுவார்கள்.

முதுகுளத்தூரில் என்னென்ன செய்யப்பட்டது என்பது இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் பலமுறை பேசப்பட்டது. வன்முறையை நடத்தியவர்கள் யார்? அதுதான் கேள்வி. இங்கே அமைதியாக ஹர்த்தால் நடத்துகிறோம் என்றால் எதற்காக இத்தனை பெரிய ஏற்பாடு? எனக்குத் தெரியும், அருப்புக் கோட்டைத் தாலுக்காவில், சாத்தூர் தாலுக்காவில், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தாலுக் காவில் எப்படிப்பட்ட உணர்ச்சிகள் எழுப்பப்பட்டன என்பது தெரியும். அந்த உணர்ச்சிகளை எப்படி உருவாக்கினர்கள் என்பதும் தெரியும். இல்லாது போனால் எங்கே வந்தது குழப்பம்? எங்கே நடந்தது துப்பாக்கிப் பிரயோகம்? இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எந்தெந்தப் பகுதிகளிலே யெல்லாம் பரவலாக இருக்கிறார்களோ அங்கே யெல்லாம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது? இல்லையா? மாணமதுரையில் கிழப்பசலை, சின்னகனஹர் போன்ற இடங்களி லிருந்து வந்தவர்கள் புகுந்தார்கள். 1946-ம் ஆண்டில் ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்தில் நேரு அவர்கள் ஒரு இடத்திற்குப் போயிருந்தார், அங்கே உள்ளே விடாமல் இரண்டு பயனட்டுகள் தடுத்தார்கள். அவர்களைத் தட்டிவிட்டு உள்ளே நுழைந்தார். அந்த நிகழ்ச்சி வேறு மாதிரியாகக் கூறப்பட்டது. பயனட்டுகள் குத்திவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. பிறகு பொது வேலை நிறுத்தம் நடந்தது, அப்பொழுது நான் காங்கிரஸ் காரியதரிசியாக இருந்தேன். அப்பொழுதும் கடையை அடைத்தார்கள், தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்திற்கு வேண்டுகோள் விடப்பட்டது, அந்த நகரமே ஸ்தம்பித்து இருந்தது. இப்பொழுது அப்படியா நடந்தது? கடையைத் திறக்காமல் போடுங்கள் என்று வேண்டுகோள் வைக்கலாம், ஆனால் அரிவாள் கம்புகளோடு வேல் கம்புகளோடு சென்று கடையைப் பூட்டுகிறாயா என்ன என்று ஆத்திரத் தோடு தாக்கினர்கள். இதுவா ஹர்த்தால், இதுவா பந்த்? அப்படி நீங்கள் மட்டும்தான் வன்முறையால் அடக்க முடியுமா? அதே மாதிரி வன் முறையை உபயோகித்து கடையைத் திறக்க வைக்க முடியும் என்ற நிலையில் வன்முறை வாதா? அந்த வன்முறையை உபயோகிப்பது உங்களுக்கு மட்டும்தான் சொந்தமா? ஆகவே, முறையோடு நீங்கள் பிரச்னையைப் பார்த்திருந்தால் முறையாகப் பிரச்னை தீர்க்கப்பட்டிருக்கும். வன்முறையில் கடையை மூட வைக்க முடியும் என்றால் கடையைத் திறக்க வைக்கவும் வன் முறை வாதா? அப்படி இம்மாதிரி ஏற்பட்டால் போலீசார் துப்பாக்கிப்

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. எ. ஆர். பெருமாள்]

பிரயோகம் செய்யும் நிலைமை வராதா ? இப்படித்தான் தொடங்கியது வன் முறை ? நீங்கள் அமைதியாக அறிக்கையை விட்டுவிட்டு, வேண்டுகோள் விட்டுவிட்டு, நோட்டீசைப் போட்டுவிட்டு, பத்த் நடப்பதற்கு ஒரு நாளைக்கு முன்பு கூட்டம் போட்டு, வியாபாரிகளே கடைகளை அடையுங்கள், தொழிலாளர் களே வேலைக்குப் போகாதீர்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுத்து விவசாயி களுக்கு ஒத்துழைப்புத் தாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு வீட்டிலேயே இருந் தார்களா ? வீதிவீதியாகச் சுற்றினர்கள். நான் அப்பொழுது சென்னையிலே இருக்கிறேன். 11 மணிக்குத் தொலைபேசி மூலம் கேட்டேன்.

ஒரு மணிக்கு கேட்டேன், எல்லாக் கடைகளும் திறந்திருக்கின்றன, பூட்ட வில்லை என்று சொன்னார்கள். மூன்று மணிக்குக் கேட்டேன், அவ்வளவு கடைகளும் பூட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ஒரு மணிக்கு கேட்டபோது பூட்டவில்லை என்று சொன்னீர்களே, இப்போது எல்லாக் கடை களும் பூட்டப்பட்டிருக்கின்றனவே என்று சொல்கிறீர்களே என்று கேட்டதற்கு அவர்கள் சொன்னார்கள், அங்கிருந்து ஆட்கள் வந்து கலாட்டா செய்கிறார்கள், ஆகவே வியாபாரிகள் பயந்து கொண்டு கடைகளை அடைத்திவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, பயமுறுத்தி நாட்டுமக்களுக்கு முன் விவசாயிகள் பிரச்னையை வைக்க முடியாது.

உழவர் பெருமக்கள் நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள்தான், அவர்களைப் போல் நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்களைப் பார்க்க முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட மக்களுக்காக வாதாடும்போது நேர்மையின் அடிப்படையில், நியாயத்தின் அடிப்படையில் கோரிக்கைகளை வைத்து வாதாடும்போது இப்படிப்பட்ட முறைகள் தேவையில்லை. ஏன் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் ? இந்தத் தீர்மானம் நிச்சயமாக நிறைவேறாது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் மூலம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சியை கவிழ்த்து விட முடியுமா, முடியாது என்பது அவர்களுக்கு உறுதியாகத் தெரியும். பின் ஏன் கொண்டுவந்தார்கள்? இதைக் கொண்டு வருவதால் மூன்று நான்கு நாட்கள் பேசலாம், சட்டமன் றத்தில் பேசுவதன் மூலம் நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தலாம், அதன் மூலம் இந்த அரசுக்கு விரோதமான ஒரு சூழ்நிலையை சிறிது உருவாக்கலாம் என்ற நோக்கோடும்தான் இத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல.

தென் பாண்டி மண்டலத்திலே, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி பகுதிகளில் தான் அதிகப்படியான துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றிருக்கிறது. அது நடந்த மூப்பது நாட்களில் மதுரை மாநாடு நடந்தது. அலங்காரங்களை வைத்து

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்] [1972 ஆகஸ்ட் 12

நடத்தினர்கள், அதிகாரத்தை வைத்து நடத்தினர்கள், ஆனால் மக்கள் பலம் இல்லை என்று சொன்னர்கள். எனக்கு வயது 48 ஆகிறது. 18-ம் வயதி லிருந்து நான் அரசியலில் இருக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மக்கள் பலம் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இல்லை யென்றால் 184 பேர்கள் வந்திருக்க மாட்டார்கள். நிறைய மக்கள் பலம், நிறைய அலங்காரங்கள் எல்லாம் இருந்தன என்றுதான் சொல்லப் பட்டது.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: 1945-ல் மகாத்மா காந்தியடிகள் மதுரைக்கு வந்தார்கள். அதே ரேஸ் கோர்ஸ் மைதானத்தில் கூட்டம். அதையும் நான் பார்த்தேன். 1946-ல் நேரு அவர்கள் ஒரு ரூருவலிச் சுற்றுப்பயணம் செய் தார்கள். விடுதலை கொடுக்காவிட்டால் நாட்டில் பெரியதொரு போராட்டம் ஏற்படும் என்று போராட்ட உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடச் செய்யும் சுற்றுப்பய ணத்தின்போதும் பார்த்தேன். பின்னால் இருபெரும் தலைவர்கள், ராஜாஜி அவர்களும், தேவர் அவர்களும் சந்தித்துப் பேசினார்கள் தமுக்கம் மைதா னத்தில். ஐந்து லட்சம் பேர்கள் வந்திருந்தார்கள். அதையும் நான் பார்த்தேன். உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இந்தக் கூட்டங்களை யெல்லாம் காட்டிலும் அதிகப்படியான கூட்டத்தை, உணர்ச்சியை, எழுச்சியை அந்த மதுரை மாநாட்டில்தான் நான் பார்த்தேன். கைபோடும் உலக உருண்டை, பாரீஸ் நகர் கோபுரம், மின் அலங்காரங்கள் இவைகளை வைத்து கூட்டத்தைச் சேர்த்து விட்டார்கள் என்றார்கள். மதுரை மாநகர மக்கள் இதைவிட அபாரமான வேடிக்கைகளைக் கண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பார்க்க வந்தவர்கள் ஒருசிலர் இருக்கலாம். இவ்வளவு லட்சக்கணக்கான பேர்கள் கூடியது அவைகளைப் பார்ப்பதற்காகத்தான் என்று சொல்வது பயித் தியக்காரத்தனமான எண்ணம். அதற்கு அப்பாற்பட்டு ஒரு உணர்ச்சி இருக் கிறது. அதை கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். அது என்ன உணர்ச்சி? 30 ஆண்டுகளில் நான் அங்கு கண்டிராத ஒரு சாட்சியாக இருந்தது அந்தக் காட்சி. எப்படி அந்த உணர்ச்சி வந்தது? அதற்குக் காரணம் யார்? டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் அரசைக் கவிழ்க்க எண்ணுகிறார்கள். விவசாயிகள் இளர்ச்சிக்குப் பின்னால் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்குப் பின்னால் கலைஞரின் ஆட்சிக்கு எதிரான உணர்ச்சியைப் பரப்பினார்கள். ஆனால் கலைஞரின் ஆட் சிக்கு விரோதமாகச் செல்ல மக்கள் தயாராகயில்லை. இந்த அரசுக்கு விரோதமாக மக்கள் அணிவகுக்கவில்லை. இப் போராட்ட நிகழ்ச்சிகளின் போது முதல்வர் அவர்கள் கையாண்ட முறையை, எடுத்த நடவடிக்கைகளை தென் பாண்டி நாட்டு மக்கள் முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கிறார்கள் என்ற

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

உணர்ச்சியைக் காட்டுவதற்காகத்தான், கலைஞரின் பின்னால் தென் பாண்டி நாட்டு மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காட்சியைத்தான் நான் அங்கு கண்டேன். (ஆரவாரம்). வீரம் செறிந்த பூமி அது. நியாயத்திற்கு உயிர் கொடுத்த பூமி அது. உண்மைக்காக ரத்தத்தைச் சிந்திய பூமி அது. அந்தப் பூமியில் பிறந்து வாழ்ந்த மக்கள் கலைஞரின் பின்னால் நியாயத்திற்காக, உரிமைக்காக குரல் கொடுக்க அல்லது உயிர் கொடுக்கவே திரண்டு வந்தார்கள். அந்தக் காட்சியை நான் மதுரை மாநாட்டில் கண்டேன். அதற்குப் பிறகும் இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்லித் தீர்மானம் கொண்டு வந்தால் (ஆரவாரம்) எனக்குப் புரியவில்லை.

ஆக, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து என் கட்சி சார்பில் சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட்டேன். திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதற்கு மட்டும் ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தேவர் அவர்களோடு எனக்கோ அல்லது கழகத்திற்கோ ஒரு தொடர்பும் எப்போதும் இருந்தது கிடையாது, பற்றே பாசமோ இருந்ததில்லை என்று அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது பேசும்போது எனக்கோ, அல்லது கழகத்திற்கோ தேவரின்மீது பற்றே பாசமோ இருந்ததில்லை, எங்களுக்குள் உறவோ பற்றே கிடையாது என்று சொல்லியிருக்கலாம். அப்படிச் சொல்லியிருந்தாலும் கூட, அவர் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எவ்வளவு தவறுனவை என்று சொல்லியிருக்கும் அந்தப் பாராவை மட்டும் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

'இப்போதுதான் எனக்கு ஒரு தபால் வந்தது. அது ஒரு பத்திரிகை. ரங்கூன் நகரத்தில் கடல் கடந்து நிற்கும் தமிழர்கள் முத்துராமலிங்கத் தேவரின் பிறந்த தின விழாவைக் கொண்டாடும் அழைப்பிதழ். அவரைப் பற்றி இப்போது வெறுத்து ஒதுக்கத்தக்கவராகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே அவர்கள் உள்ளத்தில் வைத்துக் கொண்டாடுபவராக இருக்கிறார். உலகத்தார் வைத்திருக்கின்ற கருத்து இன்றையதினம் இந்த ராஜ்ய ஆட்சியாளர் வைத்திருக்கின்ற கருத்தாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்பது இல்லை. அவர்கள் கருத்தே நாம் வைக்க வேண்டும் என்பது இல்லை. ஆனால் உலகத்தார் வைக்கின்ற கருத்துக்கு மதிப்பு அளிக்க வேண்டும். உலகத்தார் எல்லாம் போற்றுகின்ற உத்தமராக முத்துராமலிங்கத் தேவர் இருப்பாரானால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அவரோடு கலந்து பேசி ஒரு சமரச சூழ்நிலையை அந்தப் பிராந்தியத்தில் உண்டு பண்ண ஏன் முயற்சிக்கக் கூடாது? தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேவர் அவர்களோடு எங்களுக்கு தொடர்பு இருந்ததில்லை என்று பேசியிருந்தாலும், தேவர் அவர்கள் இறந்தவுடன் அவர் உட

[திரு. எ. ஆர். பெருமாள்] [1972 ஆகஸ்ட் 12

இக்கு அருகில் அண்ணாவை அழைத்துச் சென்றவன் நான். அன்று அனுதாபக் கூட்டத்தில் அவர்கள் பேசினார்கள். அப்போது புரட்சி நடிகர் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அண்ணா அவர்கள் தேவர் அவர்களைப்பற்றி எப்படியெல்லாம் பேசினார்கள் தெரியுமா? பேசியது மட்டுமல்ல. இறுதியாக ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தார். சிங்கத்தைப்போல் இருந்த தேவர் திருமகன் எனும்படும் தோழமையாக ஆகிவிட்ட இந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்து சாகடித்த காங்கிரஸ் ஆட்சியை 67 தேர்தலில் முறியடித்தே திருவோம் என்று தேவர் அவர்கள் பேரில் சபதம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார்கள். அந்தக் கட்டளைப்படிதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், பார்வர்ட் ப்ளாக்கும் எந்தச் சோதனையிலும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் பிரிக்க முடியாத அளவிற்கு இருந்து வருகின்றன. வோட்டு போடும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நடுநிலைமை வகித்தார்கள், இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து பேசியிருக்கிறார்கள். நடுநிலை வகிக்கக் காரணம் இருக்கிறது. நீங்கள் கழகத்தை நம்புகிறீர்களே, அவர்கள் உங்களை எப்படி நடத்தியிருக்கிறார்கள் தெரியுமா என்று கேட்பதினால் எல்லாம் எங்களைப் பிரித்துவிட முடியாது. நான் உறுதியாகச் சொல்கிறேன். உண்மையாகச் சொல்கிறேன், தெளிவாகச் சொல்கிறேன். அதற்குப் பின்னால் தென்பாண்டிய லட்சக்கணக்கான மக்களை, பின்தங்கிய மக்களை, ஏழை எளிய மக்களை, கிராமத்திரங்களில் வாழும் சாதாரண சாமான்ய மக்களை காக்கின்ற ஒரே அரசு, சிந்தித்து முடிவு கட்டிய ஒரே அரசு கலைஞர் அரசு ஒன்றுதான். அகத்திற்கு 400 கண்டார், புறத்திற்கு 400 கண்டார், தமிழ் சாதியின் ஒரே அடையாளச் சின்னம். ஏழை எளிய மக்களுடைய தாய பீடம், பின்தங்கிய மக்களுடைய கண்கண்ட தெய்வம் கலைஞர் கருணாநிதி என்பதை நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எத்தனை இடர்ப்பாடுகள் இருந்தாலும் சரி, பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியையும், தி.மு.க.வையும் யாரும் பிரித்துவிட முடியாது. அதே நேரத்தில் இப்படிப் பட்ட உறவு இருக்கிற நேரத்தில், இப்படிப்பட்ட உறுதியான தோழமை இருக்கிற காரணத்தினால், நியாயத்தை எல்லாம் மறந்து, உண்மையை எல்லாம் மறந்து பேசுவோம் என்று முடிவு கட்டிவிடாதீர்கள். மனச்சாட்சியோடு, எது நியாயம் என்று பட்டதோ, எது உண்மை என்று தெரிகிறதோ அதைத் தான் சொல்வோம், சொல்கிறோம். தேவர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்கள், உறுதியோடு உண்மையைப் பேச வேண்டும், உண்மையை இறுதிவரையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். அந்தக் கொள்கை கோட்பாட்டில் வளர்ந்தவர்கள் நாங்கள். தோழமை, உறவு என்று இருந்தாலும், நியா

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

யத்திற்குப் புறம்பாக, உண்மைக்குப் புறம்பாக எதையும் பேசுவோம் என்று யாரும் எதிர்பார்க்க வேண்டாம் என்று கூறிக் கொண்டு, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முழுமையாக எதிர்த்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனது அருமை நண்பர் ஹாண்டே அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் நம்பிக்கையில்லாதவன் என்ற முறையில் என்னுடைய பேச்சைத் தொடங்குகிறேன்.

மற்றவர்கள் பிரேரேபிக்காமல், கூட்டுக் கட்சியில் உள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்கள், கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் உள்ள எனது மதிப்புமிக்க தலைவர் அவர்கள் இவர்கள் இருக்க, ஹாண்டே அவர்களே இந்தத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கச் செய்தது (ஒரு குரல்: அவர் முதலில் கொடுத்தார்) (எல்லோரும் கொடுத்தார்கள்) ஆனால் ஹாண்டே அவர்கள் பிரேரேபிக்க வேண்டிய நிலைமை வந்ததைப்பற்றி நான் மிகவும் ஆலோசனை செய்கிறேன். அதைப்பற்றி சிந்திக்கிறேன். ஹாண்டே அவர்கள் பிரேரேபிக்கும்பொழுது சொன்னர், பேசுகிற பொழுது சொன்னர். (குறுக்கிடு) நீங்கள் யாரும் பேசும்பொழுது நான் இடைமறிக்கவில்லை. மிக அமைதியாக இருந்து உங்களுடைய பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். காரணம் நான் பேசும்பொழுது நீங்கள் நான் என்ன பேசுகிறேன் என்பதை அமைதியாக இருந்து கேட்டுக் கொண்டிருப்பதற்குத்தான். ஒருவர் பேசும்பொழுது கூட நான் வாய் திறந்து ஒரு வாதமும் சொல்லாமல் அமர்ந்திருந்தேன் என்றால் நான் கொண்டிருந்த அரசியல் நாணயத்தை நீங்களும் கைக்கொள்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கையில்தான். தயவுசெய்து நான் பேசுவதைக் கேளுங்கள். கேட்டதற்குப் பிறகு என்னுடைய பேச்சின் பேரில் உங்களுக்குப் பதில் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது, அதில் தாராளமாகச் சொல்லலாம். நான் அதே மாதிரி உங்கள் பேச்சை பொறுமையோடு கேட்டுக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை உங்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடிக்கடி இடை மறிப்பது இருக்கிறதே, அது அரசியல் நாகரிகம் அல்ல. நான் திறந்து சொல்கிறேன். நாகரிகம் அல்ல, எந்தப் புறத்திலும் தான். அப்படிச் செய்வதினால் ஒன்றும் சாதித்து விட முடியாது. பேச்சுரிமை என்பது ஜனநாயக அடிப்படையிலிருந்து கிடைத்திருக்கிறது. அந்த உரிமையைத்தான் நான் இங்கு உபயோகப்படுத்துகிறேன். நான் மிஸ்டர் ஹாண்டே அவர்களே கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன், தலைவர் அவர்களின் சார்பாக.

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1972 ஆகஸ்ட் 12

ஹாண்டே அவர்கள் அந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்துப் பேசுகிற பொழுது, இடைமறித்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிற பொழுது, 'இது என் தலைவிதி' என்று சொன்னர். அவர் மறந்து இருக்க மாட்டார்கள். நீங்கள் எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தீர்கள். அவர் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்தபொழுது தலைவிதி என்று குறிப்பிட்ட கருத்தை நான் சிந்தித்தேன். இம் மாதிரியான சூழ்நிலையை தனக்கு வந்ததே என்பதை அவர் தலைவிதி என்று சொல்கிறாரோ, தென் தாருவமும் வட தாருவமும் சேர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று சேர்ந்து தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்பதை தலைவிதி என்று சொல்கிறார்களா அல்லது சுதந்திராக் கட்சியிலிருந்து கொண்டு இப்படி ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வாவேண்டியிருந்ததே என்பதை தலைவிதியாகக் கருதுகிறாரா என்பது தெரியவில்லை. எதைத் தலைவிதி என்று கருதுகிறார் என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

எதுவாக இருக்கட்டும். இந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் பிரேரேபித்தது ஒரு வகையில் நல்லது. சுதந்திராக் கட்சி இந்தப் பேவைக்கு இரண்டு பேருபகாரத்தைச் செய்திருக்கிறது. ஒன்று ராஜாஜி அவர்களால் செய்யப் பட்டது. இரண்டு ஹாண்டே அவர்களால் செய்யப்பட்டது. ஒருமுறை மதிப்புமிக்க ராஜாஜி அவர்களே தன்னுடைய சர்க்காரின் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது என்கின்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார். அன்றைக்கு இந்தத் தொப்பியைப் போட்டுக் கொண்டு பேசிக் கொண்டிருக்கும் நான் இங்கு இல்லை. என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இங்கு இருந்தார்கள். என்னுடைய கட்சியின் தலைவரை அழைத்து "என்மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது என்ற தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன், உங்கள் கட்சியில் உள்ளவர்கள் தயவு செய்து அந்தத் தீர்மானத்திற்கு வாக்களிக்க வேண்டும்" என்று எங்கள் தலைவரைக் கேட்டபொழுது, ஒரு எம்.எல்.ஏ-யை தூக்கிக் கொண்டு வந்து இங்கே வைத்து வோட்டு அளித்து ஒரு தலைவருடைய அந்த மந்திரி சபையைக் காப்பாற்றிய பாரம்பரிய உணர்ச்சியோடு நான் இங்கே பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, காமராஜ் அவர்கள் முதல்வராக வந்தார். ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு இடைத் தேர்தல் வந்தது. அந்தத் தேர்தலில் அவர் தோற்கும் கட்டம் இருந்தது. அன்றைக்கு இடதும் வலதும் ஒன்றாக இருந்தது. பிரிவு இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். அவர் தோற்றிருந்தால் மந்திரிசபை நிற்காது, கவிழ்ந்திருக்கும். அன்றைக்கு அவர் நேரடியாக எங்கள் தலைவர் காயதே மில்லத் அவர்களுடைய வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். 'நீங்கள் அமைதியை விரும்புகிறீர்கள், இந்த அமைச்சர் அவை

1972 ஆகஸ்ட் 12] *[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]*

யைக் காப்பாற்றுவதற்கு நீங்கள் எனக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டார். அப்படிக் கேட்டுக் கொண்டது மட்டும் அல்ல. திருப்பூர் மொய்தீன் என் தொகுதியில் இருக்க வேண்டும் என்று அனுமதியையும் பெற்றார். 21 நாட்கள் அவருடன் இருந்து அந்தத் தேர்தலில் வெற்றி உண்டாக்கிக் கொடுத்து, அந்த மந்திரி சபையைக் காப்பாற்றியதற்குக் காரணமாயிருந்தேன் என்பதையும் அந்தக் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நினைவு கூறிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சைத் தொடங்குகிறேன்.

அடுத்து, எனது மரியாதைக்குரிய திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் இப்பொழுது சார்ந்திருக்கிற கட்சி இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி. தேர்தல் நேரத்தில் அம்மையாருடைய கரத்தையும் பலப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க நாங்கள் அவர்களுக்கு மனப்பூர்வமாக ஆதரவு கொடுத்தோம் என்ற உணர்ச்சியோடு அதையும் உங்கள் சார்பாக அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எனது அருமைச் சகோதரர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்கு ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நாம் இருவரும் கூட்டாளிகள். உங்கள் சார்பிலே அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களுக்கும் சொல்கிறேன். நாங்களும் கூட்டாளிகள். கேரளத்தில் கொஞ்சம் நாட்டம் விடுங்கள். கேரளத்தில் இன்றைக்கு உங்கள் மந்திரிசபை நிலைத்திருப்பதற்குக் காரணமாக இருப்பவர்கள் யார்? தயவு செய்து நெஞ்சில் கை வைத்துச் சொல்லுங்கள். உங்கள் மந்திரிசபை நிலைத்திருப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தது எந்தக் கட்சியோ அந்தக் கட்சியின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் இங்கே நான் நின்று பேசுகிறேன் என்பதையும் தயவு செய்து சிந்திக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்வேன். இதை ஏன் சொல்கிறேன்? இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். கேரளத்தில் ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வருகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். இடது சாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுல் கொண்டுவரப்படுகிறது அந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் காரசாரமாக விவாதிக்கிறார்கள். அப்படி நம்பிக்கையில்லை என்ற ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருகிற பொழுது, ஒரு கிளர்ச்சியை முதலில் நடத்துகிறார்கள். அது தானே வழக்கம், தொடக்கம். முதலில் குழப்பம், அதில் சில பிரேதங்களை உண்டாக்கி அதைத் தூக்கி தோளில் போட்டு, கருணை காட்டுகிறவர்கள் போல் தூக்கிச்சென்று, தாங்கள் ஆதரவு காட்டி, தங்களுக்காக இத்தனை துளி ரத்தம் சிந்தப்படும், இதனுல் நம்முடைய கட்சிக்குக் கிடைத்திருக்கிற பலன் என்ன என்று பரீட்சித்துப் பார்ப்பதற்காகக் கொண்டு வருகிற தீர்மானம் இருக்கிறதே, இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு அப்படி முயற்சித்து ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தால், அந்தத்

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1972 ஆகஸ்ட் 12

தீர்மானத்தை, அம்மையார் அனந்தநாயகி அவர்களும், மதிப்புமிக்க கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், 'நீங்கள் எங்களை ஆதரிக்க வேண்டும்' என்று சொன்னார்களேயானால், நான் கேரளத்தில் ஆதரித்தால் அது தர்மம் என்று நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்களா என்று நான் கேட்கிறேன். இல்லை. இல்லை. அங்கே நிச்சயமாக இடதுசாரிகள் ஆதரிக்க மாட்டோம். அவர்கள் நம்பிக்கை இல்லை என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தால், நிச்சயமாக ஆதரிக்க மாட்டோம். உங்களோடு தான் இருப்போம். உங்களுடைய மந்திரி சபை நிற்பதற்காக அல்ல. இது எங்களுடைய மரபு. எனது பெருமைக் **குரிய சுதந்திராக் கட்சி அங்கத்தினர்** திரு. ஹாண்டே அவர்களே, **நீங்கள்** கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக எதிர்க்கிறேன். (சிரிப்பு) காரணம்? என்னுடைய வரலாற்றை அதற்காகத் தான் சொன்னேன். உங்களுக்கும். ஒரு நாட்டின் அமைதியை—ஒரு அமைதியான ஆட்சியை குழப்புவதற்குத் திட்டமிட்டுச் செய்யப்படும் செயலுக்கு என்னுடைய கட்சி யையோ, என்னையோ பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. நிச்சயமாக. இங்கு குழப்பம் நுழைந்திருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இங்கே பேசப் பட்ட மூன்று தினங்களில் பேச்சையும் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். இதெல்லாம் மேடைகளில் பேசப்பட்ட பேச்சு. இந்தப் பேரவையில் பேசிய பேச்சில் புதிதாக ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால், நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் பேரால், பேசிய காரணத்தால் தாராளமாக, மனதுக்குத் தோன் யதெல்லாம் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. பிறகு கேட்டால், "அப்படி நான் கேள்விப்பட்டேன்—அப்படி நடந்ததாக சொல்லப்பட்டது—அப்படி இருந்த தாகக் கேள்விப்பட்டேன் என்று சொல்வதற்கு உரிய ஒரு முறையை பின் பற்றி நடந்தது இது. பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் உங்கள் சார்பில் கேட்கின்றேன். இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் இருக்கிறது. நம்பிக்கை இல்லை என்றே வைத்துக் கொள்வோம். எல்லாம் வைத்துக் கொள்வோம் தான். இந்தப் பேரவையில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்து, இந்தக் கருணாநிதி மந்திரிசபை டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டு, இந்த அவையும் கலைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு இந்த நாட்டு மக்கள் யாரை நம்பி ஓட்டளிக்கப் போகிறார்கள்? யார் தகுதி உள்ளவராக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுங்கள். யார் இருக்கிறார்கள்? உண்டா? பிறகு ஒரு தேர்தல் வந்தாலும், நிச்சயமாக இப்போது இருப்பதை விட நீங்கள் குறைவீர்கள். (கரவொலி) நிச்சயமாக வளரமாட்டீர்கள். அவர்கள் 185 என்று இருப்பதை 195 ஆக மாற்றுவீர்களே தவிர, குறைக்க மாட்டீர்கள்.

1972 ஆகஸ்ட் 12] *[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]*

இதுதான் நடக்கப் போகிறது. வேறென்றுமில்லே. அப்படியிருக்க, இதற்கு ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானமா? வேலே இல்லே என்பது தான் என் கருத்து.

அரசியல் நாகரீகப்படி, நாணயமாக, ஒரு ஆட்சியில் இருக்கிறவர்களே—அவர்கள் செய்யும் குறைகளைச் சொல்லி மக்களைத் திருப்பி ஆட்சிக்கு வருவது என்பது தர்மத்திற்கு முரணானதல்ல. அதைக் கூட நான் புரிந்து கொள்ளாதவன் அல்ல. ஆனால் இது தலைகீழ்ப் பாடம். என்ன ஆச்சரியம் இது? பல்லடத்தில் இருந்த பிரேதத்தை கோவைக்கு எடுத்துச் சென்ற பிறகு மீண்டும் பல்லடத்திற்கு எடுத்து வரப்பட்டு அடக்கம் செய்யப்பட்டது. கோவையிலிருந்து ஒரு ஆள் வந்து பல்லடத்தில் அடிபட்டு விட்டால் அந்த உடலை கோவைக்கு எடுத்துச் சென்றால், அது சரி. ஆனால் பல்லடத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற ஒரு கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் அடிபட்டு பிரேதத்தை கோயம்புத்தூருக்கு எடுத்துச் சென்று அங்கே எல்லாம் ஊர்வலமாகக் கொண்டு வந்து பிறகு திரும்பக் கொண்டு வந்து பல்லடத்தில் அடக்கம் செய்யப்படுவது என்பது நல்ல நோக்கத்தோடு தான் செய்யப்பட்டதா? எனக்கு விளங்கவில்லே.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : *தலைவரவர்களே, பல்லடத்திலிருந்து* கோவைக்கு கொண்டு வந்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டது கெட்ட நோக்கத்துக்காக என்று உறுப்பினர் அவர்கள் மனசாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் சொல்லட்டும். அந்தப் பிண ஊர்வலத்தில் லட்சக் கணக்கான மக்கள் கலந்து கொண்டார்கள். பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். இது கெட்ட நோக்கத்துக்காக என்றால், உறுப்பினர் மனசாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் சொல்லட்டும்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : *நான் அந்தக் கூட்டம் குறைவாக* இருந்தது என்று சொல்லவில்லே. அந்தப் பிரேதத்தைப் பார்வையிட யாரும் வரவில்லே, இவர்கள் மட்டும் தான் தூக்கிக் கொண்டு போனார்கள் என்று சொல்லவில்லே. அந்தப் பிரேதத்தை கோயம்புத்தூரிலிருந்து—பல்லடத்திலிருந்து மூப்பது மைல்கள்—சுமந்து கொண்டு போய் ஒவ்வொரு தெருவாகச் சுற்றி, பிறகு பல்லடத்திற்குக் கொண்டு வந்து அடக்கம் செய்த நோக்கம் நல்லதா? நல்லதா என்று கேட்கிறேன். அவ்வளவு தான். இந்த நோக்கத்தில் தான் இருக்கிறது—இங்கே தான் அந்த வித்து—விஷ விதை—ஊன்றப் படுகிறது. அங்கே இருக்கிறவர்கள் தூண்டிவிடப் படுகிறார்கள். அப்போது தான் கோவையில் கடைகள் மூடப்படுகின்றன—கல்லா உடைக்கப்படுகிறது. இருந்தும், பத்தினிகள் நீங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். சும்மா இருந்தவர்களே

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1972 ஆகஸ்ட் 12

யெல்லாம் சுட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். எதிர்த் தரப்பிலும், ஆளுந்தரப்பிலும் சொல்கிறார்கள். இந்த அராஜகத்தை செய்தவர்கள் எல்லாம் எங்கேயிருந்து வந்தார்கள்? வானவர்கள் இங்கே வந்து செய்தார்களா? எப்படி அத்தனை வண்டிகள் வந்தன? வானவர்கள்—வேறு உலகத்திலிருக்கிற வர்கள்—அவர்கள் வந்து செய்தார்களா? அதைச் செய்தது யார்? அந்த உணர்ச்சியை உண்டாக்குவதற்கு அந்த ஊர்வலத்தைப் பயன்படுத்தினார்கள். அவ்வளவு தானே? அந்த ஊர்வலத்தின் பிரதிபலிப்பு என்ன? போராட்டம் பரவலானது. பாமர மக்கள்—அறியாதவர்களிடத்திலே இது சொல்லப் பட்டது. தூண்டிவிடப்பட்டது. இது அவசியமே இல்லை. ஆக, இதை பத்திரிகை எல்லாம் எழுதிப் பார்த்து, ப்ரக்கப் பரக்கப் பேசிப் பார்த்து, ஒரு ரெவல்யூஷனே செய்துப் பார்த்து, போராட்டம் முடிந்த பிறகு—எல்லாவற்றிற் கும் பிறகு பார்த்தால், மிஞ்சியிருப்பது பூஜ்யம். இந்தத் தீர்மானத்தில் இது தான் ரகசியம். வேறென்றுமில்லை. இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாக அவர்கள் செய்த கடைசி முயற்சி இது. தைரியமாகப் பேசினார்கள். இன்னும் பேசு வார்கள். சரி. இதற்குப் பிறகு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? இது முடிந்ததற்குப் பிறகு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறார் அம்மையார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தூக்குப் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: தலைவரவர்களே, உங்களின் சார்பில் நான் சொல்கிறேன் அந்த அம்மையாருக்கு தூக்குமேடைக்குப் போக வேண்டாம் என்று. (சிரிப்பு) அந்தக் குற்றத்தைச் செய்யாதிர்கள் மானம் இழந்தால் தூக்கிடலாம். கடன் பட்டவன் தூக்கிடலாம். கொலைசெய்தவனே தூக்கி விடலாம் நீங்கள் இந்தக் குற்றத்தைச் செய்யாதிர்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தோற்று விட்டால் என்ன செய்வது? அதற்காகத் தான் சொன்னேன். மேலும் ஜெயித்தால் தான் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று உறுப்பினர் பேசியது சொம்ப பயமாக இருக்கிறது. எந்த நிலையில் நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தெரியவில்லை.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: தலைவரவர்களே, நான் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. நீங்கள் எடுத்து என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்றுதான் கேட்டேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 12]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நீங்கள் தூக்கிலிட வேண்டியதில்லை என்று சொன்னதால் பயப்படத் தேவையில்லை.

திரு. கே. டி. கே தங்கமணி : இதற்கு முன்பு இரண்டு மூன்று தடவை நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்படி கொண்டு வரப்பட்ட போதெல்லாம் அவர்களுடைய மெஜாரிடிதான் வெற்றி பெற்றது. அதற்காக நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானமே கொண்டு வரக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. இதைக் கொண்டு வந்து பேசுகிற போது இங்கே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களின் ஆழத்தைக் கொண்டு ஜனநாயகப் பற்றுள்ள நீங்கள் கண்டிப்பாக ராஜினமா செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்களா என்பதைத் தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : நான் அதைக் கூறவில்லை. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வர வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கொண்டு வந்திருப்பது நல்லது. கொண்டு வரவேண்டாம் என்று சொன்னேன்? ஆனால் பலன் என்ன? இப்போது பூஜ்ஜியம். அதை நீங்கள் புரித்து கொண்டிருப்பீர்கள் என்ற நோக்கத்தோடு தான் சொல்கிறேன். இபபடிச் செய்திருப்பதை விட, மூதல்வருடைய தாராள சிந்தனையைப் பயன்படுத்தி இதை வெறும் விவசாயக் கிளர்ச்சியாக மட்டும் வைத்திருந்தால் அவருடைய தாராள நோக்கத்திற்கு இணங்கியிருந்தால் இப்போது நடந்திருக்கிற அக்கிரமங்கள் எல்லாம் நடந்திருக்குமா? கொலைகள் நடந்திருக்குமா? கொள்ளைகள் நடந்திருக்குமா? தயவு செய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். உங்களுடைய கேஸ் அது வல்ல. நீங்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். உங்களுடைய போக்கு அதைத் தான் காட்டுகிறது. உள்ளே எதையோ வைத்துக்கொண்டு இதைச் செய்கிறீர்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது. எனவே நிச்சயமாக வெற்றி பெறுது. காரணம், வெறும் விவசாயப் போராட்டமாக இருந்திருந்தால், இத்தனை கொலையா? 1½ பைசா போராட்டத்திற்கு இவ்வளவு கொலையா? மனம் நிறைந்த உங்களைக் கேட்கிறேன். இது நியாயம் தானு? இதற்காகவா இத்தனை கொலை? அக்கிரமம் நடந்தது என்று சொல்கிறார்கள். சுட்டுவிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சும்மா இருந்தவர்களையா போலீஸ்காரர்கள் 'டப் டப்' என்று சுட்டுவிட்டார்கள்? (சிரிப்பு) சும்மா உட்கார்ந்து இருந்தவர்களையா 'படார், படார்' என்று சுட்டுத்தள்ளினார்கள் போலீஸ்காரர்கள்? (பலத்த சிரிப்பு) ஒரு குற்றம் செய்யாமல் வரிசையாக நின்றவர்களை—தெருவிலே நின்றவர்களைப் போலீஸ்காரர்கள் சுட்டுவிட்டதுபோல் சொல்கிறீர்களே, அதை எப்படி ஏற்க முடியும்? எப்படி ஒப்புக் கொள்ள முடியும்? யாரும் அதை நம்பமாட்டார்கள். அதைப்பற்றி மேலும் அதிகமாக நான்

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம் மொய்தீன்] [1972 ஆகஸ்ட் 12

சொல்லவில்லை; சொல்ல வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. அந்தத் துப்பாக்கிச் சூட்டில் இறந்து, கண்ணீர்விடுகின்ற அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு எனது கண்ணீரைக் காணிக்கையாக்குகிறேன். அந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தினால் கணவன்மார்களை இழந்து, விதவையாகி, மஞ்சள், குங்குமத்தை இழந்து நிற்கும் அந்த வீரத்தாய்மார்களுக்கு என் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் வேறு ஒன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நேரம் ஆகிவிட்டது. முடித்து விடுங்கள்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: துணைத் தலைவர்களே, இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுங்கள். அதற்குள் முடித்துவிடுகிறேன்.

முதலமைச்சர் இருந்த கூட்டத்திலே பிரிவினை வேண்டுமென்று பேசினார்கள். எதிர்ப்பவர்களைப்பற்றி கேலியாகச் சொன்னார்கள்; கிண்டலாகச் சொன்னார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், அப்படி யாரும் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். நிச்சயமாக பிரிவினை வேண்டும் என்றால், இந்திய உப கண்டத்திலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழ்நாடு பிரியத்தான் வேண்டுமென்றால் அவர்கள் பகிரங்கமாகவே சொல்வார்கள். மதுரை மாநாட்டைப் போன்று ஒரு பெரிய மாநாட்டைக் கூட்டிச் சொல்லிவிடுவார்கள். பிளாக் மார்க்கெட்டில் சொல்ல மாட்டார்கள் (சிரிப்பு).

அதே நேரத்தில் உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்வேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினை இயக்கமாகிவிட்டது என்று வந்துவிட்டால், அதை எதிர்த்து நீங்கள் தீர்மானம் கொண்டுவந்தால் அப்போது நான் உங்களோடு இருக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். (எங்களோடு இருக்கவேண்டாமென்று சிலர் சொல்கிறார்கள்) அப்படியானால் உங்கள் கட்சி எப்படி உருப்படும்? (சிரிப்பு). நான் வருகிறேன் என்கிறேன்; நீங்கள் வேண்டாம் என்கிறீர்கள். அப்படியானால் உங்கள் கட்சி எப்படி வளர்ச்சியடையும்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ச ம் போட்டு வரவேற்கிறோம்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: எதற்காக? இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதற்காகவா? அதற்கு சலாம் என்ன? சலாமுக்கு அடுத்த அப்பன் சலாம் போட்டாலும் வரமாட்டேன். நான் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நிச்சயமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்பது பிரிவினை

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

அல்ல. மாகாண சுயாட்சிதான். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். எங்கள் கட்சியும் அதை வரவேற்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் சொல்வது குற்றம் அல்ல. பாவம் அல்ல. மறுக்கக்கூடியது அல்ல. நான் ஏற்கனவே இங்கே மூன்று சம்பவங்களை உங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறது. முஸ்லீம் லீக் கட்சி எப்போதும் நல்ல காரியங்களுக்கு விரோதமாக நடந்து கொண்டதல்ல. நாங்கள் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் தோழமையாகத்தான் இருக்கிறோம். அதற்கு மூன்று சம்பவங்களைக் குறிப்பிட்டேன். ஒருதடவை இராஜாஜி ஆட்சியை காப்பாற்றினோம். இன்னொரு தடவை காமராஜருடைய கட்சியைக் காப்பாற்றினோம். இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தோழமையை ஏற்று, உங்களுடைய நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை முழு மனதாக எங்கள் கட்சியின் சார்பில் எதிர்க்கிறேன், எதிர்க்கிறேன், எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்லி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I rise to support the no-confidence motion which is being discussed on the floor of the House. This Ministry headed by Hon. Karunanidhi does not command the confidence of the people. It has lost the confidence of the people. That is the first point.

This Ministry is tainted with the blood of the 17 persons who have lost their lives during the agriculturists' agitation.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சபையிலிருந்து வெளியேறும் உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவராகச் செல்லலாம். மொத்தமாகச் செல்வதைப் பார்க்கும்போது 'வாக் அவுட்' செய்வது போல் இருக்கிறது. சபையின் அமைதியும் குலைகிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: On 5th July 1972 did Archangel Gabriel come to you Mr. Karunanidhi and tell you that you should kill so many people? The repression and oppression which you have let loose has no parallel in history. This happened in Germany when Hitler was in existence. So far as Tamil Nadu is concerned you say that there is a legal and stable Government in Tamil Nadu. I would venture to ask where is law and order that is being maintained by the Ministry headed by the Chief Minister. There is no rule of law so far as Tamil Nadu is concerned. Life and property are at stake and this Government has not succeeded in maintaining law and order. That is the

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1972 ஆகஸ்ட் 12

allegation which I am going to make. That is the reason why I say that you have lost the confidence of the people. I would once again reiterate that a grave emergency existed on account of internal disturbances. What are the internal disturbances happening and which have happened remains to be catalogued. I will come to the point one by one.

This no-confidence motion has been tabled on the ground that the D.M.K. party and its election allies have now separated. Take for example the C.P.I. (Communist Party of India). That C.P.I. has tabled a motion of no-confidence. The Ruling Congress has tabled motion of no-confidence. Similarly our own party has tabled a no-confidence motion and the Swatantra Party also has tabled a no-confidence motion. The purport of the no-confidence motion is that the confidence which you had in 1971 is now lost on account of the agriculturists' agitation. That is the reason why this no-confidence motion is brought forward. Because this Government has lost the confidence of the people in character and outlook this Government has no legal right to exist.

I may be permitted to refer to the election manifesto containing certain norms and principles. I may be permitted to refer to the election manifesto which says :—

"It is a salutary policy to consider the cause of an agitation whether it was by students, workers or agriculturists, and having done so to lend a receptive ear to the demands without standing on false prestige and to what was fair and just."

That is what has been promised to the people in your election manifesto in 1971. Have you confirmed to the election manifesto?

Have you fulfilled the promises? That is the question I am going to ask. The only contribution you have made is the shooting of the people while handling the farmers' agitation. That is the charge I am going to level. You have stood on prestige and if only you had talked to the farmers' representatives in time, these happenings would not have been there. After much blood had been spilt, the issue came to be settled. The peasants are embittered against the Ministry.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Now it has been stated by the Hon. Chief Minister that this bundh was politically motivated and political parties were behind it. He also characterised it as a rich-man's or a feudal agitation. That was the charge and the main argument. They say that Manradiar is a leading land-lord and because he was behind the agitation and organisation, it is a feudal agitation. That is the main point of their argument. I ask, does this Government believe that all of us are the supporters of Manradiar? Do we stand for feudalism? Do we stand for capitalist society? That is the point which I just want to ask. I am sure that I can tell this House without any fear of contradiction that this was a peoples' agitation, not a rich man's agitation and in a large proportion, it was the farmers' agitation and that is the reason why more than 25,000 people have entered the various jails. That is sufficient reason to ponder over this and understand that this is not a rich man's agitation, but the poor peoples' agitation. That is the point I would very much stress.

Sir, the D.M.K. party has been saying that they are the commoners; they call themselves representatives of 'Samaniyars'. I am asking are all your members, members of the Ministry composed of commoners? That is the point which these people will have to think about. Does not your Ministry take in Mr. Adithyan who has no connection with Dina Thanthi; have you not taken people who have vested interests in land?

Take for instance the Hon. Minister for Religious Endowments, Mr. Kannappan. Does he not belong to a rich family? That is the question I am asking you. You say you are socialists. I am afraid you have been ridiculing Kamaraj for his stand for socialism. You say that in the camp of Kamaraj there are Vadapathi Mangalam minors and others, V. S. Thyagaraja Mudaliar and others, Poondi Vandayar and so on and so forth. You say it is with the help of these people, Kamaraj is going to achieve socialism. That was the argument that you were advancing. You have said 'KAKITHA POO MANAKKATHU, CONGRESS SOCIALISM INIKKATHU' and so on and so forth. Now you preach scientific socialism in the noble company of Vadapathi Mangalam who has adorned you with PONNADAI.

மாண்புமிகு டாக்டர் மூ. கருணாநிதி: வடபாதி மங்கலம் தியாகராச முதலியார், பூண்டி வாண்டையார் எல்லாம் முன்பு காங்கிரஸ் கட்சியில் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் யாரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்து உறுப்பினர்களாக இல்லை.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: They may be your friends and associates. That is what I once again say. He may have an axe to grind. I ask the Hon. Chief Minister when was the land of 4,000 odd acres which he held for the Aruran Sugar Mills resumed? Is it now utilised for cultivation of sugarcane? Has it been resumed? Will the Hon. Chief Minister tell the House when the land was resumed? The Law has been passed . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வடபாதி மங்கலம் தியாகராச முதலியார் எங்களுக்கு நண்பராக இருக்கலாம். ஆனால் கரும்பு பயிர் பண்ணி வந்த 7 ஆயிரம் ஏக்காவில் 3,500 ஏக்காதான் அவருக்குச் சொந்தம். பாக்கி குத்தகை நிலம். அவற்றை எல்லாம் கையகப்படுத்த அரசு சட்டப்படி நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அவர் எங்களது நண்பராக இருப்பதற்கு குற்றம் சாட்ட முடியாது. நிலச்சட்டப்படி அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்காதுவிட்டிருந்தால் குற்றம் சாட்டலாம். இந்த அரசு அப்படிச் செய்யவில்லை. நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு அவை நடைமுறையில் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I accuse this Government of inordinate delays in the matter of constituting that Commission. Now the Hon. Revenue Minister says that . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அரசாங்கத் தரப்பில் எந்தவிதத் தாமதமும் கிடையாது. சட்டத்திற்கு உட்பட்டு எத்தனை நாட்கள் நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறதோ 60 நாள், 30 நாள் என்பதாக அந்தச் சட்டத்திற்குட்பட்ட காலம்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதேதவிர அரசாங்கம் எந்தவிதமான கால தாமதமும் செய்யவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: If the Government had been anxious it could have been done even in 1967 itself. Why should they wait till 1972?

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Another point which I want to stress is this. They say we are all right-reactionaries, and that is the criticism against us, that has been levelled against us. Are we right-reactionaries? That is a point which I am going to answer next. So far as we are concerned, we have been wedded to socialism and the principles of socialism have been adumbrated by our party and we have accepted the principles of socialism in all its aspects. So far as land ceiling is concerned, I would once again reiterate and urge that urban ceiling should be introduced and ceiling on income should also be introduced. Whether it is done by the Central Government or the State Government, such a thing should happen and happen immediately. Does not your party also take in rich people? I am just saying this. Is your M.L.A., Mr. Palanivel Rajan a poor man? Does he come from a poor family? That is the question I wish to ask. When you live in glass houses, please do not throw stones at others. I would say that there are people in your party who are abundantly rich. Let me cite one instance. There is one hon. Member just now present in the House a cine actor and he is a person assessed to income-tax and he has to pay a large sum towards income-tax and do you call him a poor man and a commoner. Is this the socialism you preach; Is this the representative character, colour and hue of your party ? If you dissect and see we could know what it is. You may say you are a progressive party, but people know who are progressive and who are in your party and all that. I do not want to mention the names of other rich people in your party, who preach from house-tops and say that we are right-reactionaries. That is the reason why this Government has not come forward to implement socialism even though it may make promises; promises will not bring about socialism.

Then I go to the next point, and that is in regard to break-down of law and order. There was a hartal all over the State of Tamil Nadu on the 5th July 1972. It is the legitimate right of the people to conduct such peaceful hartals and so far as this hartal is concerned, it is nothing new. Hartals do happen; hartals have happened during the time of the British regime; hartals have happened during the time of the Congress regime. And Your party has the credit of throwing chappals against Jawarlal Nehru;

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1972 ஆகஸ்ட் 12

your party has the credit of throwing chappals against K. S. Ramasami. But now you say that the opposition parties are inciting and inducing people to violence. That is the charge you level against us. But we know what happened, we know the incidents that happened during the Anti-Hindi agitation. Was it peaceful? Was it non-violent? Was your agitation against rise in prices conducted by your party peacefully and did no violence spark off then? Is that your contention that your party conducted everything peaceful? That question will have to be considered and decided by the people.

What happened on July 5th and 4th is the point which I would like to emphasise before this House. So far as the 4th July is concerned, before that, all parties had agreed that there should be a bandh, on the 5th July and all political parties joined together and their leaders exhorted the people to co-operate with them. But what happened? Your party-men were parading the streets, threatening the shop-owners that 'if you close down now, you shall never open it' That was the threat hurled against them. I know the incidents and I shall give specific instances for which your own men were responsible and where your own partymen incited people to violence. That is the reason why such things have happened. Many arrests have been made under Section 151 Criminal Procedure Code and 120-B and 126 of the Railway Act. It has been pointed out in this House what is the purport of the Sections that have been introduced in the matter of framing first information reports. I do not want to dwell on the details regarding these cases. On the day of the bandh, persons of the ruling party not only paraded the streets, but they forced people by threats that if they closed their shops, they would have to meet the consequences.

They opened by force closed shops. The police were keeping mum and abetting those people, anti-social elements and rowdies who had incited it. In some places the police and the rowdies joined together and committed atrocities. I would first list out one or two incidents which had happened in the Tirunelveli district.

Sir, Tuticorin is stated to be the citadel of the D.M.K. and that is the place where terrorism reigned on the day of the

1972 ஆகஸ்ட் 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Bandh. Some of the shops between the bus stand and the traffic signal were closed on that day, and they were forced open and many things were looted. The anti-social elements were armed with deadly weapons and this had been brought to the notice of the Sub-Collector and the D.S.P. Thiru S. Murugandam, M.P. happened to be present at that time and the miscreants were prevented from doing further damaged. Also the students of the V.O.C. College who took part in the Bandh were attacked by a band of rowdies opposite the College and they entered the College campus and attacked the students with cycle chains, sticks, etc. This had happened in Tuticorin. If these things are allowed to continue, I want to know where is the law and order that is being maintained by the police . . .

திரு. இரா. இராமலிங்கம்: தலீவர் அவர்களே, தூத்துக்குடியிலே அப்பால் என்ற கழகத் தோழருடைய கடைதான் சூறையாடப்பட்டது. கடையிலிருந்த ரூ. 4,000, ரூ. 5,000 மதிப்புள்ள பொருள்கள் சூறையாடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத்தவிர வேறு எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் தூத்துக்குடியிலே நடைபெறவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I know what will be the result of that case. I am also a lawyer and I know what sort of case is this and where this sort of argument will land. Sir, the rowdies not only attacked the boys but the lecturers and the Principal as well. That is the statement given by the Principal of the V.O.C. College Thiru Sreedhara Menon. You may say that he has uttered falsehood and you may deny that no such incident had happened. The fact is there and the people know what had happened in Tuticorin. Sir, what is the security to our Congress people offered by this Government so far as Tamil Nadu is concerned.

Our friend and one of the leaders of the Congress, Thiru Thangappazham was assaulted with cycle chain. Are you going to deny it ? Are you going to say that such a thing has not happened ?

திரு. இரா. இராமலிங்கம்: தோழர் தங்கப்பழம் அவர்கள் தாக்கப்பட்டது சம்பந்தமாக தங்கப்பழம் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தி.மு.க. கழகத்துக்காரர்கள் திட்டமிட்டு இதைச் செய்யவில்லை. நான் அடிப்பட்ட

தற்கும் அவர்களுக்கும் சம்பந்தமில்லையென்று அவரே நேரடியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I do not ask him. I am only addressing the Chair. If I am interrupted like this, I am prepared to yield a number of times but the only thing is that I may be given full opportunity.

You say that you are the protector of law and order but what had happened in the Tirunelveli district. In the presence of the Police so many things are happening and they are just watching and watching and that is the accusation which I am going to make. There is no law and order. The police have become ineffective as against the D.M.K. Party and that is the charge which I am going to make.

The next incident which I want to narrate is the one that had happened in Rajapalayam, Ramanathapuram district. I say that there was Police Raj. The farmers' agitation was wilfully suppressed with the aid of goondas. That is the charge which I am making against the Government.

On the evening of 5th July 1972 one wonderful incident happened. Mahatma Gandhi Centenary Reading Room established by the late Thiru P. S. Kumaraswami Raja, former Chief Minister of Madras was attacked. Is it because that that was an institution which was a source of annoyance to the public ? I think the attack on such an institution is uncalled for and it is a vandalism perpetrated by the anti-social elements and the harm that has been done by the members of the ruling party and the loss sustained by the Reading Room is more than Rs. 10,000. Almirahs were broken open, tables were smashed, books were taken away and periodicals and newspapers were taken away. That is the wonderful thing that has been committed. But what did the Police do ? They did nothing. They kept mum. This is the law and order which we are having in the D.M.K. rule and the Government headed by our Hon. Chief Minister. Are we to say that there is law and there is order in Tamil Nadu and that is the question which I once again ask.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Then, Sir, West Ramanathapuram Congress Committee Office was attacked. The Congress Office is not a citadel where there is armoury and where there are deadly weapons. There is no such thing. But why it was attacked. It was a pre-planned attack on an Opposition Party Office. I say that the attack on the Congress Committee Office was motivated and it was done with a purpose. They have destroyed all the records and furniture that were there. Not only that. They have also committed something most atrocious and heinous thing. There were pictures of national leaders and world leaders. What is the mistake that has been committed by these pictures? The pictures were smashed and is it right for the D.M.K. Ministry to say that the pictures of national leaders like Mahatma Gandhi and Jawaharlal Nehru should be defiled ? Is this the policy of the D.M.K. and that is the point which the Hon. Chief Minister should consider. If that is the fate of the Opposition, what security have you given to us? Are you going to allow us to function as a democratic opposition or are we going to crush and kill us with your goondaism and that is the reason why I say that we have no confidence in you and your Ministry.

Sir, I may be permitted to narrate an incident which happened in my place and that too in my presence. In Nagercoil we called for a meeting and we exhorted the shop-keepers to close down their shops on 5th July 1972. The shop-keepers agreed to it and the shops were closed in Nagercoil, Karungal Thoduvatti and other places. What is the wonderful thing that has been done by your partymen is the next point. On that day while I was standing near the Town Bus Stand, there arrived a band of D.M.K. men in a Taxi and they were in good numbers. I know the people who are behind them which I do not want to mention here because I do not want to make them big. One municipal councillor came and he threatened the shop-keepers to reopen their shops in my very presence. When they refused they threatened them with dire consequences. Then the police arrived on the spot and some people gathered. What did your pet M.P. do? He came to me and asked so many things. He used all sorts of words in the presence of the police. The Circle Inspector and the Deputy Superintendent of Police were present. Also four police vans and a posse of constables were also present and they all encircled us.

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1972 ஆகஸ்ட் 12

At that time this M.P. came and said ' give me half an hour's time. I will do away with all of you '. That is the threat he gave me. I know what will happen to that threat. If the police are not going to protect, I know the people will protect me. If I don't have that confidence, how can I be in politics? If that is the treatment meted out to me, what will happen to the common people. That is the question I want to ask the Government. The law and order situation is like that. In that area, there has been no provocation at all. But all this is happening. He is the lieutenant of not only the Chief Minister but also the Co-operation Minister as well. He is the President of District Co-operative Bank and he has got a palatial office in the Bank and two rooms are specially reserved for him. This is the seat and place where DMK men gather and that is now functioning as the central office of the DMK of the district. I do not want to say much on that. He is using the car belonging to the bank. He has disposed of his car which has been given by the public, according to his party-men. Whether it has been given by the public or not, I do not want to enter into any controversy. That car bearing No. MDK 3636 had been disposed of. He is using the Bank's car for his own use and for the use of his family and not for use of the bank. That is the quality of your esteemed friend. That gentleman is trying to create difficulties for us. We do not mind his creating difficulties. But he is out to create mischief. He is trying to create violence. We are not afraid. We are prepared to face the consequences. I am only saying what is happening and how the law and order situation is. How can there be security there for the innocent people ? That is why I say we have lost confidence in the police and in the Ministry headed by Thiru Karunanidhi.

Another point which I want to stress is regarding the incidents that happened in Madurai. In Madurai there is a para-military organisation called "Tamilar Padai". According to the Hon. Chief Minister it is only a ' shadow ' i.e. ' nizhal '. I would say, say, on the other hand, it is 'fire' i.e., 'neruppu'. The Chief Minister has said that it is not in existence. I shall refer to the reply that has been given by the Central Minister to a question and which is reported in the papers. The reply says that the ' Tamilar Padai ' is there from 1968 and that Sri Muthu is its President.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

What is the function of this 'Tamilar Padai'. I am reminded of the 'Tom Troopers' of Hitler. The Chief Minister has at one time said that this 'Tamilar Padai' is there to maintain order when public meetings of the party are conducted. But what is actually happening is quite different. I wish this 'Tamilar Padai' is banned, since allegations have been made that many innocent people are being threatened by this 'Tamilar Padai'. I hope the Hon. Chief Minister will see to it that this is banned; this military organisation should be banned by this Government or Central Government. That is the point I am making. We know what happened in Coimbatore. They sought the help of military and central reserve police and help of police from other States was also requested. What does this show? What does this indicate? If there is no deterioration of law and order, if there is no internal strife, what is the necessity of calling in the army? That is the point which this August House will have to consider. The conditions prevailing in Coimbatore were so bad and that the agitation sponsored by agriculturists became something like a revolution. The people gathered together and wanted to show their protest against the rule of the present Ministry. In Coimbatore several instances were listed. I do not want to repeat all things. Houses were attacked. What has happened in Rajapalayam is not only instance it happened in other places. In Karamadai in Coimbatore district, a cinema theatre belonging to Kempiah Gowdar, Ex. M.L.A., was attacked by certain anti-social elements. You cannot deny it. Anti-social elements have done havoc in Coimbatore. The very fact that army has been called in shows that these happenings had increased. Not only that. Our M.L.C. Thiru R. Krishnaswamy Naidu's house had been attacked. Many things have been taken away from his House. What is the mischief he has done? He supported the farmers agitation. Is it a sin? Is it unlawful? Is the farmers' organisation an unlawful organisation ? All these vandalism had been done and that too with impunity?

The next point is about judicial enquiry. So far as it is concerned, the Hon. Chief Minister said that all party leaders agreed that the cases should be withdrawn and so there was no necessity for judicial enquiry. That is what is now said. But what I say is, if judicial enquiry is ordered, then the amount of

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1972 ஆகஸ்ட் 12

force used by police in putting down this agitation would come out. That is why the judicial enquiry was not ordered. Several rounds had been fired. Totally several rounds have been fired and many people, about 19 people had been injured? What is the necessity for such a force? These things will come out if there is judicial enquiry. I am reminded of the police firing that took place when Pattom Thanu Pillai was Chief Minister of T.C. State and when we agitated for the merger of some places from T.C. State to Tamil Nadu. To quell that agitation, he used police force. There was a meeting in Pudukkadai, which is now in my constituency. We were for merger with Tamil Nadu. The police resorted to what is known as 'covering fire'. That means, that the policemen get into the van, and use their rifle through the slit or whole in the van. The vehicle is moved forward and backward and firing goes on from inside. They exhausted all the ammunitions which they had and many people died, I think 11 people died in that police firing. Several people sustained injuries. After that he was parading there. I do not want to say that after police firing the Ministers should go there and inspect the spot to know first-hand what has happened. But I am going to ask this Government one thing. Sir, so far as Judicial Enquiry is concerned, there is no estoppal operating and I may be permitted to say that your esteemed leader, the late lamented Annadurai has said that a judicial enquiry is needed and I am only citing his precedent before this House, when he staged a walk-out along with his party men in 1957 when the No Confidence Motion was discussed.

MR. SPEAKER: The hon. Member has taken already half an hour. He should try to finish soon. He can have 15 minutes more.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I will be brief and I will only catalogue the main points.

I shall refer to the proceedings of the Assembly when a No Confidence Motion was discussed in 1957 and when voting took place, the leader of their party said that because the Congress Government refused to institute judicial enquiry, they were going to stage a walk-out and the D.M.K. staged a walk-out. That is

in the proceedings of the House. You are all followers, faithful followers of that leader and the Hon. Chief Minister has been always saying that he follows " Anna 's Vazhi '. I ask him why not follow Anna's foot-steps and institute a judicial enquiry. It may be that all party leaders have agreed against it. But you can gather information as to the cause of firing and other things. I would say, Sir, that this is the second Jallianwala Bagh, for here 56 rounds have been fired while General Dyer fired 100 rounds. That is as far as judicial enquiry is concerned.

Another point which I want to stress is this and that is regarding this Government's attitude towards the Press. Sir, the Press in Tamil Nadu has been crushed by the ruling party is the charge that I am going to level against the Government. The Press is the fourth estate; they want to express their opinion fearlessly; they want to say that Government have committed mistakes or Government has been guilty of lapses and all those things could be ventilated only by the Press. What has happened to the Press in Tamil Nadu? I shall refer to it now. The Alai Osai office was attacked. Is it to the fair name to your Government or is it fair name to your party ? Your men have attacked Alai Osai office and they have phoned thrice for police help. But what is the help they got, no help at all arrived and that is the reason why all these untoward things happened. This is not only for Alai Osai, there are other papers also who have suffered. I just invite the attention of the Government to what happenned to Kumudam and Ananda Vikatan and other papers. Let them terrorise the people, but to terrorise the Press is very wrong. For, if the Press is terrorised, it will become docile and there will be no freedom in a democratic State. You say you are wedded to democracy. For democracy, freedom of the Press is vital. Now there is absolutely no freedom of the Press and freedom of the Press has been given the go-by. That is the charge which I am going to level against this Government.

The next point is about the provocative speeches that have been made by the leaders of your party. Sir, one leader of your party Mr. Prathapchandran has been killed. I do not want to refer to the incident. A condolence meeting is held in Kannappar Thidal and the Chief Minister and Worshipful Mayor and M.L.Cs.

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1972 ஆகஸ்ட் 12

participated in that meeting. What was spoken in that meeting? It was like the funeral oration of Antony over the death of Julius Ceaser. That is the type of oration which the Chief Minister has been making. He says he follows Anna's Vazhi. I have got the speech as reported in Murasoli. He is reported to have said that if there was incitement to violence, he was prepared to take up the agitation, throw away his chief ministership and if necessary he would lead the agitation. That was the thing and the Worshipful Mayor said—is reported to have said, I will qualify that—'we should not conduct condolence meetings, others also should conduct condolence meeting. Is that the way ruling party men should speak? Sir, not only Prathapchandran, but another Kannan Iyengar has also been killed. We have got all the sympathy and tears for those persons. It has been stated that our leader Kamaraj did not shed a tear for the life of these people. We have absolutely nothing personal against anybody; this sort of lawlessness and anarchy should not exist. That is the most important thing which I am going to stress. Sir, violence whether it emanates from the ruling party or from some other source should be curbed and curbed at the earliest. That is the important point.

Now, Sir, I want to answer the main allegation that has been made against the Congress Government by the hon. Members of the Forward Block. They have been saying that in Muthukulathur innocent people were killed and so many things. I just invite your attention to the proceedings and I would say that 2,735 houses of Harijans have been burnt down in that agitation and 17 Harijans have been killed and yet these people just shut their eyes and say nothing has happened. Are these people entitled to kill the poor Harijans? That is a matter which this House and this Government may consider. What has been spoken about the incident and in the earliest information report and the telegram that has been sent and all that have been discussed here; there is absolutely no whisper or nothing has been said about innocent people being killed. I would only invite attention of the House to one portion of the speech made by one of your Ministers then sitting in the opposition and that is the speech made by Thirumathi Sathyavanimuthu. She made the following observations.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இவ்வளவு நாட்கள் கழிந்தபின்தானு நடவடிக்கைகள் எடுப்பது? அதை முன்னியிலேயே கிள்ளி எறிந்திருந்தால் இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்குமா? நிலைமை இவ்வளவு மோசமாக போயிருக்குமா? அவர் மீது இன்றும் கூட சட்ட ரீதியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லே. தகுந்த செக்ஷன் மூலம் அவரைக் கைது செய்யவில்லே. தடுப்புக் காவல் சட்டப்படிதான் அவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். நீங்கள் அஞ்சுகிறீர்களா? அல்லது பயந்து கொண் டிருக்கிறீர்களா?

That was the fiery speech which has been made by the Hon. Thirumathi Sathyavanimuthu, then in the opposition. The revered leader of the Forward Block had been just interned under the security proceedings. I would just refer to another speech made by Mr. Chelladurai. I am sorry, P. S. Santhanam who was then one of the members of the D.M.K. party. I shall not refer to details. He said.

உண்மையாக ஒரு ஹரிஜனுக்கு பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற உள்ளன்பு சர்க்காருக்கு இருந்திருக்குமேயானால் அப்போதே சட்ட ரீதியிலே ஜாதி துவேஷ தடுப்பு சட்டத்தின் கீழ் தேவர் அவர்களே அரஸ்ட் செய்திருந் தால், அவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இம்மாதிரியான சம்பவங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது. ஆகவே இதற்கு அரசாங்கம்தான் பொறுப்பாளி என்பதை நான் இந்த இடத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

Sir, nothing had happened in Mudukalathur and that seemed to be the chorus that has been sung in this House. Not only now but previously also these things had been stated. It is only to counter that I am going to say that something unfortunate has happened. There were clashes and firings and I do not say that all was well at that time. But these things are unfortunate and I do not want to take the time of the valuable House. Again in another place Thirumathi Sathyavani Muthu had stated that sending of 30 police-men to the village was very insufficient and that was the tenor of the argument at that time. Now they are in a different camp and perhaps that is the reason why they have changed sides.

The next point which I want to stress is with regard to the Industrial unrest that is prevalent in the State. Simpson Group of Companies remain closed and I think some steps have been taken

by the hon. Member, Thiru Arangannal for meeting all the labour leaders but nothing has happened so far. In this connection, I have to narrate one incident. One labour leader who came to the Secretariat to meet the Hon. Chief Minister was attacked by some anti-social elements just outside the Secretariat. That shows that there is no security for the leaders of the Trade Union movement.

In Valparai Estate there was strike for one month from 11th June. Ashok Leyland remained closed for many days and subsequently that has been opened. Now, Sir, "Swadesamitran" was closed and they asked for Bank guarantee and that guarantee was promised by the Government but no tangible result had been achieved. The people who were employed in the 'Swadesamitran' Office are in great difficulties, and many of them are on the verge of starvation and the promises that have been made to them have not been fulfilled and that is the charge that I am making against this Government.

As regards B.T. teachers, what has become of the assurance given by the Hon. Chief Minister that their pay scales would be revised? Nothing tangible has been done. The report of the One-Man Commission has not come out and the teachers are now on the war path.

Sir, City Compensatory Allowance was promised to the N.G.Os.. in the Chingleput district but so far, this Government have failed to extend that concession to that area.

Sir, this Government have been functioning for the benefit of their party members and that is the next charge which I am going to make. There are so many Corporations and Boards. The Agro-Industries Corporation is being manned by your ex-Minister Thiru Subbiah. Then the Tourism Development Corporation is headed by Thiru A. V. P. Asai Thambi, an ex-M.L.A. Then the Water Supply and Drainage Board is being manned by Thiru S. Kandappan, M.L.A. The Slum Clearance Board is being presided over by my hon. Friend, Thiru Arangannal and the Khadi Board by Thiru M. S. Mani. All these are loaves and they have been given for appeasing your partymen and that is the charge I am making against the Government.

1972 ஆகஸ்ட் 12] *[திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார்]*

So far as nomination to the Committees is concerned, I want to say one thing. In our district there is the Co-operative Spinning Mill. During the Congress regime D.M.K. representatives were there, as also Communist and Congress representatives. Now I ask the Hon. Chief Minister or the Hon. Minister for Industries whether you want to shut out any representative of the Opposition Parties in these Committees and convert it into your party office as it were.

Then there is a rise in prices and the prices are skyrocketing. You may say that the prices of essential commodities will have to be controlled. Whether you like it or not, there will be a financial crisis and the Central Government are taking steps in regard to that. They are not going to introduce controls but they are going to see that the consumer and essential articles are made available in plenty so that there will not be any shortage or any rise in prices. But what are the steps taken by this Government? The price of rice has risen. When kerosene and so many essential commodities are not available, why speak about pumpsets and fertilisers. You may say that the Central Government are responsible but whoever is responsible the rise in prices will have to be curbed.

Sir, before you came to power you promised cheap rice. What has happened to the one-rupee-a-measure scheme? It has been given a go-by. Through a statement under rule 81 that has been cancelled on the ground that there is an emergency and there is plenty of rice. Even though there is plenty of it, the prices are rising and what is the reason for that? Is it on account of erosion of currency or due to lack of growth?

There are signs of drought in districts like Chingleput and Tirunelveli. What steps have been taken by this Government to meet the situation and that is the charge which I am making against the Government. You may say that there are sufficient buffer stocks for meeting the food crisis but it is better that prompt action is taken early to meet it.

Civil Supplies Corporation is doing a wonderful job. They have asked certain middlemen to mill the paddy and convert it into rice and what has happened in the Thanjavur district? Sir, one

Dakshnimoorthy in Nagapatinam taluk owes 65 tonnes of rice valued at Rs. 50,000. Then one, Govindaraja Chettiar of Thanjavur owes 108 tonnes to the Corporation. The main argument that has been advanced by the Commercial Tax Officer is that a security of only Rs. 10,000 had been taken from these people and that has been published in 'Dina Mani' of 12th July 1972. Sir, if a small security is taken and large quantities of paddy are entrusted to them, how are you going to recover rice from them?

Is sugar available in plenty? The Central Government say that the September quota has been released. They say that sugar is available at Rs. 2 per kilo but in the open market it is sold at Rs. 3.50 and Rs. 4 per kilo and sugar is.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தமிழ்நாட்டில் சர்க்கரை விலை இரண்டு ரூபாய் அல்ல. விலை ரூ. 1.85 பைசா.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அது ஆளுக்கு ஒரு கே. ஜி. கிடைக்கிறது. வெளியில் ஒரு கிலோ ரூ. 3.26.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஆறு கிலோ வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள் அப்படிச் சொல்லக்கூடாது. ஒரு கிலோ ரூ. 300-க்கு கீழே வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆறு கிலோ வாங்குபவர்கள் ஒரு கிலோ வாங்குபவர்கள் பற்றிச் சொல்லக்கூடாது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Speaker, the management of Simpson Group of Companies are planning to shift the companies to a place outside the State and this Government should take strong and effective steps to see that industrial peace is restored there.

The Chief Minister was saying while addressing the meeting of the Chamber of Commerce that there was no industrial unrest. But really there is industrial unrest. There are numerous instances. Take the case of Simpsons. They are trying to shift the headquarters to some other State. If that is done it would be disastrous to Tamil Nadu.

There is widespread discontent among students in so far as the present Ministry is concerned. Students' leaders are being indiscriminately punished. There is no security of life and property

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார்]

and we should say that are all disillusioned. What you have talked in Madurai Conference is also available. One of your leaders said "if military comes, we will face it. "In this the kind of talk of a leader? Are we at war with the Centre. Another Member said, "if those Central Ministers who criticised us were to come to Tamil Nadu, they should be arrested". Another member said that "if there is toppling move, blood will flow in Tamil Nadu". You are trying to hoodwink the people to fall into your trap. You are not going to be toppled. But you say, " within six months there may be another election." I say, Sir, on behalf of my party, most emphatically that we will face it. We have lost the confidence in the Government headed by Thiru Karunanidhi. In doing so, let me say that we have nothing personal against any leader. All of us know well that law and order position is far from satisfactory. There is internal disturbance and there is no peace and tranquility. It is time to cry halt to this. I say, Sir, just as might is not right, this Government which has split the blood of innocent farmers has no right to exist and continue in office. With these words, I close my speech.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களால் கொண்டுவாப்பட்டுள்ள நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை ஒட்டியும், மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள கண்டனத் தீர்மானத்தை ஒட்டியும் அவரவர்களுடைய கட்சியின் சார்பில் பல கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு, அதற்கு எதிராக ஆளும் கட்சியின் சார்பிலும், ஆளும் கட்சியின் தோழமைக் கட்சிகளின் சார்பிலும் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு, அந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் நான் என்னுடைய கருத்துக்களையும் எடுத்துச் சொல்கின்ற வாய்ப்பினை இப்பொழுது பெற்றிருக்கிறேன்.

இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த அருமை நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் 'இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாக இந்த அரசை மாற்றி விடலாம் என்கின்ற கருத்தோடு இதை நான் கொண்டுவரவில்லை' என்று சுட்டிக் காட்டி, 'இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் எடுத்துச் சொல்கின்ற பல குறைபாடுகளை இந்த அரசு உணர்ந்து பார்த்து ஆவன செய்யும் என்கின்ற எண்ணத்தோடு தான் இதைக் கொண்டு வந்தேன்' என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

லிருந்து அவர்களுக்கு இந்த அரசின்மீது நிறைந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதை நான் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதன் மூலம் இந்த அரசு அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையை அவர்கள் மனதில் பதிய வைத்துக்கொண்டு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நீண்ட நேரம் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஒட்டி பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக இந்த அரசு கடந்த நான்கு ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் எங்களை ஆளாக்கிய தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையிலே நாங்கள் இயங்கிய காலத்திலும், அவர்களுக்குப் பிறகு இந்த அரசை நடத்திவருகிற இந்தக் காலத்திலும் தமிழ் மாநிலத்தில் எழுந்துள்ள பிரச்சினைகளை எந்த எந்த வகையிலே சந்தித்தோம், எத்தெந்த வகையிலே அவைகளுக்குத் தீர்வு கண்டிருக்கிறோம் என்பவைகளையெல்லாம் ஒரு முறை எண்ணிப் பார்ப்பது சாலச் சிறப்புடையது என்று நான் கருதுகிறேன். பல்வேறு பிரச்சினைகள் நான்கு ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் தமிழகத்தில் எழுந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக முக்கியமாக கோவை நகரத்திலே அந்த மாவட்டத்திலே மூடப்பட்டிருந்த ஆலைகளையெல்லாம் திறக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு கோரிக்கை வைக்கப்பட்டு, அந்தக் கோரிக்கையை உடனே நிறைவேற்றக்கூடிய அதிகாரமோ, சக்தியோ அல்லது பல்வேறு வசதிகளோ, வாய்ப்புகளோ மாநில அரசுக்கு இல்லை என்பதை பலமுறை எடுத்து விளக்கியும் கூட, பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுடைய வயிற்றுப் புயல் அந்தக் காரணங்களையெல்லாம் கேட்கத் தயாராக இல்லாத காரணத்தினாலும், அவர்களுடைய துயரத்தை எப்படியாவது நீர்க்கவேண்டும். மாநில அரசு மத்திய அரசைக் காரணமாகக் காட்டிக் கொண்டிருப்பது சரி அல்ல என்கின்ற வகையிலே அவர்கள் எடுத்து வைத்த பல்வேறு அடிப்படை பிரச்சினைகள் ஆராய்ப்பட்டு, கோவை மாவட்டத்தில் மூடப்பட்ட ஆலைகளுடைய தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையை இந்த அரசு எப்படி கவனித்தது என்பதையும், மூடப்படாமல் இருந்த ஆலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களுடைய பல்வேறு கோரிக்கைகளை அவர்கள் முன்வைத்து, கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டபொழுது, இந்த அரசு எப்படி அதனை அணுகியது என்பதையும் இந்த அவையிலே இருக்கிற அனைவரும் நன்றாக உணர்வார்கள். ஐ.டி.ஆர். ஆக்டின்படி மூடப்பட்ட ஆலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும், அதற்குரிய பங்குத் தொகையை மாநில அரசு தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. இருந்தாலும்

1972 ஆகஸ்ட் 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மத்திய அரசின் அனுமதி அதற்குக் கிடைத்தாக வேண்டும் என்ற அந்த சூழ் நிலையிலும் மாநில அரசினுடைய பரிதாபகரமான நிலைமையை எத்தனையோ முறை எடுத்துச் சொல்லியும், ஆனால் இளர்ச்சி நிற்க முடியாத அளவுக்கு தொடர்ந்து நடைபெற்றபொழுது, நம்முடைய நண்பர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல் கோவையிலே உள்ள தொழிற் சங்கத் தலைவர்களை பல முறை அழைத்துப் பேசி, கடைசியாக அதற்குத் தீர்வு காணப் பெற்று, உடனே சில ஆலைகளை திறப்பது என்றும், ஒன்றிரண்டு ஆலைகளை திறக்க மத்திய அரசோடு தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வாதாடுவது என்றும் முடிவு எடுக்கப்பட்டு, அதுவரையிலே மூடப்பட்டிருக்கிற ஆலைகளிலுடைய தொழிலாளர் நண்பர்கள் துயரால் துடிக்காமல் இருப்பதற்காக, பசியால் அவர்கள் வாடி வதங்காமல் இருப்பதற்காக, அவர்களுடைய குடும்பங்களில் பசிப் புயல் அடிக்காமல் தடுப்பதற்காக, இதுவரையில் இந்தியாவிலேயே எந்த மாநில அரசும் முன்வராத நிலையில், முதல் தடவையாக தமிழ்நாடு அரசு பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரண நிதியாக முதல் அமைச்சர் நிதியிலிருந்து ரூ. 5 லட்சம் கொடுத்தது என்பதையும் இந்த நாடும், இந்த அவையிலே இருக்கிற பெருமக்களும் மறந்திருக்க முடியாது என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய பிரச்னையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பிரச்னையை நாங்கள் பல்வேறு சிக்கல்களுக்கு இடையிலே கவனித்துக்கொண்டிருப்பதாக மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்றத்திலும், மேல் அவையிலும் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியும் கூட, இந்த அரசு இளர்ச்சி செய்தால் நிச்சயம் செவி மடுக்கும், ஏற்கனவே இருந்த அரசைப் போல் அல்ல இந்த அரசு, அப்பொழுதே இளர்ச்சி நடைபெற்றநேரத்தில் காது கொடுத்து கேட்கும், அந்தக் இளர்ச்சியின் தன்மையை ஆராய்ந்து பார்க்க இந்த அரசு நிச்சயம் முன்வரும் என்ற நம்பிக்கையோடு, பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார்கள். அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். உண்ணாவிரதம் இருந்த இடத்தில் அவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டு உண்ணாவிரதம் அனுமதிக்கப்பட்டது. ஆனால், உண்ணாவிரதத்தை ஒரு சில மணி நேரம் தொடர்ந்து நடத்தி, அதற்குப் பிறகு அங்கிருந்து, பிறப் பிக்கப்பட்ட தடை உத்தரவை மீறிக் கூட கோட்டைக்குள் வருவோம் என்று பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் வந்தவுடன் கைது செய்யப்பட்டார்கள். கைது செய்யப் பட்டவர்கள் 300 பேர்களும் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய பிரச்னை தனி நபர் குழுவின் மூலம் விரைவிலே தீர்க்கப்படும் என்பதற்கான உறுதி மொழி அளிக்கப்பட்டு, வேறு சில அலுவலர்கள், வேறு சில அரசுப் பணியாளர்கள் இவர்களுடைய பணிகளிலே, ஊதிய

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

விவாதத்திலே இருக்கிற முரண்பாடுகள் களையப்பட வேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் குவிந்த காரணத்தினால் அவைகளையெல்லாம் ஒருசேர சேர்த்துப் பார்த்து, அந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கை விரைவிலேயே அறிவிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலையிலே வேகமாக அந்தப் பரிசீலனை நடைபெற்று வருகிறது. தடையுத்தரவை மீறினார்கள் என்பதற்காக யாரும் தண்டிக்கப்படவில்லை. கைது செய்யப்பட்டவர்கள் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப் போலவே ஆரம்ப ஆசிரியர்கள். அவர்களது கோரிக்கைகளை இந்த அரசு ஒத்துக்கொண்டது என்று பல முறை சொன்ன பிறகும் கல்வி அமைச்சரும் நானும் பல முறை உறுதி மொழிகள் அளித்த பிறகும் சட்ட சபையிலும் சரி, மேலவையிலும் சரி, இதழாளர்களிடத்திலும் சரி, ஆசிரியப் பிரதிநிதிகளிடத்திலும் சரி, கோரிக்கைகளை ஒத்துக்கொண்டேன் என்று பல முறை சொல்லப்பட்ட பிறகும் அவர்கள் போராட்ட முயற்சியில் இறங்கினார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரின் வீட்டின் வெளியிலே மறியல் செய்யத் தொடங்கினார்கள். அந்த மறியலிலே கிட்டத்தட்ட 15 நாள் வரை மறியலில் கைது செய்யப்பட்ட ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஆசிரியர்களும் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள்—ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கோரிக்கைகள்—அவைகளை நாங்கள் நடைமுறைப் படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றோம், தொடர்ந்து வருகின்ற சட்டமன்ற கூட்டத் தொடரிலே அவைகளை சட்டமாக்க இருக்கின்றோம் என்பதை எல்லாம் முன்பே எடுத்துச் சொன்னேன். அதைத்தான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னேன். புதிதாக எந்தக் கோரிக்கையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்திலே அவர்களிடத்திலே கோரிக்கைகள் மிச்சம் இல்லை. ஆனாலும், இந்தப் பிரச்னையை இந்த அரசு எவ்வளவு சாத்விகமாக, எந்த அளவும் அவர்களைப் பழி வாங்கவேண்டுமென்ற உணர்வு இல்லாமல், அதே நேரத்தில் கைதானவர்களை விடுதலை செய்வது மாத்திரமல்ல--ஆங்காங்கே தனியார் பள்ளிகளிலே கூட அவர்கள் மீது ஏதாவது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்குமானால் அந்த நடவடிக்கைகளை எல்லாம் திருப்பிப் பெறுகின்ற அளவுக்கு அவர்களுக்கெல்லாம் தாக்கீது பிறப்பிக்கப்பட்டது. பிரச்னைகளை இந்த அரசு எப்படி அணுகுகிறது என்பது இதிலிருந்து விளங்கும்.

1970-இல் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒரு பெரிய அளவில் நிலப்பதி இயக்கம் என்று சொல்வேன்—அவர்களுடைய மொழியிலே நில மீட்சி இயக்கம் என்று சொல்வார்கள்—அந்த இயக்கத்தை அவர்கள் நடத்துகின்ற நேரத்தில் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் கைது செய்யப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இன்றையதினம் விவசாயப் போராட்டத்தினுடைய தலைவர்களில்

1972 ஆகஸ்ட் 12] *[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]*

ஒருவரான நண்பர் மன்ருடியார் அவர்கள் கூட அன்றையதினம் நிலத்திற்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டார் என்பதை இந்த அவை அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் மறந்து விடுவதற்கில்லே. அன்றையதினம் நிலக் கிழார்களாக இருந்தவர்கள் அத்தனே பேரும் அந்தப் போராட்டத்தை எப்படி சந்திப்பது என்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதும் விவசாயத் தொழி லாள நண்பர்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்ற அந்த இயக்கத்தில், நிலப்பிரபுக்கள் அவர் களிடமுள்ள ஆட்களேக் கொண்டு அடித்து நொறுக்கி நசுக்குவது என்ற அளவுக்கு இரு தரப்பிலும் பெரிய ரகளே, அமளி ஏற்படுகின்ற அந்தச் சூழ் நிலேயில் பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந் தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் நீதிமன்றத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கை சரியில்லே என்று ஒரு மனு—ஹேபியஸ் கார்பஸ் மனு—அளித்து அந்த மனுவின் மீது கூட நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு சாதகமாக இல்லே என்றிருந்தும் கூட அரசாங்கம் 20 நாட்களிலேயே நிலப்பறி இயக்கத்தில் ஈடுபட்ட இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஊழியர்கள் அத்தனே பேரையும் விடுதலே செய்தது என்பதை நாடும் நன்கறியும், இந்த அவையும் நன்ருக அறியும்.

1970 டிசம்பர் திங்கள் கல்லூரிகளில் தமிழ்ப் பயிற்றுமொழி சம்பந்தமாக ஒரு கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு மாணவர்கள் தங்களுடைய அதிருப்தியை தெரிவித்த நேரத்தில், "மாணவர்களா? உங்களே நாங்கள் சந்திப்பதா?" என்று 1965-ஐ நடத்திக் காட்டாமல் அவர்களே எப்படி அணுகிப் பேசி பிரச்னேயை தீர்க்க வேண்டுமோ அந்த அளவில் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்து, உயர்திரு லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் தலேமையில் ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைத்து அத்தக் குழுவின் சார்பிலே ஒரு நல்ல தீர்வு மாணவர்களுடைய பயிற்றுமொழிப் பிரச்னேக்குக் காணப்பட்டது என்பதை நாடு நன்ருக அறியும்.

மின்சார வாரியத்திலுள்ள ஊழியர்கள், அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு தேவை என்று கோரிக்கை வைத்த நேரத்தில், 4, 5, 6 நாட்கள் அவர்களோடு அமர்ந்து, பேசி, ஏறத்தாழ நான்கு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அவர்கள் சம்பள உயர்வு அதிகமாகப் பெறுகின்ற ஒரு சூழ்நிலேயை இந்த அரசின் சார்பில் நாம் உருவாக் கினேம் என்பதை யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள்.

அரசாங்க ஊழியர்கள், என்.ஜி.ஓ.-க்கள் 1971-ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது சம்பளக் குழுவின் பரிந்துரைகளின்படி ஏறத்தாழ இருபத்தி இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அவர்கள் பெருகின்ற அளவுக்கு சம்பள உயர்வு இந்த அரசு அளித்தது மாத்திரமல்ல, அந்தச் சம்பள உயர்வில் ஏற்பட்டிருந்த முரண்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

பாடுகளை உடனடியாக நீக்குவதற்கு ஒத்துக்கொண்டு நான் ஏற்கவவே குறிப் பிட்டதைப் போல இன்றைய அளவும் கூட அவைகளை ஆராய்கின்ற தன்மையில் ஒரு தனி நபர் குழு பணியாற்றி வருகின்றது.

சில மாதங்களுக்கு முன்பு கூட, என்.ஜி.ஓ.-க்கள் ஒரு மாநாட்டில், என்னிடம் அவர்கள் கொடுத்த கோரிக்கை அதே இடத்திலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மாதம் ஒன்றிற்கு பத்து ரூபாய் உயர்வு அளிக்கப்படும் என்று நான் அறிவித்து அதன் மூலமாக ஐந்து லட்சம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஆறு கோடி ரூபாய் செல வழிக்கின்ற அந்தக் கோரிக்கையை அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஏற்றுக் கொண்டேன்.

ஹவுல சர்ஜன்கள்—அவர்களும் பிரச்னையை முன் வைத்து, என்னை அணுகிய நேரத்திலே, அவர்களிடத்திலே மிகுந்த அக்கறையோடு பேசி, ரூ. 150 என்று இருந்த அந்தத் தொகையை ரூ. 175 ஆக மாற்றுவதற்கு ஒப்புக்கொண்டதோடு, அவர்களுக்கு 102 புதிய பதவிகளையும் உண்டாக்குவதற் காக அரசு சம்மதம் தெரிவித்தது.

பல காலமாக, தமிழ்நாட்டுக் கடற்கரையில்—திருதெல்வேலியிலிருந்து இங்கு வரை—சங்கு எடுக்கின்ற தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய பிரச்னை காங்கிரஸ் காலத்திலிருந்தே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது—அதை, சங்கு எடுக்கின்ற அந்தச் செயலை குத்தகைக்கு விடக் கூடாது, யாரோ சிலர் அந்தச் சங்கு எடுக்கின்ற அந்தச் செயலை குத்தகைக்கு விடக் கூடாது, யாரோ களிடத்திலேயே இந்த உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கத் திற்கு கோரிக்கை வைக்கப்பட்டபோது, அது பற்றி ஆலோசித்து, இன்றைக்கு சங்கு எடுக்கின்ற அந்த உரிமையை குத்தகைக்கு விடாமல், அந்தத் தொழி லாளர்களுக்கே அந்தச் சங்கை எடுக்கிற உரிமையை அளித்திருப்பது இன்றைக்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் என்பதை நான் இங்கே நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுப்பணித் துறையிலும், நெடுஞ்சாலைத் துறையிலும் இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள்—அவர்கள் எல்லாம் தங்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை—இன்று நேற்றல்ல, பல்லாண்டு காலமாக—வைத்திருக்கிறார்கள். பொதுப்பணித் துறையில் உள்ளவர்கள்—அதே போல நெடுஞ்சாலைத் துறையில் உள்ளவர்கள் அதிலும் குறிப்பாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆராய்ந்து முடிவெடுத்து, பொதுப்பணித் துறையிலேயும், நெடுஞ்சாலைத் துறையிலேயும்

1972 ஆகஸ்ட் 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஐந்தாண்டுகளுக்கு மேல் பணியாற்றுகிறவர்கள் நிரந்தரமாகாமல் இருக்கின்ற நிலையில் இருப்பார்களேயானால், அவர்களை பொதுப்பணித் துறையில் 4,218 பேரையும், நெடுஞ்சாலைத் துறையில் 4,257 பேரையும்—மொத்தம் 8,475 பேரையும் நிரந்தரமாக—நிரந்தரமான ஊழியர்களாக ஆக்குவது என்று வசதி செய்து கொடுத்த அரசும் இந்த அரசுதான்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படாத காரணத்தால் அங்கே அடிக்கடி பிரச்னைகள் எழுந்து கொண்டேயிருந்தன. அதன் காரணமாகத்தான் அன்றைக்கு நமது நண்பர் கே. டி. கே. தங்கமணி குறிப்பிட்டார்களே, கீழ் வெண்மணிச் சம்பவம்—தி.மு.க.-வின் ஆட்சியிலே ஒரு களங்கம் என்று—அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் ஏற்பட்ட களங்கம் அல்ல—தமிழ்நாட்டிற்கே ஏற்பட்ட களங்கம்—அந்தக் களங்கத்திற்கும் ஆட்சிக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. வெண்மணியில் ஏற்பட்ட மோதல்—அதன் தொடர்பாக தீ வைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி—அதிலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்பட்ட போராட்டத்தில் ஒரு தரப்பிலும் ஏற்பட்ட மோதல்—அதன் தொடர்பாக தீ வைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி—அதிலே இறந்தவர்கள் 40-க்கும் மேற்பட்டவர்கள். அந்தக் கொடுமை நடந்த உடனே, நானும், அமைச்சர் மாதவனும், அமைச்சர் சத்தியவாணிமுத்து அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் சென்று அந்தக் கொடுமையை நேரில் கண்டோம். அடிபட்டு, சிதைபட்டுக் கிடக்கின்ற விவசாயத் தோழர்களையெல்லாம் மருத்துவ மனைக்கு சென்று பார்த்தோம். ஆனால் அன்றைக்கு இருந்த காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சென்றார்கள். சென்று, யார் யார் அடித்தார்களோ, அந்த மிராசுதார்களை எல்லாம் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்தார்கள். அதுவும் அப்போதே சட்டசபையில் பேசப்பட்டிருக்கிறது. நான் வெண்மணிச் சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், அந்த கீழ்வெண்மணிச் சம்பவத்தைப் போல பல சம்பவங்கள் நடைபெறுவதற்கு ஏதுவாக, பழைய காலத்திலே, இரணியன் போன்றவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில்—இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள் கருப்பையா, கிட்டு போன்றவர்கள் எல்லாம் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது, பெரும் ரணகளம் ஏற்பட்டது—இவையெல்லாம் அந்தப் பகுதியிலே விவசாயத் தோழர்களுக்கு தலைமை தாங்கி நடத்துகின்ற மணலி கந்தசாமி, சுப்பையா, மற்றும் அங்கே இருந்து போராட்டத்தை நடத்துகின்ற மற்றவர்களும் மிக நன்றாக உணருவார்கள் அவர்களுடைய பிரச்னை எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை. இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலே கணபதியாப் பிள்ளை குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழுவின் முடிவுப்படி கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

அந்தக் கூலி நிர்ணயத்தை ஏற்று, இதுவரை அங்குள்ள நிலக்கிழார்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி வழங்கி வருகிறார்கள். அந்தச் சட்டம் மீண்டும் நீடிப்பதற்காக அந்தச் சட்டத்தை குடியரசுத் தலைவரின் அனுமதியைப் பெற்று, இப்போது அமல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதிலே கூட இருக்கிற குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு, தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களோடு கலந்துபேசி, இம்மாதம் 13-ந் தேதி—நாளை—அங்கு நடைபெறவிருக்கிற முத்தரப்பு மாநாட்டில் விவசாய அமைச்சரவர்கள் தீர்வுகாண இருக்கின்றார்கள். ஆகவே, எந்தப் பிரச்சினையிலும் இந்த அரசு—தொழிலாளர் பிரச்சினையானாலும், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையானாலும்—அவைகளை தீர்த்து வைப்பதில் மிகுந்த அக்கரையோடு செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதற்காகவே இவைகளையெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தாங்கள் குடியிருக்கின்ற குடியிருப்பு மனைகள் தங்களுக்குச் சொந்தமாக வேண்டுமென்று பல ஆண்டு காலமாக போராடி வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தில், குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாத்திரம் ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நில வுடைமையாளர்கள் இடத்தில் குடியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலவுடைமை யாளர்கள் அவர்களை எப்போது காலி செய்வார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அந்த வீட்டை பழுதுபார்ப்பதற்கு அந்த விவசாயத் தொழிலா ளர்களுக்கு உரிமை இல்லை. அந்த வீ டை ஏதாவது ஒரு காரணத்திற்காக அடமானம் வைப்பதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை. அந்த உரிமைகள் அவர்களுக்கு வேண்டும். அந்தக் குடியிருப்பு மனைகள் அவர்களுக்கு சொந்த மாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை கவனிப்பாரற்று புறக்கணிக்கப்பட்டது; புழக்கடையிலே தூக்கி எறியப்பட்டக் கோரிக்கையாக இருந்தது. அந்தக் கோரிக்கையினை நிறைவு படுத்துகின்ற வகையிலே இந்த அரசு சென்ற ஆண்டு சட்டத்தை உருவாக்கி, குடியிருப்பு மனைகளை வழங்க திட்டமிட்டு, இதுவரை தஞ்சை மாவட்டத்திலே 30,000 விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் சொந்தமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மிச்சமுள்ள விவசாயத் தொழி லாளர்களுக்கும் வரும் செப்டம்பர் திங்கள் 15-ந் நாள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாள் விழா தஞ்சையில் நடைபெறவிருக்கிறது, அந்த விழாவில் வீட்டு மனைகள் சொந்தமாக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு—நிலமற்றவர்களுக்கு—வீட்டுமனை இல்லாதவர்களுக்கு இந்த அரசு இந்த 4, 5 ஆண்டுகளில் எந்த அளவுக்கு வசதிகளை வழங்கியிருக் கிறது என்பதை கடந்த 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியோடு ஒப்பிட்டுப்

1972 ஆகஸ்ட் 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1947-ம் ஆண்டு முதல் 1967-ம் ஆண்டு வரை—20 ஆண்டுகளில் 69,804 பேர்களுக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் வீட்டு மனைகள் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1967 முதல் 1972—இன்று வரை இந்த 5 ஆண்டு காலத்தில் 3,42,421 பேர்களுக்கு வீட்டுமனைகளை இந்த அரசு பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறது.. நான் இப்போது கொடுத்த இந்தக் கணக்கில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வீட்டுமனைகள் சொந்தமாக்கப்பட்டது சேராது; அது தனிக் கணக்கு.

1947-ம் ஆண்டு முதல் 1967-ம ஆண்டுவரை 20 ஆண்டு காலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 288,000 ஏக்கர் விவசாய நிலம் 115,890 பேர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1967 முதல் 1972 வரையுள்ள 5 ஆண்டு கால கழக ஆட்சியில் 529,400 ஏக்கர் விவசாய நிலத்தை 265,873 பேர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். இது தவிர இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் குளம்-கோர்வை நிலங்கள் சுமார் 70,000 ஏக்கர் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க ஏற்பாடாகி இருக்கிறது. இது மாத்திரமல்ல. இந்த ஆண்டு மட்டும் காட்டு நிலம் 50,000 ஏக்கர் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்குவதிலும் இந்த அரசு பின்னடைந்துவிடவில்லை. கூட்டுறவுத் துறை மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன கடன்—பயிரிட, அதற்குத் தேவையான உரம் வாங்கிவிட அளிக்கப்பட்ட குறுகிய கால கடன் 1966-67-ல் 31 கோடி ரூபாய்; 1967-68-ல் 31 கோடி ரூபாய்; 1968-69-ல் 44 கோடி ரூபாய்; 1969-70-ல் 42 கோடி ரூபாய்; 1970-71-ல் 45 கோடி ரூபாய்; 1971-72-ல் 57 கோடி ரூபாய்; 1972-73-ல் வழங்குவதற்கு திட்டமிடப் பட்டிருக்கிற மதிப்பீடு 65 கோடி ரூபாய். விவசாயிகளுக்கு பயிரிட, உரம் வாங்கிட குறுகிய கால கடனாக மாத்திரம் 65 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நீண்டகாலக் கடனாக 1966-67-ல் 4 கோடி ரூபாய், 1967-68-ல் ஏழரைக் கோடி ரூபாய்; 1968-69-ல் பதினைந்தரைக் கோடி ரூபாய்; 1969-70-ல் பதினேழரைக் கோடி ரூபாய், 1970-71-ல் இருபத்திரண்டேகால் கோடி ரூபாய், 1971-72-ல் 25 கோடி ரூபாய், 1972-73-ல் வழங்க இருக்கின்ற நீண்ட கால கடன்—கிணறு வெட்ட, பம்புசெட்டுகள் போட, நிலத்தை சீர்திருத்த—35 கோடி ரூபாய்.

இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது, ஆளும் கட்சியையும், ஆளும் கட்சிக்குத் தோழமையாக இருக்கின்ற கட்சிகளையும் தவிர, பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அதிகமான அளவில் குறைப்பாட்டைச் சொன்னார்கள்.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கடன் கொடுக்க முடியாமல் திண்டாடுகிறவர்களிடமிருந்து நிர்ப்பந்தமாக கடன் வசூல் செய்யப்படுகிறது என்பதுதான் அந்தக் குறைபாடு. 15-7-1972 வரை அரசாங்கத்தினுடைய கடனைக்—தங்காவிக் கடன், நிலவரி போன்ற செவின்யூ செக்வரி—கடன் பாக்கியாக இருப்பது 12 கோடியே 81 லட்சமாகும். இப்போது பாக்கியாக இருக்கின்ற கணக்கை மட்டும் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். பிப்ரவரி, மார்ச், ஏப்ரல், மே, ஜூன் மாதங்களில் கிட்டத்தட்ட 19 கோடி ரூபாய்க்கு டோட்டல் பாலன்ஸ்—கடன் பாக்கியாக இருக்கிறது. இந்த 19 கோடியில் ஜூன் மாதம் வரையில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மட்டும் வசூலாகாமல்—டோட்டல் பாலன்சாக இருப்பது 1 கோடியே 98 லட்சம் ரூபாய். ஆனால் ஜூன் மாதம் வசூலாகி இருப்பது 4 லட்சத்து 70 ஆயிரம் ரூபாய்தான்; வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஜூன் மாதம் வரை வசூலாகாமல் இருப்பது 2 கோடியே 67 லட்சம் ரூபாய். ஆனால் ஜூன் மாதம் வசூலாகி இருப்பது 2 லட்சத்து 64 ஆயிரம் ரூபாய்தான். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் டோட்டல் பாலன்ஸாக இருப்பது 1 கோடியே 7 லட்சம் ரூபாய். ஆனால் ஜூன் மாதம் வசூலாகி இருப்பது 6 லட்சத்து 58 ஆயிரம் ரூபாய்தான். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஜூன் வரை வசூலாகாமல் பாலான்ஸ்சாக இருப்பது 22 லட்சம் ரூபாய். ஜூன், மாதத்தில் வசூலான தொகை 2 லட்சம் ரூபாய். இப்படியே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பார்த்தால் மொத்தமாக 12,81,06,149 ரூபாய் டோட்டல் பாலன்ஸ் இருக்கிறது. இதிலே ஜூன் மாதத்தில் வசூலாகி இருப்பது 53,45,113 ரூபாய்தான். ஆக இந்த ஐந்து மாதங்களில் 19 கோடி ரூபாயில் 7 கோடி ரூபாய் அரசாங்க கடன் வசூலாகி இருக்கிறது. 12 கோடி ரூபாய் பாக்கி நிற்கிறது.

இதிலே அதிகமாக ஜப்திகள் செய்யப்பட்டன என்று இங்கே எடுத்துப் பேசப்பட்டது. தமிழ்நாடு முழுவதிலும் இருக்கிற பட்டாதாரர்கள் ஏறக் குறைய 90 லட்சம் பேர்களாகும். 90 லட்சம் பேர்களில் நடைபெற்றிருக்கிற ஜப்திகள் சென்னையில் ஒன்றும் இல்லை. செங்கல்பட்டில் 938, வடாற்காடில் 458, சேலத்தில் 344, தர்மபுரியில் 300, திருச்சிரப்பள்ளியில் 1,846, தஞ்சாவூரில் 551, கோயம்புத்தூரில் 200, நீலகிரியில் 13, மதுரையில் 1, இராமநாத புரத்தில் 23, திருநெல்வேலியில் 118, கன்னியாகுமரியில் 19 ஆக மொத்தமே 4,846 பட்டாதாரர்களின் மீதுதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது— மொத்தமுள்ள 90 லட்சம் பட்டாதாரர்களில், கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த வில்லை என்பதற்காக இந்த 4,846 பேர்களின் மீதுதான் ஜப்தி போன்ற காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கூட்டுறவுக் கடன்களை எடுத்துப் பார்த்தால்—குறிப்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தான் அதிகமாக எடுத்துச் சொல்லப் பட்டது—ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் வட்டாரத்தில் மட்டும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் 40 இருக்கின்றன. பூவாணி, படிக்காசுவைத்தான்பட்டி, இராமலிங்கபுரம், இராமச் சந்திரபுரம் முதலாக பாட்டக்குளம், டபிள்யூ புதுப்பட்டி ஈறுக தவணை தவறிய பாக்கியுள்ள சங்கங்கள் 11 தான். மற்றவைகள் எல்லாம் குறுகிய காலக்கடனை நீண்டகாலத் தவணையாக மாற்றிக்கொண்டதன் மூலம் அல்லது கடனைத் திருப்பி அடைத்துவிட்ட முறையில் பாக்கியில்லா சங்கங்களாகத்தான் இருக்கின்றன.

அடுத்து, கல்லமநாயக்கன்பட்டி வட்டாரத்தில் அப்பையநாய்க்கன்பட்டி முதல் ஓ. கரிசல்குளம் சிப்பிப்பாறை ஈறுக 49 சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இந்த 49 சங்கங்களில் தவணை தவறிய பாக்கி நிற்கும் சங்கங்கள் எதுவும் கிடையாது.

அதேபோல சாத்தூர் வட்டாரத்தில் ஆவடையாபுரம், ஆமத்தூர் முதல் வள்ளியூர், போத்திரெட்டியபட்டி ஈறுக 40 சங்கங்கள் இருக்கின்றன. 30—6—1971 அன்று வரை தவணை தவறிய பாக்கி எதுவும் உள்ள சங்கம் கிடையாது. பாக்கியைச் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். அல்லது குறுகிய காலக் கடன் தவணைகள் நீண்டகாலத் தவணைகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

காங்கிரஸ் கட்சி முன்னாள் தலைவர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு துணைத்தலைவராக இருக்கிற திருவில்லிப்புத்தூர் நிலவளவங்கியை எடுத்துக்கொண்டால் 1971-72 ஆண்டு டிமாண்ட் 14.45 லட்சம். அதில் வசூலாகிவிட்டது 12.50 லட்சம். பாக்கி நிற்பது 1.95 லட்சம்தான். தவணை கடந்த பாக்கி விகிதாச்சாரம் 14.9 சதவீதம்தான். அவர் துணைத் தலைவராக இருக்கிற நிலவள வங்கியைப் பொறுத்தவரை பாக்கிக்காக ஜப்தி செய்யப்பட்டு வசூல் செய்யப்பட்ட இடங்கள் நூறு இருக்கும். அவையும்கூட திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கையொப்பமிட்டுத்தான் அந்த நடவடிக்கைகளுமே எடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்பது எனக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல். அதற்கு ஆதாரம் இல்லை என்றால் நான் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

இந்தக் கடன், மற்றும் விவசாயிகளுக்கு இருக்கி பிரச்சினைகள் ஆகியவைகளை எல்லாம் வைத்து விவசாயிகளுடைய போராட்டம் தொடங்கியது. விவசாயிகளுடைய போராட்டத்தின் விளைவுகள், அதனால் ஏற்பட்ட உயிர்ச் சேதம், விரும்பத்தக்கதாக நிகழ்ச்சிகள் இவைபற்றி எல்லாம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] 1972 ஆகஸ்ட் 12

இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு உள்ள ஆழ்ந்த கவலையில் எள்ளளவும் என் கவலை குறைந்ததது அல்ல என்பதை மிகுந்த பணிவன்புடன், மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எப்படிச் செத்தாலும், எந்தக் காரணத்திற்காகச் செத்திருந்தாலும் இறந்துவிட்டார்கள் என்றால் அவர்களது குடும்பத்தார் அவர்களை இழந்து விட்டார்கள். அவர்களுக்கு நமது அனுதாபத்தையும் இரங்கலையும் தெரிவிப் பதுதான் மனிதாபிமான, அரசியல் நாகரிக, அரசியல் பண்பாடு கொண்டவர் களுடைய செயலாகும். நான் மீண்டும் ஒருமுறை இறந்துவிட்டவர்களது குடும்பத்தார்களுக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும், இரங்கலையும் தெரிவித் துக்கொள்கிறேன்.

யாரோ கூடக் கேட்டார்கள், திரு. கே. டி. கே. என்று நினைக்கிறேன்—துப் பாக்கிப் பிரயோகத்தினால் இறந்தவர்களது குடும்பத்திற்கு ஒரு சிறு வார்த் தையாவது அனுதாபம் தெரிவித்தார்களா என்று. நான் துப்பாக்கிப் பிர யோகம் நடந்துவிட்ட மறுநாளே—நான் மனம் பதறுகிறேன், இறந்துவிட்ட வர்களது குடும்பத்திற்கு அனுதாபம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் என்று அறிக்கைவிட்டிருக்கிறேன். பின்னரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், முஸ்லீம் லீக், பார்வேர்ட் ப்ளாக், உழைப்பாளர் கட்சி, தமிழரசுக் கட்சி ஆகிய எல்லாக்கட்சிகளின் சார்பில் அனைத்துக்கட்சிக் கூட்டம் நடைபெற்ற அன்றும் கூட இறந்தவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவித்து அவர்களது குடும்பத்திற்கு அனுதாபத்தையும் இரங்கலையும் தெரிவித்து நாங்கள் ஒரு தீர்மானத்தையே நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியபின்தான் மற்ற தீர்மானங்களை அந்தக் கூட்டத்தில் வடித்து எடுத்திருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அனுதாபத் தீர்மானம் போட்டதை வரவேற்கிறோம். கீழ்வெண்மணிச் சம்பவத்தில் உயிரிழந்தவர்களின் குடும்பத் தினர்களை எல்லாம் சென்று அமைச்சர்கள் பார்த்து வந்தார்களே, அதுபோல இந்த விவசாயிகளின் போராட்டத்தில் உயிரிழந்தவர்களின் குடும்பத்தினரை அமைச்சர்கள் சென்று நேரில் பார்க்கவில்லையே என்றுதான் உண்மையிலே விவசாயிகள் வருத்தப்படுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நாங்கள் கீழ்வெண்மணிக்குச் சென்றோம் என்றால் அங்கிருந்த விவசாயிகளின் நிலைமை வேறு. அவர்கள் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள். இங்கே துன்பத்திற்கு ஆளானவர்கள் தூண்டப்பட்டவர்கள். இவர்களைப் பார்க்க நாங்கள் செல்வதனால் மீண்டும் வன்முறைச் சம்பவம் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்றுதான் நாங்கள் செல்ல

1972 ஆகஸ்ட் 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வில்லை. என்ருலும் சேதமுற்ற இடத்தை எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் நேரில் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போய் நாங்கள் பார்க்கக் கூடாது என்பது அல்ல. கடந்த பல ஆண்டுக்காலங்களாக —துப்பாக்கிச் சூட்டினுல் உயிரிழந்து அவர்களது மனைவிமார்கள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக நின்றார்களே, அறுந்த தாலிக் கயிற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு கதறி அழுதார்களே, நிலகங்கள் அழிந்த நெற்றியை கைகளால் தேய்த்து விட்டுக் கொண்டு புலம்பி நின்றார்களே அவர்களது பரிதாபகரமான நிலைமையைப் பார்த்து அவர்களுக்கு ஒரு ரூபாயாவது நிதி உதவி அளிக்க உள்ளம் இல்லாது உள்ளம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் பள்ளம் பெற்றிருந்தவர்கள்— இந்த நாட்டில் ஆட்சிக் கட்டிலில் வீற்றிருந்தார்கள். இன்றைக்கோ அவர்களே எதிர் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 5 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐயாயிரம் ரூபாய் கொடுத்துவிட்டதால் அந்த உயிர் திரும்புமா? அந்த உயிர் திரும்பாது. ஐயாயிரம் அந்த உயிருக்கு மதிப்பு இல்லை. ஆயினும் அவர்களையே நம்பி இருந்த குடும்பம் அவர்களது இழப்பினுல் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு அவதியுறுகிறுக்க அரசும் தன் சார்பில் ஒரு பங்கு உதவியினைத்தான் அளிக்கிறது என்று அன்றைக்கே நான் சொன்னேன். திரு. ஹாண்டே கூடச் சொன்னார்கள். நீச்சயமாக இப்போதும் சொல்கிறேன். அந்த உயிருக்கு இந்த ஐயாயிரம் ரூபாய் விலையாகிவிடாது.

இந்தப் பிரச்சினைகள் ஏன் எழுந்தன? விவசாயிகளது கோரிக்கைகள் முன் வைக்கப்பட்டன. முதலில் வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியும், மற்ற கட்சிகளும் அதனேடு இணைந்த பிறகு திருத்தப்பட்டு புதிய கோரிக்கைகளாக 12 வைக்கப்பட்டன என்று திரு. கே. டி. கே. சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது சரியாக இருக்குமோ என்ற எண்ணத்தில் நண்பர் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் தமையில் எற்கனவே எனக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருந்த கோரிக்கைகளையும், இவர்கள் சேர்ந்தபிறகு அனுப்பப் பட்ட கோரிக்கைகளையும் எடுத்துப் பார்த்தேன். எந்த வித்தியாசமும் கிடையாது. முதலிலே எந்த எந்தக் கோரிக்கைகளை அனுப்பி இருந்தார்களோ அதே கோரிக்கைகள்தான் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும், நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களும், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் சார்பாக திரு. கக்கன் அவர்களும், தேசிய காங்கிரஸ் சார்பாக திரு. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் அவர்களும், சுதந்திராக் கட்சி சார்பாக திரு. ஹாண்டே அவர்களும் சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் திரு. நல்லசிவம், சின்னதுரை ஆகியவர்களும் கையெழுத்திட்டு அனுப்பியிருந்த கோரிக்கைகள் இருந்தன. மேலை விவசாயச் சங்கத்தின் சார்பாக 5-4-1972-இல் திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் "உயிர்அடிப்படையில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

போடப்பட்ட விவசாய வருமான வரி ரத்து செய்யப் படவேண்டும்" என்று எழுதியிருந்தார் என்றால் இவர்கள் அதையே கைவிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத்தவிர வேறு எந்த மாற்றமும் இவர்கள் செய்திருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

இந்தக் கோரிக்கைகளைப்பற்றி எல்லாம் அடிக்கடி பொதுக்கூட்டத்திலும் பேசப்பட்டிருக்கிறது. நிருபர்களிடத்திலும் பேசப்பட்டிருக்கிறது. இங்கேயும் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவற்றுக்குள் நான் ஆழமாகச் செல்ல விரும்பவில்லை.

ஆனால் இந்த விவசாயிகளது போராட்டம் எந்த உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் 1971-இல் இருந்தே தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கோவை ஜில்லா விவசாயிகள் சங்கத்தின் சார்பில் திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதியுடன் அனுவல்கள் தொடர்ந்து நடத்தப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: '. . . . மின் துண்டிப்பு அறிவிப்பும் விவசாயிகளின் பொறுமையை சோதிப்பதாக இருக்கிறது. கலவரம்—இவைகள் கவனமாக கவனிக்க வேண்டிய பருதி--கலவரம், வன்முறைச் செயல்கள் ஏற்பட்டால்தான் பிரச்சினைக்கு சர்க்கார் செவி சாய்ப்பது என்றால், விவசாயிகளும் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்துடனும் ஆனால், அதே சமயத்தில் உறுதியுடனும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் . . .'. என்று நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் 1970-லே எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். ஆனால் இரண்டு நாள் கழித்து அவர் ஒரு கடிதம் எழுதினார். 'நான் ஏதோ ஒரு மனக் குழப்பத்திலே அதை எழுதி விட்டேன். நீங்கள் அதைப் பொருட்படுத்த வேண்டாம்' என்று இரண்டு நாள் பொறுத்து எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அந்தக் கடிதம் என்னிடத்திலே இருக்கிறது.

இந்த 12 அம்ச கோரிக்கைகள் ஒரு உடன்பாட்டிற்கு வந்த பிறகும் இந்த போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் மாதிரி விவசாயிகள் போராட்டக் குழு நண்பர்களிடத்திலே இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை இன்று காலையிலே வந்த தினமணிப் பத்திரிகையைப் பார்த்தால் தெரியும். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய அனுமதியோடு அதை

இப்பொழுது படிக்கிறேன். 'விவசாயிகள் செயல் குழு கூட்டம்'—'ஒப்பந்த அமலை வற்புறுத்தி நிலிர இயக்கம் நடத்த முடிவு'—இப்படித்தான் தலைப்பு போட்டுள்ளார்கள். எதாவது நடக்க வேண்டுமென்பதிலே அவர்களுக்கெல்லாம் அலாதி ஆசை. ஆகவே. 'விவசாயிகள் செயற் குழு கூட்டம்—ஒப்பந்த அமலை வற்புறுத்தி நிலிர இயக்கம் நடத்த முடிவு' என்று தலைப்பு போட்டிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? ஒப்பந்தங்கள் அமல்படுத்தப்படவில்லை. அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் விவசாயப் பிரதிநிதிகளும் என்னைச் சந்தித்துக் கோட்டையிலே 4, 5 நாட்கள் பேசி, பல மணி நேரங்கள் பேசி—கடைசி நாள் மட்டும் 6 மணி நேரம் பேசினேம் என்று கருதுகிறேன்—ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றவில்லை என்று தானே எண்ணத் தோன்றுகிறது. அதிலே கக்கன் அவர்களும், ராமச்சந்திரன் அவர்களும், கிருஷ்ணசாமி, எம்.எல்.சி. அவர்களும், எம். கல்யாணசுந்தரம், எம். கே. டி. ராஜா, எம். ஆதிமூலம், என். எஸ். மன்றாடியார் இவர்களெல்லாம் கலந்துகொண்டு தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் என்னென்ன ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், என்னென்ன இன்றைக்கு அமல் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இன்றைக்கு மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்வது என்னுடைய பொறுப்பு என்று கருதுகின்றேன். ஒத்துக் கொண்ட கோரிக்கைகள் என்னென்ன?

(கோரிக்கை 1) மின் கட்டண உயர்வை ரத்து செய்ய வேண்டும். மின் இணைப்புத் தண்டிப்பைக் கைவிட வேண்டும். வறண்ட கிணறுகளுக்கு மினிமம் சார்ஜ் போட்டிருப்பதை நீக்கவேண்டும் என்பது.

எடுக்கப்பட்ட உடன்பாடு: 100 யூனிட்டுகள் வரையில் ஒரு யூனிட்டுக்கு 12 பைசா என்றும், 100 யூனிட்டுக்கு மேற்பட்டு மின் கட்டணம் யூனிட்டுக்கு 11 பைசா என்றும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இது உடன்பாடு. இதற்கான உத்தரவு 1—8—1972-லேயே அரசாங்கம் ஆணையின் மூலமாக பிறப்பிக்கப்பட்டது.

அது மாத்திரமல்ல. 3—8—1972-ல் இன்னொரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு, பாக்கிக்காக போடப்பட்ட வழக்குகளும் வாபஸ் வாங்கப்பட்டன. ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானதற்குப் பிறகு, பாக்கிக்காக போடப்பட்ட வழக்குகளும் வாபஸ் வாங்கப்பட வேண்டுமென்று மறுபடியும் என்னை சந்தித்து நாராயணசாமி அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கும், மேலே குறிப்பிட்டபடி, ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

மின் தண்டிப்பை மறுபடியும் இணைப்பதற்கு ரூ. 6 செலவாகும். அந்த ரூ. 6 செலவை மின் வாரியம் கேட்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதையும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

ஏற்றுக்கொண்டு உத்தரவு பிறப்பித்தது அரசு. ஆனால் விவசாயிகள் செயற்குழு கூட்டம் தீவிர இயக்கம் நடத்த முடிவு செய்கிறது—பத்திரிகையிலே செய்தி வருகிறது. இவ்வளவுக்குப் பிறகும் எதாவது ஒரு அமளியை தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற அழுத்தமான எண்ணம் அவர்களிடத்திலே ஊறி இருக்கிறது, என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: எதெதற்காக இயக்கம் நடத்த வேண்டுமென்ற காரணத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்களா? சொல்லியிருந்தால் தயவுசெய்து அறிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of order. No newspaper can be read in the House. A copy of it must be given to the Hon. Speaker in advance and he must go through it.

மாண்புமிகு போலவைத் தலைவர்: போலவைத் தலைவருடைய அனுமதியோடு அதைப் படிக்கலாம். முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் பார்க்க வேண்டுமென்றால் அவர் எழுதியதைக் கொடுக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நேற்று அலை ஓசையைப் படிக்கும்போது படிக்கக்கூடாது என்று சொன்னீர்களே?

மாண்புமிகு போலவைத் தலைவர்: 'போலவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று 12—8—1972, பதிலளிக்கத் தேவையான புகைப்படங்களையும் —புகைப்படங்களை அவர் இன்னும் காட்டவில்லை—கேள்வித்தாள்களையும் அவையில் காட்டவும் படிக்கவும் அனுமதி வேண்டுகிறேன். அன்பன் மு. கருணாநிதி' என்று அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையை எதிர்க்கட்சி பகுதியில் இருப்பவர்கள் இனிமேலாவது பின்பற்றலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ". . . . ஒப்பந்த ஷரத்துக்களில் சிலவற்றை அரசு சரிவர அமல் நடத்தாதது குறித்து வருத்தம் தெரிவித்தது. ஒப்பந்த ஷரத்துக்களை அமல் நடத்துமாறு அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள விவசாயிகளை ஒன்று திரட்டி தீவிர இயக்கங்கள் நடத்துவதென குழு முடிவு செய்தது . . ." என்று தினமணி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: நான் செய்தியைப் பார்த்தவரையிலும் இன்னும் பல காரணங்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். ஒப்பந்தத்திற்கு மாறுக, விரோதமாக

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

அரசு என்ன செய்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருந்தார்கள். அவற்றையெல்லாம் சொல்லிவிட்டு பிறகு மற்றவற்றை . . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இதிலே வேறு ஒன்றும் இல்லை. நீங்கள் படித்திருந்தால் சொல்லுங்கள்.

நான் குறிப்பிட்டவையெல்லாம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதற்கு அடையாளமா? 1—8—1972-லே ஆணை பிறப்பித்தது நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதற்கு அடையாளமா?

திரு. எம். சுரேந்திரன்: ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருப்பது சரியாக அமல் நடத்தப்படுகிறதா, நடத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எங்கேயாவது குறிப்பிட்டு, மின் கட்டணம் 12 காசு தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதைச்சொல்லுங்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் சங்கரன் கோவில் தாலுகாவில் பல இடங்களில் இந்த மின்சாரக் கட்டணத்திற்காக பியூசை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதை மீண்டும் இணைக்க ரூ. 6-ஐ சேர்த்து வசூலித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எங்காவது நடந்திருந்தால் அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ரூ. 6 கட்டணம் வசூலிக்கக் கூடாது என்று 3—8—1972-லேயே ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போலவே, 100 யூனிட்டு வரையில் ஒரு யூனிட்டுக்கு 12 பைசா என்றும் 100 யூனிட்டுக்கு மேற்பட்டு மின் கட்டணம் யூனிட்டுக்கு 11 பைசா என்றும் வசூலிக்கப்படவேண்டுமென்று 1—8—1972-ல் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து, 'அரசாங்கக் கடன், கூட்டுறவு நிலவள வங்கிக் கடன் உள்பட சகல கடன் பாக்கிகளையும் வசூல் செய்ய வேண்டும்' என்ற கோரிக்கை. இதன் மீது 'மாநிலத்தில் எந்தெந்த பகுதிகளில் வறட்சி நிலை இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கடன்கள் வசூலிப்பதில் கடுமையான நடவடிக்கைகள் கூடாது' என்று ஏற்கனவே அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கின்றது. 'மேலும் வறட்சிப் பகுதிகளை கணக்கில் எடுப்பதற்கு செவின்யூ போர்டு மெம்பர்கள் மாவட்ட வாரியாக ஆராய்ந்து அந்த அடிப்படையில் விளைச்சல் இல்லாத பகுதிகளில் கடன்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

பாக்கிகளுக்கு தவணை அளிப்பது போன்ற சலுகைகள் வழங்கப்படும். இதற் கிடையில் ஏற்கனவே பிறப்பித்துள்ள அரசு ஆணையின்படி அதிகாரிகள் ஜப்தி போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடமாட்டார்கள், என்று உடன்பாடு செய்தி ருக்கிறோம். அதற்கு ஏற்ப 1—8—1972-ல் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு போர்டு மெம்பர்கள் அந்த அந்த மாவட்டங்களுக்குச் சென்று 30—8—1972-க்குள் 'ரிப்போர்ட்டு' களை தர வேண்டுமென்று போர்டு மெம்பர்களுக்கு தாக்கீது தரப்பட்டுள்ளது. இது அமுல்படுத்தலில்லை என்பதற்கு அடையாளமா?

அதைப்போலவே, 'விவசாயப் பண்டங்களுக்கு நம் பிரதிநிதிகளும், சர்க்கார் பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து விலை நிர்ணயம் செய்து அரசாங்கமே கொள் முதல் பொறுப்பை ஏற்று விற்பனை செய்ய வேண்டும்' என்பது மூன்றாவது கோரிக்கை.

'விவசாயப் பண்டங்களுக்கு அரசாங்கமே கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்ப தற்கு ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் நிறுவுவதை கொள்கை அளவில் அரசு ஏற்றுப் பரிசீலிக்கும். விவசாய விளைபொருள் விலை நிர்ணயம் செய்வதற்காக விவசாயப் பிரதிநிதிகள் உள்ளிட்ட குழு ஒன்றை அமைப்பது பற்றி பரிசீலிப் பதோடு தேங்கியுள்ள பருத்தி முதலியவற்றைக் கொள்முதல் செய்வது பற்றி மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்' என்பது ஒப்பந்த முடிவு.

மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய பல கோரிக்கைகள் இந்த 12 கோரிக்கைகளிலே இடம் பெற்றுள்ளதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது.

இந்த மூன்றாவது ஒப்பந்தத்தை அமல் நடத்த எடுத்த நடவடிக்கை இந்திய அரசின் விவசாயத் துறையோடு நாம் தொடர்பு கொண்டதன் மூலம் அங் கிருந்து நமக்கு வந்திருக்கிற தகவல்:

இந்திய அரசின் விவசாயத் துறையிலிருந்து எவ்வாறு பருத்தியை விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வது என சில தகவல்களை மாநில அரசுகளிடமிருந்து கேட்டிருப்பதாகவும் அவைகளை சேகரித்த பின்பு, அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தை கூட்டி இது சம்பந்தமாக உள்ள கஷ்டங்களை நீக்கி பருத்தி கொள்முதல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றும் மத்திய அரசினுடைய விவசாயத் துறையினர் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொடர்பு மீண்டும் தொடர்ந்து நடைபெறும் என்பதையும் நான் அறிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, 'பயிர் அடிப்படையில் போடப்பட்டுள்ள விவசாய வருமான வரியை கைவிட வேண்டும். புதிதாகப் போடப்பட்டுள்ள நிலவரி,

1972 ஆகஸ்ட் 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

செல் வரிகளைக் கைவிடவேண்டும். விவசாய பம்ப் செட்டுகளுக்கும் ரசாயன உரத்திற்கும் போடப்பட்டுள்ள வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும்', இதுவும் நான்காவது கோரிக்கையிலே அடங்கியது. அவர்கள் நான்காவது கோரிக்கையிலே வேறு எதையும் வலியுறுத்தவில்லை.

ஏனென்றால் அவைகளெல்லாம் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே பேச வேண்டிய விஷயங்கள். பம்ப் செட்களுக்கு வரி கூடாது, உர வரி கூடாது என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் செய்ய வேண்டியவற்றிற்கெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் மீது பழி போடுகிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உட்கார்ந்து பேசுகிற நேரத்திலே நாங்கள் சொன்னதை அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட இந்த வரிகளைக் கைவிடுவதற்கு அரசு சம்மதிக்கவில்லை. அதை அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் சிறிய விவசாயிகளுக்கு விவசாய வருமான வரியில் சலுகை அளிப்பது பற்றி அரசு பரிசீலித்து முடிவெடுக்கும் என்ற உடன்பாட்டிற்கு வந்தோம். இந்தக் கூட்டத் தொடரில் அதற்கான சட்டத் திருத்தம் வர இருக்கிறது. அதற்கான மசோதா தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய உடன்பாடு அமல்நடத்தப்படவில்லை யென்பதற்கு அடையாளமா இது?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான்காவது கோரிக்கை சம்பந்தமாக எடுக்கப்பட்ட உடன்பாட்டில் இது ஒன்றுதான் சொல்லப்பட்டதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பயிர் அடிப்படையில் போடப்பட்டுள்ள விவசாய வருமான வரியில் கணக்கு வைப்பது கட்டாயமில்லை என்றும், ஏக்கரா வரையறையில்லாமல் கம்பவுண்டிங் முறையில் வரி செலுத்தலாம் என்றும் முன்பு அறிவிக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளையொட்டி மேலும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு விவசாய வருமான வரியில் சலுகை அளிப்பதுபற்றி அரசு பரிசீலித்து முடிவெடுக்கும். இதுதான் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

பாசனக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கி தண்டத் தீர்வை போடுவதைக் கைவிட வேண்டும். இதுதான் ஐந்தாவது கோரிக்கை. ஏற்கனவே இதற்கான—ஏற்கனவே ஏற்கனவே என்று ஒவ்வொரு தடவையும் சொல்வதற்கு காரணம் இவைகளிலெல்லாம் ஏற்கனவே போராட்டத்திற்கு முன்பே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதற்காகத்தான்—தற்காலத் தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுபற்றி இந்தப் பகுதிகளில் விவசாயிகளின் மாநாட்டைக் கூட்டி பரிசீலித்து தக்க முடிவு எடுக்கப்படும். இதற்கேற்ப சபைக்கூட்டங்கள், ஆகஸ்டு 15 நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிறகு மாநாடுகள் கூட்டப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1972 ஆகஸ்ட் 12

திரு. கே. என். குமாரசாமி: அரசாங்கத்தினுடைய அறிவிப்பு நேற்றைக்கு வரையில்கூட ஆர்டர் அவர்கள் கையிலே கிடைக்கவில்லே. மின்கட்டணம் சம்பந்தமான ஆர்டர் இன்னும் அவர்கள் கையில் கிடைக்கவில்லே. எங்களுக்கு உத்திரவு வரவில்லே, என்று சொல்லி 12 பைசாவைத்தான் வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதால் பரவலாக அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஆர்டர் சீக்கிரமாகப் போய்ச் சேருவதற்குக்கூட வழியில்லாமல் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, எட்டாம் தேதி போட்ட உத்திரவும் இன்னும் கையில் கிடைக்கவில்லே. 13-ஆம் தேதி போட்ட ஒப்பந்தம், கிட்டத்தட்ட ஒரு மாதம் ஆகிறது. அரசாங்க உத்திரவுகள் போய்ச் சேராத காரணத்தால் அதை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் உண்மையிலேயே உத்திரவுகள் போய்ச் சேரவில்லே என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. அந்த சந்தேகம். . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் தான் ஒவ்வொன்றுகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன், தாங்கள் மறுபடியும் இங்கே ஒரு பேச்சுப் பேசுவதற்கு நேரமில்லே. எந்த எந்தத் தேதிகளில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொன்னேன். ஏதாவது நடக்கவேண்டுமென்று சில பேர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

அவர்களுடைய அடுத்த கோரிக்கை பாசனமற்ற பகுதிகளுக்கு உடனடியாக நீர்ப்பாசன உத்திரவாதம் செய்யப்படவேண்டும். அதுவரை அந்தப் பகுதிகளே வறட்சிப் பகுதிகளாகப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும் என்பது. இதுபற்றி மத்திய நிட்டக்குழுவுடனும் கேரள அரசுடனும் தொடர்பு கொண்டு ஆவன செய்யப்படும் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஏழாவது கோரிக்கை, விவசாயிகள், கால்நடைகள், பயிர்கள் பாதுகாப்பு (இன்சூரன்ஸ்) செய்யப்படவேண்டும், என்பதாகும். இது நம்முடைய கையில் இல்லே. மாநில அரசுக்கும் இந்தக் கொள்கை உடன்பாடு உடையது. இதுபற்றி மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தப்படும் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. இப்படி பல விஷயங்கள் நம்முடைய கையில் இல்லே, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஆண்டு கொண்டிருக்கும் மத்திய சர்க்காரின் கையில்தான் இருக்கிறது. (திரு. கே. என். குமாரசாமி எழுந்தார்கள்) நேரமில்லே, மன்னிக்கவும். இதிலே எந்த எந்தப் பகுதிகள் என்று தேர்ந்தெடுப்பதற்காக, உடுமலேப்பேட்டை, தாராபுரம், காங்கயம், தாளவாடி, பவானி ஆகிய இடங்களில் ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. மாநில அளவிலே நடைபெறுகிற ஆராய்ச்சிகள் முடிவுபெற்று விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்ட பிறகு மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தில் தகுந்த திருத்தங்கள் செய்து இனம் நிலங்களை உழுதுகொண்டிருக்கும் உழவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பது அடுத்த கோரிக்கை. இந்தப் பிரச்சினை பரிசீலிக்கப்படும் என்று ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது சீக்கிரமாக பரிசீலனை செய்து விடக்கூடிய விசயமல்ல. சட்ட சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இதில் உள்ள சிக்கல்கள் சட்ட இலாகாவால் ஆராயப்படுகின்றன.

ஒன்பதாவது கோரிக்கை, அவர்களால் வலியுறுத்தப்படவில்லை, எனவே நான் அதைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

பத்தாவது கோரிக்கை, விவசாய வேலைகளில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், மரணமடைந்தவர்கள் குடும்பங்களுக்கும் சர்க்கார் நிவாரணமளிக்கவேண்டும் என்பது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் இரு தரப்பினரும் மாவட்ட வாரியாக விவசாயத் தொழிலாளர் பொது நல நிதி உருவாக்கவும் அதற்கு அரசின் சார்பில் ஈட்டு நிதி கொடுக்கவும் பரிசீலிக்கப்படும். அதற்கு ஏற்ற வகையிலேதான் லேபர் வெல்பேர் பண்ட் பில் இந்த சட்டசபை கூட்டத் தொடரில் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. தாம் இதுபற்றி முடிவு எடுக்க இருக்கிறோம்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், கிராமப்புற ஏழை மக்களுக்கும் அரசுச் செலவிலேயே குடியிருப்பு மனை நிலம் வழங்கி வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றது அடுத்த கோரிக்கை. குடியிருப்பு மனைநிலம் ஏழை மக்களுக்கும் விவசாயத் தொழிலாளருக்கும் வழங்குவது பற்றி மாநில முழுவதும் சட்டம் விரிவாக்க முதலமைச்சர் ஏற்கனவே கலெக்டர் மாநாட்டில் அறிவித்திருப்பதையொட்டி அந்த முயற்சி விரைவுபடுத்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகளையெல்லாம் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். உள்ளபடியே இவ்வளவு பெரிய நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகுதான் இந்தக் கோரிக்கைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமா என்பதுதான் பிரச்சினை. உடன்பாடு நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பு, என்ன என்ன சலுகைகள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அதன் அடிப்படையிலே தான் இந்த பந்த்-க்கு முன்பு, இந்தப் போராட்டத்திற்கு முன்பு வெளியிடப்பட்ட என்னுடைய அறிக்கையிலே காணப்படுகின்ற சலுகைகள்தான் இந்த உடன்பாட்டிலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள், அனைவருக்கும் அது தெரியும். ஆனால், எப்படியோ பெரிய பிரச்சினையாக முடிந்துவிட்டது. நடந்த விஷயங்களுக்கு இரு சாராரும் வருந்துகிறோம். இதற்கெல்லாம் யார் காரணம் என்பதை, நான் தயவுசெய்து கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொஞ்சம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

கோவை மாவட்ட விவசாயிகளுடைய பிரச்னையாக ஆரம்பித்தது, அதுவும் ஆழமான கிணறுகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும் என்று சொல்லி, ஆரம்பித்தது, இன்றைக்கு மற்ற நிலையங்களில் 15 காசு, 16 காசு, 25 காசுகள் என்று மின்கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகின்ற நிலைமையில் தமிழ்நாட்டிலே மின் கட்டணத்தை 12 காசு என்று உயர்த்துவதற்குப் போராட்டம் நடத்தக்கூடிய முறையிலே உருவாக்கப்பட்டது. பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள்கூட இந்த அரசு அணுகிய முறைதான் எங்களுக்குக் கவலையைக் கொடுக்கிறது, அந்தக் கோரிக்கைகளில் எங்களுக்கு உடன்பாடு கிடையாது என்று அழுத்தந்திருத்தமாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். மின் கட்டணம் மாத்திரமல்ல, பொதுவாக விவசாயிகளிடத்திலே அதிகமாக வரி வசூலிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை மத்திய அரசு நம்முடைய மாநில அரசுக்கு அனுப்பியது. இது தமிழ்நாடு, நாமோ வேறு என்று சொல்லி இப்படியெல்லாம் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பிரிவினை பேசக் கூடாது. நாம் எல்லாம் ஒரு நாட்டில் இருக்கிறோம். இந்தியா ஒரு நாடு.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் சொன்னதை சாமர்த்தியமாக நான் ஏதோ பிரிவினை பேசுவதுபோல் மாற்றிச் சொல்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கும் கோவை மாவட்டத்திற்கும் கட்டணத்திலே வித்தியாசம் இருக்கிறது, அதை வைத்துக்கொண்டு தஞ்சை மாவட்டம் வேறு, கோவை மாவட்டம் வேறு என்று பிரிவினை பேசமுடியுமா? தஞ்சை மாவட்டத்திலே விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்யவில்லை, கோவை மாவட்டத்திலே விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தஞ்சை மாவட்டத்திலே அந்தப் பிரச்னை இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மன்னார்குடியில் தெருவிலே காலைமுதல் மாலைவரையில் கடைகளை மூடவேண்டுமென்று சொல்லி போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். மத்திய அமைச்சர் திரு. சவான் அவர்கள் முதலமைச்சருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

' My dear Shri Karunanidhi,

You will recall that at the recent meeting of the National Development Council we agreed that it was necessary to explore all possibilities of raising additional resources for the Fifth Five-Year Plan. In this connection, the need for taking appropriate action during the remaining years of the Fourth Plan and, in particular, in the current year, was emphasised.

1972 ஆகஸ்ட் 12] *[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]*

I am writing this to bring the matter once again to your attention and to urge that timely measures be taken.

Our estimates indicate that for your State a total additional yield of about Rs. 16 crores a year can be expected from the withdrawal of concessions in land revenue (Rs. 3.1 crores).

லேண்ட் ரெவின்யூவைத் திரும்பப் பெறுவதன் மூலம் 3.1 கோடி ரூபாய் ரெவின்யூ வரும். ' surcharge on irrigated land (Rs. 3.5 crores) '. லேண்ட் ரெவின்யூ மீது சர்சார்ஜ் 1.6 கோடி ரூபாய் பாசன வசதியுள்ள நிலங்களுக்கு சர்சார்ஜ் 3.5 கோடி ரூபாய்.

' surcharge on consumers ' electricity bills (Rs. 7.2 crores) '. *கன்ஸ்யூமர்ஸ் எலக்ட்ரிசிட்டி பில்லின்மீது சர்சார்ஜ் போடுங்கள். 7.2 கோடி ரூபாய் வரும்*

' and surcharge on municipal property tax (Rs. 0.6 crore) '

' The annual yield would go up to more than Rs. 19 crores if the surcharge on irrigated land is increased to Rs. 20 per acre after a year.' *என்று சவான் அவர்கள் எழுதுகிறார்கள். 5-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக்க மாநிலங்கள் நல்ல ரிசோசர்ஸ், வருமானத்தைத் தரவேண்டும், அதற்கெல்லாம் வழிவகைகளாக இதைச் செய்யுங்கள் என்று அங்கிருந்து மாநில அரசுக்குத் தாக்கீது வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் 14 கோடி ரூபாய் நஷ்டத்தோடு இயங்குகின்ற மின்சார வாரியம் 1.2 காசு உயர்த்தி அதிலேயும் சலுகைகள் அளித்து, அதிலும் குறிப்பாக சிறிய விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட் வைத்திருக்கும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு, 5 குதிரை வேகமுள்ள இயந்திரங்களை வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு 12 காசு, 10.8 காசு என்று இரண்டு மூன்று ஸ்லாப் சிஸ்டத்தை அறிவித்த பிறகு அதைப்பற்றி என்னிடத்தில் விவாதிக்க மறுத்து போராட்டத்தைத் தொடங்கியதுதான் இவ்வளவு பெரிய வருந்தத் தக்க நிகழ்ச்சிகளுக்குக் காரணம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நடந்தவைகள் இருக்கட்டும். நான் சலுகைகளை அறிவித்த பிறகு ஒரு நாள் அந்தப் போராட்டக் குழுவில் கையெழுத்திட்ட நண்பர் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் கோவையிலிருந்து தொலைபேசியின் மூலம் என்னிடத்தில் தொடர்பு கொண்டார்கள். நீங்கள் சலுகைகளை அறிவித்திருக்கின்றீர்கள், அந்தச் சலுகைகள் பரிசீலிக்கத் தக்கது என்று நானும் அறிக்கை விட்டிருக்கிறேன்—சின்னதுரை யாரோ எவரோ அல்ல, அந்தப் போராட்டக்*

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

குழுவில் உறுப்பினர்—அவர் என்னிடத்தில் பேசுகிறார், பரிசீலிக்கத் தக்கது என்று நானும் சொல்லி இருக்கிறேன், அது பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும், 26-ஆம் தேதி சென்னை மாநகரத்திலே எங்கள் செயற்குழு கூட இருக்கிறது, அதிலே முக்கியமானவர்கள் வந்தால்தான் ஆலோசிக்க முடியும் என்று சொன்னார். அதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டேன். சில முக்கியமான தலைவர்கள் சிறையிலே இருக்கிறார்கள், அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார். யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டேன். உடனடியாகப் பெயர்கள் ஞாபகத்தில் இல்லை, தந்தி கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார். மாலையிலே தந்தி வந்தது, அதில் பத்து பேர்களைக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டு 26-ஆம் தேதி நடந்த அந்தக் கூட்டத்திலும் கலந்து கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், எந்த அரசாங்கத்திலே யாவது போராட்டம் நடைபெறும் நேரத்தில், நாங்கள் போராட்டக் குழு கூட வேண்டும், அந்தப் போராட்டக் குழுவிலே இருக்கின்ற சிறையிலே உள்ள **எங்கள்** தலைவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு யாராவது விடுதலை செய்திருக்கிறார்களா ?

நான் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், நம்முடைய கல்வி யமைச்சர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் முன்பு இந்த அவையின் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்தார்கள். அவர்கள் விலைவாசிப் போராட்டத்தில் சிறைப்பட்டார்கள். அவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவராயிருந்த தகுதியால் அப்பொழுது பொதுக் கணக்குக் குழுவின் தலைவராகவும் இருக்கிறார்கள். கணக்குக் குழு கூடுகிறது, அந்தக் குழுவின் தலைவராக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் **என்ற** தகுதியால் நாவலர் அவர்கள் தலைவராக இருக்கிறார்கள். **அவர்கள்** சிறையிலிருந்து ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார்கள், அப்பொழுதிருந்த முதலமைச் சருக்கு. நான் சிறையில் இருக்கிறேன், நான் கணக்குக் குழுவின் தலைவ ராகவும் இருக்கிறேன், இத்தனை தேதி குழு கூடுகிறது, என்னை ஒரு நாள் வெளி யிலே விட்டால் அதில் கலந்துகொண்டுவிட்டு மறுபடியும் சிறைக்குச் சென்று விடுவேன் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். **அவர்கள் சிறையிலேயிருந்து வந்த** பிறகு பதில் வருகிறது, என்ன பதில் தெரியுமா ? அந்தக் கணக்குக் குழுவில் கலந்துகொள்ளக் கூடாது என்று. இதை நாவலர் அவர்கள் சபையில் படிக் கிறார்கள், அப்பொழுது திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள், கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்பது முன்னே வந்தால் என்ன, பின்னால் வந்தால் என்ன என்று வேடிக்கையாகச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது அந்த நிலைமை, இப்பொழுது இந்த நிலைமை, இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தூப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது என்றால் அது அப்பொழுது நடக்கவில்லையா, முதுகளத்தூரில் சுடவில்லையா, 65-இல் இல்லையா, ஆகவே நாங்கள் சுட்டோம் என்று பேசினால் எங்களைவிட முட்டாள்கள் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது. அது ஆணவம், அது அகம்பாவம், அது அடக்கமற்ற தன்மை என்பதை நான் நன்றாக உணர்கிறேன். இப்படி யாராவது பேசியிருந்தால் அது தவறு என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் நான் சொல்வது தவிர்க்க முடியாத சில காரியங்கள் நடைபெறும் நேரத்தில் அதைப்பற்றி அதற்குத் தொடர்புடைய அரசு என்ன கருதுகிறது? அதைப்பற்றித்தான் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முதுகளத்தூர் சம்பவம், 65-இல் இந்தி எதிர்ப்புப் புரட்சி நடந்தது. அப்போது முதுகளத்தூரில் ஒருவருக்கு ஒருவர் தாக்கியதால் 40 பேர் செத்திருந்தார்கள். வாய்க்கால்களிலே, வயல்களிலே, வைக்கோல் போர்களிலே பிணங்கள். அவைகளையெல்லாம் மீண்டும் நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்பவில்லை. 65-இல் 50 பேர் செத்தார்கள். அந்த நேரத்தில் நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில், அப்பொழுது அமைச்சராகயிருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? எடுத்ததற்கெல்லாம் நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று கேட்டால்—40 பேர் செத்த விஷயம் எடுத்ததற்கெல்லாம் என்ற பட்டியலிலே வருகிறது—பிறகு கலவரம் நடக்கும் இடத்திற்கு போலீசார் போகவே பயப்படுவார்கள், போக மாட்டார்கள், ஆகவே, நீதி விசாரணை வைக்க முடியாது என்று இங்கே தெரிவித்தார்கள். அதைப் போலவே 1965-இல் நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு மத்திய சர்க்காரிலே பாராட்டு கிடைத்தது.

மத்திய சர்க்காரின் அமைச்சராகயிருந்த குல்ஜாரிலால் நந்தா அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் சொன்னார்கள், தமிழ்நாட்டில் 65-ஆம் ஆண்டு நடந்த இந்தி எதிர்ப்புப் புரட்சியில், அவ்வளவு பெரிய போராட்டத்தில் தமிழக மாநில முதலமைச்சரவர்கள் எதற்கும் கலங்காத பாறைபோல் இருந்தார் என்று. இந்தப் பாவியின் உள்ளம் பாறை உள்ளம் அல்ல, பரிதாபப்படும் உள்ளம், இரக்கமுள்ள உள்ளம், நெகிழக்கூடிய உள்ளம், கண்ணீர் விடுகின்ற உள்ளம். எதிலும் நான் பாறையாக இல்லை, பாசம் உள்ளவனாகவே இருக்கிறேன். இறந்தவர்கள் என்னுடைய சகோதரர்களுக்கு ஒப்பானவர்கள், அங்கே தாலியிழந்த தாய்மார்கள் என்னுடைய தங்கைகளுக்கு ஒப்பானவர்கள், என்னுடைய சகோதரிகளுக்கு ஒப்பானவர்கள், அந்த மகன்களை இழந்த தாய்மார்கள் என்னுடைய மாதாவிற்கு ஒப்பானவர்கள், ஆகவே என்னுடைய உள்ளம் பாறையாக இருக்க விரும்பவில்லை, அனுதாபத்தோடு, இரக்க உணர்ச்சியோடுதான் நான் கவனிக்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

யார் எப்படி தலையிட்டு இந்த அளவிற்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 16-ஆம் தேதி நடெங்கும் இந்தப் போராட்டம் விரிவடையும் என்று விவசாயப் போராட்டக் குழுவில் முடிவெடுக்கிறார்கள். மாநில கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அலுவலகத்திலேயிருந்து மாவட்ட கட்சி அலுவலகங்களுக்கு ஒரு கடிதம் பறக்கிறது. என்ன கடிதம்? அந்தக் கடிதத்தில் சுந்தரம் என்பவருடைய கையெழுத்து, மாநில நிர்வாகக் குழுவிற்காக என்று போட்டு சென்னையிலிருந்து சுற்றறிக்கை, 75/9 எண் உள்ள சுற்றறிக்கை எல்லா மாவட்டக் குழுக்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. "அன்பார்ந்த தோழர்களே" என்று ஆரம்பித்து, தமிழ்நாட்டில் விவசாயிகள் இயக்க வரலாற்றில் புதிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது—யாருக்கு? கம்யூனிஸ்ட்களுக்கு--தமிழ்நாட்டில் விவசாயிகள் இயக்க வரலாற்றில் புதிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது போன்ற சாதகமான சூழ்நிலைமையில் நமது கட்சிக் கமிட்டிகளும், கட்சி அணிகளும் தீவிரமாக போராட்ட திட்டம் வகுத்து செயலாற்ற வேண்டும்.

எண்ணிப் பாருங்கள், யார் குற்றவாளி? 15 பிணங்கள் விழுந்ததற்கு யார் பொறுப்பாளி? வன்முறைச் செயல்களுக்கு யார் காரணம்? இந்தக் கடிதம் அல்லவா? சாதகமான சூழ்நிலைமை, அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், விவசாயிகள் இயக்க வரலாற்றில் புதிய சூழ்நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு இது தெரியாது. அவர்கள் உள்ளபடியே இதிலே கலந்து கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். இடையிலே ஊடுருவல்கள் இருக்கும் என்று அவருக்குத் தெரியாது. திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கும், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களுக்கும் கூடத் தெரியாது. அவர்கள் இந்தப் போராட்டத்திலே அனுதாப உணர்ச்சியிலே கலந்து கொண்டார்கள். ஆனால் அதில் எப்படிப்பட்டவர்கள் கலந்துகொண்டிருந்திருக்கின்றார்கள்? சாதகமான சூழ்நிலைமை, விவசாயிகள் போராட்டம் ஆரம்பித்திருப்பது சாதகமான சூழ்நிலைமை. ஆகவே நமது கட்சி கமிட்டிகளும், கட்சி அணிகளும் தீவிரமாக போராட்ட திட்டம் வகுத்து செயலாற்ற வேண்டும். இதுதான் காரணம் 17 பேர் படுகொலைக்கு. தொல்லைகள் ஆரம்பித்ததற்கு இதுதான் காரணம், 17 பொட்டுக்கள் அழிக்கப்பட்டதற்கு இதுதான் காரணம், 17 பேர்களின் மஞ்சள் அழிக்கப்பட்டதற்கு இதுதானே காரணம், 17 பேர் கூந்தல் அவிழ்க்கப்பட்டதற்கு வேறு என்ன காரணம்? இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, எப்படியாவது யார் நடத்துகின்ற கிளர்ச்சியிலாவது ஒட்ட வைத்துக்கொண்டு கவிழ்க்கப்பட வேண்டுமென்று திட்டமிட்ட செயல்.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

துப்பாக்கிப் பிரயோகம் திட்டமிட்டு நடைபெற்றதா? நம் அண்ணன் மொய்லின் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல் இங்கிருந்து போலீஸார் சென்று சட சடவென்று சுட்டார்களா? திட்டமிட்டா செய்யப்பட்டது? ஆனால் சம்பவங்கள் திட்டமிட்டு நடைபெற்றன. நடைபெற்ற இடங்கள் பற்றி பார்வேர்ட் ப்ளாக் தலைவர் திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எங்கெங்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் செல்வாக்கு மிகுதியாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இப்படிப்பட்ட வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடை பெற்றிருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்றிருக் கின்றன. ஏதோ ஆதாரங்களை எல்லாம் காட்டினார்கள். என்னிடம் இல்லையா? எவ்வளவோ ஆதாரங்கள் உள்ளன. எவ்வளவு எவ்வளவோ லீடுகள் கொளுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. ஜூன் 7-ம் தேதி கோவையில் நடைபெற்ற கட்டைவண்டி போராட்டத்தைப்போல் பர்தோலி சத்தியாகிரஹம் கூட இல்லை என்று பக்தவத்சலம் அவர்கள் பாராட்டுகிறார். காந்திக்குக் கூட அந்த யோசனை உதிக்கவில்லை என்று சொல்கிறார். நான் சொல்லவில்லை, பக்தவத்சலம் சொல் கிறார். இந்தக் கோவை போராட்டத்தில் எப்படித்தான் அந்த யோசனை அவர்களுக்கு உதித்ததோ என்று அவர் சொல்கிறார். கட்டைவண்டிப் போராட்டம் நடைபெற்றிருக்கிறது. கோவை மாநகரம் முழுவதும் இதைப் போல். அம்மையார் அவர்களுக்கு இது எல்லாம் தெரியாது. இதைப் பார்க்க வேண்டும். (ஒரு படம் காட்டப்பட்டது.) இப்படி கட்டைவண்டிகள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. ஜூன் 7-ம் தேதி காலையில் அல்லது பிற்பகலில் இருந்து இரவு 10 மணி வரை நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இது போக்கு வரத்திற்கு இடைஞ்சல் அல்ல, இது வன்முறை அல்ல என்று வாதாடுகிறார்கள். அன்று காவல் துறையினர் அமைதி காத்தார்கள். அதை அனைவரும் பாராட்டி னார்கள். ஆனால் அது ஒரு நாள்தான் நடை பெறும் என்று நான் அறிவித் தேன். ஏனெனில் போலீஸார் எல்லாயிடங்களிலும் அப்படி அனுமதித்தால் பிறகு நாடு காடாகிவிடும், நாடு நாடாக இருக்காது. காட்டுமிராண்டிகள் இடமாகிவிடும். ஆகவே அதை அனுமதிக்க முடியாது என்று சொன்னேன்.

ஜூன் 5-ம் தேதி நடைபெற்றது பந்த். பந்த் அல்லது வேலைநிறுத்தம் என்றால் அவரவர்கள் இஷ்டப்படி வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட வேண்டும். அவரவர்கள் இஷ்டப்படி கடைகளை மூடவேண்டும். அவரவர்கள் இஷ்டப்படி போக்குவரத்தை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் பத்திரிகைகளில் என்ன அறிவிப்பு வந்தது? ரெயில் ஓடாது, பஸ் ஓடாது, கடைகள் திறந்திருக் காது என்று வந்திருக்கிறது. என்ன போட்டிருக்க வேண்டும். பஸ்களை ஓட்ட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம், ரயிலை ஓட்ட வேண்டாமென்று கேட்டுக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

கொள்கிறோம், கடைகளைத் திறக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறோம், விவசாயிகளின் போராட்டத்திற்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் என்றல்லவா போட வேண்டும். பத்திரிகைகளில் கொட்டை எழுத்துக்களில் செய்திகள் வருகின்றன. ரயில் ஓடாது, பஸ் ஓடாது, கடைகள் திறந்திருக்காது என்றுதான் போட்டார்கள்.

இதோ பாருங்கள். (ஒரு படம் காட்டப்பட்டது.) விருதுநகரில் வைக்கப்பட்ட கட்டைவண்டிகள். விருதுநகரில் வைக்கப்பட்ட வழித்தடைகள் இதோ. கக்கன் அவர்களே இதை ஒத்துக்கொண்டு ஓரிந்து பத்திரிகையில் ஒரு அறிக்கை வந்திருக்கிறது. கற்களைக் கொண்டு ரோடுகளை மறித்திருக்கிறார்கள். காந்தி அடிகளின் வழியைப் பின்பற்றி வரும் மதிப்பிற்குரிய, மரியாதைக்குரிய கக்கன்ஜி அவர்கள் கூட அதை ஒப்புக்கொண்டு ஓரிந்து பத்திரிகையில் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். பெத்தநாய்க்கன்பாளையம்—ஆத்தூர் சாலையில் வழித்தடைகள் இதோ. (ஒரு படம் காட்டப்பட்டது.) சிமென்ட் பைப்ஸ் சாலையின் குறுக்கே போடப்பட்டிருக்கின்றன. நாமக்கல் சாலையில் வழித்தடைகள் இதோ. (ஒரு படம் காட்டப்பட்டது.) பெரிய பெரிய பாறைகற்களை வைத்து வழி தடைபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. தஞ்சை முத்துப்பேட்டைக்கருகில் வழித்தடை. (ஒரு படம் காட்டப்பட்டது.) பெரிய பெரிய கற்களை சாலை நடுவில் வைத்து பஸ்கள் தடுக்கப்பட்டன. பெத்தநாய்க்கன்பாளையம்-ஆத்தூர் சாலையில் வண்டிகள் போட்டு தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தாக்கப்பட்ட வீடுகள் கொஞ்ச நஞ்சமா? பல வீடுகள் தாக்கப்பட்டன.

மணி, சாமி பற்றி சுப்பு அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் உண்மையை ஒத்துக்கொண்டதற்கு நன்றியுடையவனாக இருக்கிறேன். பாட்டு பாடியதற்கு மறுநாள் அவர்கள் வீடு தாக்கப்படுவது என்றால் அது எங்கே போய் நிற்கும்? பிறகு நாட்டில் நல்லாட்சி நடைபெறமுடியுமா? எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்களும், எம். ஜி. ஆர். அவர்களும் வராவிட்டால் நான் என் தொகுதியில் தோற்றுப் போயிருப்பேன் என்று கூறியிருக்கிறார். இதே மணி, சாமி அவர்களுக்காக பல கலா நிகழ்ச்சிகளை நடத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சுப்பு அவர்கள் சொன்னார்கள், அவர்கள் பாடிய பாட்டுக்கு அந்த வீடு இடிக்கப்பட்டது என்று. அவர்கள் கலாநிகழ்ச்சிகள் நடத்தி ரூ. 2, ரூ. 3, ரூ. 5 என்று தங்கள் செலவு போக மிச்சப்படுத்தி இரண்டு இளைஞர்களும் இந்த வீட்டைக் கட்டினார்கள். அவர்களின் வீட்டின் நிலையை இப்படியாக்கிவிட்டார்கள். மதுரைக்கு நான் சென்றிருந்தபோது என் காலில் விழுந்து அழுதார்கள். நாங்கள் ஹோட்டலில் தங்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். மனைவி ஊருக்குப் போயிருந்த அந்த நேரத்தில் இப்படியாகிவிட்டது என்று

1972 ஆகஸ்ட் 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் என்ற முறையில் நான் இங்கு பேசுவதால் என்னென்ன உதவிகள் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்வதற்கு முடியவில்லை. இருதரப்பிலும் இப்படி நடைபெற்றிருக்கின்றன. மறுக்கவில்லை. ஒருசில இடங்களை மட்டும் குறிப்பிட்டுப் பேசுவது சரியல்ல. இரண்டு தரப்பிலும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இரண்டு தரப்பிலும் விடுகள் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: எனது வேண்டுகோள், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூருக்கு சென்று அங்கு மூன்று கட்சி ஆபீஸ்களும் எந்த முறையில் தாக்கப்பட்டு எப்படி இடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் பார்த்து அந்த போட்டோக்களையும் இங்கு சமர்ப்பித்தால் சொம்பவும் உதவிகரமாகயிருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இருதரப்பிலும் என்று சொல்வதற்கு என்ன பொருள்? இரு தரப்பிலும் நடந்திருக்கிறது. இல்லையென்று சொல்லவில்லை., அந்தப் படங்களை மட்டும் பாருங்கள் என்று சொல்லவேண்டாம், இந்தப் படங்களையும் பாருங்கள். மன்னர்குடியில் கீழபாளம் என்ற இடத்தில் பக்கிரிசாமியின் தேனீர் விடுதி சேதப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற படத்தைப் பாருங்கள். (ஒரு படம் காட்டப்பட்டது.) இதோ முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் ஆதரவாளர் அப்துல் ஜலீலின் கடை கோவை வின்சென்ட் சாலையில் சேதப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. (ஒரு படம் காட்டப்பட்டது.) காரணம் என்ன? இதுபோல் பல நடந்திருக்கின்றன. நான் ஏற்கனவே சொன்னேன், இது அமைதியான சூழ்நிலையில் ஆரம்பமானது என்று. இடையில் சில பேர்கள் புகுந்தார்கள். அவர்கள் என்னைச் சந்திக்கவேண்டுமென்று விரும்பிய நேரத்தில் இடையில் புகுந்து அதற்குத் தடையாக இருந்தார்கள் இவர்கள். திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்தபோது, திரு. பூவராகன், எம்.பி., அவர்கள் முயற்சி எடுத்தபோது இவர்கள் அதற்குத் தடையாக இருந்தார்கள். அதனால் விவசாய சங்கக் குழுவினரை சந்திக்கமுடியாமல் போய்விட்டது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் போன் மூலம் பேசியிருந்தால் அது நடைபெற்றிருக்கக்கூடும். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் போன் மூலம் பேசியிருந்தால் அது நடைபெற்றிருக்கக்கூடும். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் போன் மூலம் பேசியிருந்தால் அது நடைபெற்றிருக்கக் கூடும். யாரை எந்த நேரத்தில் பார்க்க முடியாது என்று கூறியிருக்கிறேன். யாரை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறேன், யாரை மதிக்க நான் தவறியிருக்கிறேன், யாரிடம் நான் கௌரவக்குறையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறேன், யாரை நான் புறக்கணித்திருக்கிறேன் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

பார்க்கவேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்க தவறி விட்டார், ஆகவே இப்படி ஏற்பட்டு விட்டது என்ருல் அது சரியல்ல. நானும் அல்லது அரசு சார்பில் நாங்களும் விவசாயப் பிரதிநிதிகளைச் சந்திப்பதற்கு தயாராக இருந்தோம். இடையில் இந்த நந்திகள் இருந்தார்கள். அவர்களால் தான் இந்தச் சேதம் நாட்டுக்கு ஏற்பட்டது என்று எடுத்துச் சொல்லி இதற்குப் பிறகாவது அனைவரும் புரிந்துகொண்டு இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எந்தக் கட்சி மீது கொண்டுவரவேண்டும் என்பதை அனைவரும் புரிந்துகொண்டு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்.) இதற்குப் பிறகாவது தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற ஹாண்டே அவர்கள் அதைத் திரும்பப்பெறுவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மன்றத்தில் கடந்த இரண்டு மூன்று தினங்களாக நடைபெற்ற விவாதங்களில் சூடும் சுவையும் இருந்தாலும், நமது மரபிற்கும், நாம் கட்டிக் காத்துவருகிற கண்ணிய உணர்ச்சிக்கும் களங்கம் ஏற்படாத வகையில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இடையில் ஒன்றிரண்டு எதிர்பாராத சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருந்தாலும் காலையில் அதை நிவர்த்தி செய்துகொண்டு விட்டோம். நேரம் அதிகமில்லாத காரணத்தினுல் இன்னும் பல விளக்கங்கள் இருந்தாலும் அவற்றை பிறிதொரு காலத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறி இந்த அளவில் அமைகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Chief Minister was also making a number of charges. Charges and counter-charges have been levelled against each other. He says there has been no 'vanmuraicheyalgal'. I say there have been such actions and I will have to prove it. So, some more time may be given. At least 45 minutes.

I once again rise in support of the no-confidence motion and also in support of the censure motion moved by my hon. friend Thiru K. T. K. Thangamani. I am afraid the answers given by the Hon. Chief Minister have not covered all my points . . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I think we can have the discussion in the afternoon. It is time for lunch.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நானும் அதைப்பற்றிக் கேட்கலாம் என்று தான் நினைத்தேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாலையில் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்றைய காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்து, மன்றம் மீண்டும் மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

1972 ஆகஸ்ட் 12]

பின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

மாலைக் கூட்டத் தொடர் (4.00)

பேரவை மீண்டும் மாலை 4 மணிக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே . . . .

DR. H. V. HANDE : Hon. Mr. Speaker, Sir . . . .

MR. SPEAKER : How much time do you want? I think you can finish in half an hour. Already, you have taken much time at the beginning. The Hon. Chief Minister himself has taken only less time.

DR. H. V. HANDE : I will try to finish as early as possible.

MR. SPEAKER : No. You will please arrange your speech in such a way as to wind it up in half an hour. You take thirty minutes.

DR. H. V. HANDE : Sir, at the very outset, I have to state that the reply of the Hon. Chief Minister given in the morning was the most unsatisfactory one and it did not practically cover the very serious allegations that were levelled against this Government by various party leaders and members of the opposition party. The first half an hour that he allotted was for explaining the 'SATHANAIGAL' of this Government, that is, what were the things the Government has been doing. The second half hour or 20 minutes he devoted to pinpoint that the whole farmers' agitation was as a result of a particular political party engineering the whole movement. In other words, it is a great tragedy that our Hon. Chief Minister did not properly analyse the situation at all. That is my submission. He did not bother to go into the details at all. In my opinion there is a very strong case for re-asserting and asking almost all Members of the House to vote for this no-confidence motion. For, his answer was the most unconvincing one and many members of the ruling party itself were not at all convinced by it. They know that the Hon. Chief Minister tried to render a peroration. That is beside the point.

[Dr. H. V. Hande] [1972 ஆகஸ்ட் 12

Now, what is it that was complained against them? Why should Hande bring in this no-confidence motion? Why should Mr. Thangamani bring in this censure motion? Why should they do so especially when they have no majority in the House and when there is no possibility of their over-throwing this Government? In fact this was asked by the Muslim League Member. The Hon. Health Minister was the Leader of the D.M.K. party in the Lok Sabha. Did he not join others in bringing in a no-confidence motion and did not the D.M.K. voted for the no-confidence motion, when the D.M.K. had not even the vestige of a shadow cabinet? There was not even a shadow of a shadow cabinet. But still they tried to bring in a no-confidence motion. Now the argument is sought to be made that we do not have a shadow cabinet. It is the duty of the opposition and we are doing the loyal, honest duty of the opposition party in bringing this no-confidence motion. By this, we bring out the omissions and commissions of the Government. That is the main reason for this no-confidence motion.

Then again the Hon. Chief Minister was listing out a number of things that the Government had been doing. What is the wonder in it? You have given a few more houses, you have given to some more areas water supply, you have given electricity to more villages and you can go on listing a hundred and one things like this. What is the peculiarity about it?

The Hon. Chief Minister forgets one fundamental thing. If a structure has to have 20 layers of brick, what is the credit in laying the 15th layer and other layers above that. The previous Government had laid 15 layers, you have laid the 15th, 16th, 18th and 20th layers. There is no great difficulty for the man who lays the 16th or 20th layer. The man who had laid the 15 layers, starting from the foundation, had to start from the scratch. Such was the work of laying bricks for this great structure of democracy. For people working in the upper layers, it is comparatively easy. We can go on listing so many things like the Parambikulam-Aliyar Project and so many other projects.

These things are not points of debate. The points of debate are the omissions and commissions of this Government. Charges were strongly levelled against the Government. They have not

been effectively countered, I am afraid they have not been countered at all. What was it that we have been trying to do all these 2 or 3 days. We had been levelling charges against the Government that law and order has broken down; the police people have become one-sided, siding the ruling party. These are the charges levelled against the Government. We also said that a number of false cases have been foisted against a number of persons, irresponsible cases, without having any bearing at all to facts. I have explained the cases. Mr. Venkatasamy of our party and Thirupathi, a member of our party are incapable of anything violent, still cases were foisted against them. That was the charge I made. The Hon. Chief Minister made a debating point saying we ourselves were not 'vivasayees'. Yes, that is what I say, non-vivasayees have been put into jails. We have been complaining that you are arresting somebody else, not vivasayees, but non-vivasayees. Having done that, is it an argument to say 'AMBALAM AKIVIT-TATHU'. You are arresting unconcerned people. Whose fault was that? It is the fault of the ruling party and not the opposition.

Again, it is highly objectionable for the Hon. Chief Minister to wrongfully and indiscriminately foist all sorts of cases against innocent people and then ask them to go to court. 'You go to court' he says. What is the point and then the more atrocious thing is that if they proved their innocence, he would withdraw the case against them, and only if the Action Committee was prepared to waive the judicial enquiry. This is a very sensitive point. He argued 'I am prepared to allow withdrawal of cases, but then if I have to withdraw cases, you have to do something else and you have to waive judicial enquiry'. In other words, I make a serious charge against the Hon. Chief Minister and his Government that the Chief Minister was using the 3,000 innocent persons as hostages, I repeat the words as hostages for the purpose of getting rid of a judicial enquiry. I wish all our members appreciated that point. The 3,000 persons are held as hostages to get rid of, to annul, to destroy, to completely take away the basic duty of the Government to institute a judicial enquiry. That is a very very serious charge that I have to level even in my beginning speech. I am repeating it now.

Why did we bring in this motion? Is it for fun, as if for three days we can talk all sorts of things? We had brought it with the deliberate intention. In the past two or three years, especially in the last one year, and especially in the last six months there had been mounting omissions and commissions in all departments, not one department, from A to Z, from the Chief Minister to the last Minister and all persons, they have all been indulging in all sorts of commissions and omissions. So, it was we thought that it would be fit to bring in a motion. There is a thing in the Supreme Court. I do not want to go into the merits and demerits of it.

One thing, I wish every member to bear in mind is this. Is there any parallel in the annuls of any State administration, anywhere in India—I want to know—Rightly or wrongly, the honour of the Government has been brought to public, remarks have been made against the Government and the Government has been brought to book in the Supreme Court by a former Chief Secretary. I am not going into the merits and demerits of it; that has been discussed. I am not on that. My only question is here is a Government against which the Chief Secretary has gone to the Supreme Court.

THIRU N. GANAPATHY: The hon. Member, Dr. Hande wanted to know one instance wherein an high official of the Government has brought the Government to book. In Andhra Pradesh the Hon. Chief Minister lost his office because of the charge of mala fide proved against him in the matter of issuing bus permits. In the Calcutta High Court also a case was filed by the Inspector-General of Police against the Government and the case ended in favour of the Government.

DR. H. V. HANDE: I am very grateful to the hon. Member for strengthening my argument.

Sir, I am only presenting a picture wherein the Chief Secretary of a State has gone to the court. I may ask my distinguished Friend, whether he can quote a single instance where the Chief Secretary and not the Inspector-General of Police or the Transport Secretary, has gone to the highest court of the country.....

1972 ஆகஸ்ட் 12]

THIRU S. KANDAPPAN : Sir, on a point of order. The hon. Member has stated that the Chief Secretary has gone to the court. I want to correct him that he is the ex-Chief Secretary and not the Chief Secretary. (Laughter).

DR. H. V. HANDE : Wonderful, excellent and very fine point! How can he go to the court if he is Chief Secretary and my distinguished Friend has not understood it. Because he has been removed from the post of Chief Secretary.....

MR. SPEAKER : Dr. Hande, I would like to point out that this is a very complicated matter, a matter on which a judicial decision is pending. You do not try to give any opinion or refer to it any further . . .

DR. H. V. HANDE : Therefore I leave it at that. That is a point which I want every one to seriously take into consideration.

Another point raised by Thiru Rama Aranganal is what happened to the municipal elections and is it not a point to the increasing popularity of this Government. Under what circumstances the municipal elections took place? I shall give one example. Election was to take place to the Palayamkottah town in the Tirunelveli district. I even used good offices of some Ministers to postpone the elections and to allow our party meetings to be held. But we were not allowed to hold the party meetings in Palayamkottah Town on the 8th. But on the previous day some Ministers and some members of the D.M.K. were allowed to make public speeches. In the case of our meeting, the police officer has stated :

அமைதி குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் அமைதியின்மை இருக்கிற காரணத்தால் இந்த இடத்தில் கூட்டம் நடத்த அனுமதி தரவில்லை.

When Dr. Hande speaks or when the Opposition Party wants to speak, there is அமைதியின்மை, அமைதிக் குறைவு but when the ruling party members speak there is no அமைதி குறைவு

There is one yard-stick for the ruling party and another yard-stick for the Opposition Party. Sir, so far as the elections are concerned, it is not free and fair and the members of the ruling

party were in the polling booths to influence the voters. By saying this, I am not trying to win a point. But I want the Government not to lull into a false sense of security and suffer from the intoxication of plethora of powers which you are enjoying now. Even a person who is extraordinarily strong should not think that he need not care for anybody and that is the beginning of his destruction. I do not want you to be destroyed or your popularity declined. I want to keep your eyes and ears open.

Now, what has happened in the colleges ? Almost in every college, the D.M.K. Unions are being edged out and other parties have captured them. Of course, I am not at all for colleges being utilised for party platforms but I want to point out that the student community . . . (Interruption from the Hon. Chief Minister).

Not only in the Arts College but in 111 colleges out of 140 colleges, the D.M.K. Unions are being edged out. So do not be suffering from intoxication of power and you keep your eyes and ears open.

Then with regard to law and order, I have to mention that I received a letter sometime ago from one S. Vijayalakshmi, M.A., Ph. D., of Mylapore saying that her house was ransacked and the policemen walked into the premises with shoes in their legs and searched the entire house in search of Thiru Kuchelar without a proper warning and without proper proof and without any basis. They had thought that Thiru Kuchelar was hiding there. The lady has given a complaint to the police but so far no action has been taken. This is one of the few instances I am trying to bring to the notice of the Government to show that the Opposition parties should not be victimised.

Then, the Hon. Chief Minister is a very clever and intelligent person and in the morning he had stated that the Opposition parties, particularly the Communist Party is trying to utilise the Farmers' agitation to further their political ends. I am not going into the merits or demerits of it and the hon. Member, Thiru Thangamani is there to reply to it. But my only sub-mission is that I do not blame the Hon. Chief Minister.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [Dr. H. V. Hande]

அவருக்கு பாருங்கல் மாதிரியான நெஞ்சம் என்று காலையிலே சொன்னார்கள். I know he is a soft minded person. I know him better than many of you (Laughter). What is there for laughter?

THIRU K. KAMATCHI : எங்களுக்கு நல்லாத் தெரியும்.

DR. H. V. HANDE : Now I want to narrate one incident. Once the Hon. Chief Minister and myself happened to travel together. He told me that on the previous night he saw a ghastly accident. The next morning he did not take coffee or tiffin. I told him that he should be stronger to face any situation. I leave it at that.

Now I come to the situation prevailing in the districts. For instance, in the Madurai district a number of persons were arrested on the 15th June and 5th July. They were all arrested because the ruling partymen wanted them to be arrested and the Police arrested them only on their instruction. I would even go a step further and say that those people were not to be released without the sanction of the persons who wanted them to be arrested. This is a very serious matter.

The Worshipful Mayor of Madurai while addressing a meeting of D.M.K. workers said that if the arrested persons are hoping that they will be released on July 6th, they will be sadly mistaken. They will have to stay in jail longer than that. This has come in Hindu, dated 5th July 1972. What I say is that these men knew when those people would be arrested; they knew that they could arrest anybody if they wanted. This is a very serious matter which I would like to commend to the observation of this august House. What happened in Madurai. The Hon. Chief Minister was talking about meeting of 'Vivasayigal Poratta Kuzhu' and he quoted something from 'Dinamani'. I shall also quote something from what appeared in the Hindu.

'It expressed concern and disappointment at the continued harassment of agriculturists by officials and the violence indulged by D.M.K. against the agriculturists' movement.'

[Dr. H. V. HANDE] [1972 ஆகஸ்ட் 12

' It was decided that representatives of the Council would wait on deputation on the Chief Minister and explain to him the concern expressed by the members on the manner in which the agreement was being implemented and requested Government to implement the same. The agriculturist is attacked. His house is attacked. All opposition parties are attacked in the rural areas. I am here to explain their difficulties to Government.

I shall narrate one more instance. On 3rd July 1972 at Udumalpet a D.M.K. active workers' meeting was held at a rice mill belonging to the relative of our Minister for P.W.D. Minister Kannappan participated. (Interruption). If the Minister says that he did not participate, I accept. But from my information he is reported to have advised the workers to take all efforts to defeat the hartal.

My only point is the D.M.K. workers took all action to prevent the hartal taking place.

நிரு. மு. சின்னசாமி : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். கனம் உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் ஆங்கிலத்திலேயே பேசுகிறார்கள் எனக்கு ஆங்கிலம் தெரியாததால் அவர் என்ன சொல்கிறார் என்பது சரியாகப் புரியவில்லை. என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி சொல்வதால், அவர் என்ன சொல்கிறார் என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, ஆங்கிலத்தில் யாராவது பேசினால் என்னைப் போன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக மொழிபெயர்த்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லை என்றால் ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக முடியும். என்ன சொல்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொண்டால்தான் அவர்களின் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு நான் பதில் சொல்லமுடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படி எதுவும் சொல்லிவிட மாட்டார்கள் அப்படி ஏதாவது குற்றச்சாட்டுகள் சொன்னால் அதை மற்ற உறுப்பினர்கள் கவனித்துக்கொள்வார்கள். அமைச்சர்களும் அதைக் கவனித்துக்கொள்கிறார்கள். சொல்லத் தகாதவற்றைச் சொன்னால் அதை நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன். அதைப்பற்றி நீங்கள் கவலைப்படவேண்டாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் தமிழிலேயே பேசுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் புரிந்துகொள்கின்ற வகையிலே நான் பேசுகிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

ஈரோடு சின்னசாமி அவர்கள் என்னுடைய நெருங்கிய நண்பர். அவர்களுக்குப் புரியக்கூடாது என்று நான் நினைக்கவில்லை. தவறு இருந்தால் சொல்லட்டும். திருத்திக்கொள்கிறேன்.

3-ந்தேதி உடுமலைப்பேட்டையில் ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு அது தெரியும். அந்தக் கூட்டம் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு என்னென்ன தடைகள் பிறப்பிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்தார்கள். 4-ந் தேதி அங்கு இருக்கக்கூடிய நண்பர்கள் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு அவர்களே நன்றாகத் தெரியும், ஒரு ஜீப் காரில் ஒரு மைக்கை வைத்துக்கொண்டு பொதுமக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினார்கள். 5-ந்தேதி ஹர்தால் நடைபெறுவதாகச் சொல்கிறார்கள். யாரும் அதற்கு ஒத்துழைக்கக் கூடாது. எல்லோரும் கடைகளை மூடிவிட வேண்டும். (சிரிப்பு). மன்னிக்க வேண்டும். எல்லோரும் கடைகளைத் திறந்து வைக்கவேண்டும், மூடக்கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

மர்ண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் உடுமலைப்பேட்டையைப் பற்றிச் சொல்வதால் நான் ஒரு சிறு விளக்கம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. 5-ந்தேதி அங்கே யாரும் கடைகளை அடைக்கவில்லை. அமைதியான நிலைமை இருந்தது. எல்லாக் கடைகளும் திறந்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களுடைய கடைகள்கூட திறந்து வைக்கப்பட்டிருந்தன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அடுத்து 200 தி. மு. க. பிரமுகர்கள் உடுமலைப் பேட்டையிலிருந்து பேடப்பம்பட்டிக்கு ஒரு ஜீப், ஒரு லாரி, ஒரு பஸ், ஒரு அம்பாசிடர் கார் இவைகளில் பயங்கர ஆயுதங்களுடன் சென்றார்கள். அங்கு வந்தவுடன் கற்களை விசி எறிந்தார்கள். அதோடு சைக்கிள் செயின்கொண்டு தாக்கியதால், காங்கிரஸ் கட்சி (ஓ) செக்ரட்டரி பி. வி. சண்முகமும், 11-வது வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருக்கிற அவருடைய மகன் சக்திவேலும் பயங்கரக் காயங்களுடன் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். மேலும் வேலுச்சாமி கவுண்டர், கந்தப்ப செட்டியார், சுப்பையா செட்டியார், முராசாகிப், பழனிசாமி, தேவராசு, தங்கமுத்து ஆகியோரும் காயமடைந்தார்கள். அதன்பின் அங்கிருந்து பூலவாடிக்கு வந்து நாராயணசாமி நாயுடு, திருமலைசாமி நாயுடு, கிருஷ்ணசாமி நாயுடு, புதுராதன், முத்துசாமி கவுண்டர், சுப்பாராய நாயுடு, ராசு நாயுடு ஆகிய 7 பேர்களின் மாட்டு வண்டிகளையும் அடித்து நொறுக்கினார்கள்.

[1972 ஆகஸ்ட் 12

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அந்த ஊர்வலம் எந்தத் தொகுதியில் நடைபெற்றது என்று சொல்வார்களா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அது உங்கள் தொகுதியில் இல்லை. உங்கள் தொகுதியில் நடைபெற்றதாகவும் நான் சொல்லவில்லை. இந்த சம்பவங்கள் பேடப்பம்பட்டியிலும் பூலவாடியிலும் நடைபெற்றவை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே, ஒரு நிமிடம் நான் பேசலாமா? *(சிரிப்பு).*

I invite your attention to Rule 75 (3) of our Assembly Rules which says as follows :—

"(3) A member when replying shall confine himself to matters raised during the debate and shall not introduce new debatable matter."

It is very clear. Now you are introducing new matter regarding 'Udumalpet'. If you introduce new matter, Hon. Chief Minister has to reply to it. That is not provided under the rules.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அவர்கள் மறுப்புத் தெரிவிக்கிறார்கள். அதற்கு மீண்டும் நான் பதில் சொல்ல வேண்டிய வகை இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் முதலில் உட்காருங்கள். நீங்கள் பேசுவதற்கும் ஒரு விதிமுறை உண்டு. நீங்கள் அரை மணி நேரத்திற்குள் பேசி முடித்துவிட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதுவும் நடைபெற்ற விவாதத்திற்குப் பதில் உரைதான் நீங்கள் வழங்கலாம். ஏற்கெனவே இந்த விவாதத்தில் நீங்கள் 1½ மணிநேரத்திற்குமேல் பேசியிருக்கிறீர்கள். பதில் உரையின்போது, ஏற்கெனவே பேசப்பட்டவைகளுக்குத்தான் நீங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, புதிதாக நீங்கள் வேறு ஒரு பிரச்னையைக் கிளப்பக்கூடாது. நீங்கள் உடுமலைப்போட்டையில் கலவரம் நடந்தது என்பீர்கள். அவர்கள் இல்லை என்பார்கள். அதையொட்டி நீங்கள் வேறு சில கருத்துக்களைச் சொல்வீர்கள். பிறகு அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிவரும். விதி 75 பிரிவு 3-ன்படி அம்மாதிரியான புதிய கருத்துக்களை அனுமதிக்க முடியாது. நீங்கள் ஒரு மோஷன் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்பதால், அதற்குப் பதில் சொல்வதற்குரிய சைட் உங்களுக்கு இருக்கிறது. அதற்கு உகந்த முறையில்தான் நீங்கள் பேசவேண்டும்.

1972 ஆகஸ்ட் 12]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: வன்முறை நடந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்கிறேன். அவர்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்லவேண்டாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் புதிய பிரச்சனைகளை எழுப்புவதால்தான் அவர்கள் மறுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு நீங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது அதனால் விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு பேசுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: வன்முறை நடந்தது என்று நான் சொல்கிறேன். அதற்கு என்ன ஆதாரம் என்று கேட்கிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே கொடுத்தது போக மேலும் பல ஆதாரங்களைக் கொடுக்கிறேன். அது கூடாதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வன்முறைச் செயல் நடைபெறவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. நடைபெற்ற வன்முறைச் செயல்கள் பற்றிய விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் குறுக்கிட்டபோது கூட 'இரண்டு தரப்பிலும் நடைபெற்ற வன்முறைச் செயலைக் கண்டிக்கிறேன்' என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில், இதுவரையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்களுக்கு எல்லாம் 3 நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒன்றிரண்டில் 4 நாட்கள் கூட ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததை எடுத்துக்காட்டியதால் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு 4 நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டது நான்கு நாட்கள்தான் என்றாலும் நேரக் கணக்கை எடுக்கிறபோது நேற்று மாலையும் கூட்டம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இன்றுமாலையும் நடைபெறுவதால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் 6 நாட்கள் என்ற அளவுக்கு வந்துவிட்ட பிறகும், விவாதம் இன்னமும் தொடர்ந்து போய்க்கொண்டே இருப்பது சரியல்ல அதையும் தாங்கள் அருள்கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: There is no objection. If you want, another no-confidence motion can be brought tomorrow. If not in the same session, in the next session you can bring one.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: During the reply to substantiate the charges made, further arguments could be given.

MR. SPEAKER : The rules are very specific. Members must co-operate. You cannot bring in new aspects.

THIRU V. KRISHNAMOORTHY : Sir, may I be permitted to make mention to the Hon. Speaker as well as to Dr. Hande. Sir? When allegations are made in the first speech and when that had been replied to by the Chief Minister, if they start making fresh points, the Chief Minister also should be given another opportunity to reply. If that is accepted, we have no objection to sit even up to 12 o'clock. . . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, the hon. Member in the last bench has become suddenly active. May we know the reason, Sir ?

THIRU V. KRISHNAMOORTHY : I have no objection to the hon. Member becoming active and sitting here in the last bench by my side.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Stop it. What are you talking? You should know decency. You should not talk like that. Withdraw those words.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, he should withdraw it.

MR. SPEAKER : Madam should not take it in such a sense.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, திரு. கிருஷ்ண மூர்த்தி அதைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று நான் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் அங்கத்தினருக்கு வருத்தமாக இருந்தால் நான் அதைத் திரும்பப் பெறுகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : சார் ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்தப் பேரவைக்கு ஒரு சட்டமன்றத் தலைவர். ஒரு துணைத் தலைவர்தான் இருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் இந்தப் பேரவையின் தலைவர் போல . . . .

MR. SPEAKER : I ask Mr. Subramaniam to resume his seat. What you say is a reflection on the Chair. Now you are speaking as Speaker.

1972 ஆகஸ்ட் 12]

THIRU A. SUBRAMANIAM : I raise a point of order, Sir. I have the right.

MR. SPEAKER : You can raise a point of order. But you cannot obstruct the proceedings of the House.

THIRU A. SUBRAMANIAM : I want to raise a point of order, Sir. It is the right of a Member. "வருத்தமாக இருந்தால் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன்" எனது அவர் சொல்கிறார். பின் என்ன பொருள் ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது முடிந்து விட்டது.

DR. H. V. HANDE : Mr. Speaker, Sir, the Hon. Chief Minister in his reply and several Members of the ruling party who have spoken on these motions were trying to reply to our points; the main charge of ours was that there was a large scale interference by the ruling party members in the police administration. We were trying to say ..... (Interruptions). If you do that, we can also do so when the Minister speaks. It is double-edged weapon, you must remember it. We have been charging in this House that the Government is not a Government at all, it is a Government run for the sake of the party by the party-men, interfering in police-administration. We have charged that the party-men had been collecting funds . . . But then in the answers either of the Chief Minister or of the ruling party members none of them was refuted, they could not refute what we had said.

I shall now come to one other important point. Now regarding the Kaveri dispute, the matter went up to the Supreme Court and then the Hon. Minister for Agriculture and some other persons had collected funds for that. Have they thought it fit to give the accounts to the public? From whom they collected, we do not know. Do we know how much was collected. The Hon. Minister for Agriculture when he was the Secretary of the Ruling Party of the District he was associated with it and collected money . . .

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கமிட்டி வந்த ஒரு அரசியல் கட்சி சார்பாகவும் போடப்பட்டது அல்ல. இதில்

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட் ஆகிய எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சராவதற்கு முன்பு அதன் தலைவராக இருந்தேன். கபிஸ்தலம் மூப்பனர் அதன் பொருளாளராக இருந்தார். பணக் கணக்கு முழுவதும் அவரிடம்தான் இருக்கிறது. கமிட்டி இன்னமும் செயல்பட்டு வருகிறது. நான் அமைச்சரானவுடன் அந்தப் பதவியை ராஜிநாமாச் செய்து பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. அதுபற்றிய கணக்கு விவரங்கள் வேண்டுமென்றால் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் அந்தக் கமிட்டியினரிடத்தில் விசாரித்து அறியலாம்.

Dr. H. V. HANDE : Now who is responsible for that? The Minister who was at that time the Secretary of the D.M.K. of that district.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, காவேரி நீர்ப் பிரச்சினை சம்பந்தமாகத் தமிழக அரசு ஒரு வழக்கை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தொடர்ந்தது. அதைப் போல தஞ்சை, திருச்சி மாவட்ட விவசாயிகள் சார்பாக அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு வழக்கைத் தொடர்ந்தார்கள். மாவட்டச் செயலாளராக மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. மன்னை நாராயணசாமி இருந்தபோது அவர் எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்களோடு சேர்த்து அமைக்கப்பட்ட ஒரு கமிட்டியின் தலைவராக இருந்திருக்கிறார். அந்தக் கமிட்டியினர் தான் வழக்கை நடத்தியது. வழக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இவர் அமைச்சரானபின் அந்தப் பதவியை விட்டுவிட்டாரே தவிர அந்தக் கமிட்டி இருக்கிறது. அதைப்பற்றிய கணக்கை இருக்கிற சர்க்காரிடம் எப்படிக் கேட்க முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : இன்னும் சொல்லப் போனால் அந்தக் கமிட்டியின் செயலாளராக மாவட்ட இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி செயலாளர் திரு. ராமசாமிதான் இருக்கிறார்.

Dr. H. V. HANDE : Now Sir, as far as Police Administration is concerned we were saying in this House that there has been interference by the ruling party-men. The State Government has got judicial limbs. A number of times, the Judges have passed strictures that the first information reports are not immediately filed, but still there is inordinate delay. Whether it was the case relating to the Anbil village or the case of Tiruchirappalli, it was been stated that first information reports are not filed immediately.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [Dr. H. V. Hande]

Mr. P. Bhaskaran, Additional Judge has remarked that there was no explanation from the prosecution for the inordinate delay in filing first information reports.

Similar judgments have been given in several instances. So, the Government should properly pull up the department concerned and tell them that such cases should be properly booked and that the police should not wait till the first information report is recommended by the ruling party member. Why not the first information report be immediately filed? Why should there be political interference in regard to such matters?

So far as the Press is concerned, I have to quote some excerpts from a newspaper wherein it is stated that the Hon. Chief Minister himself said at a meeting sometime ago—

பத்திரிகைகளின் போக்கு மாற கழகத் தொண்டர்கள் தளபதிகளாக மாறவேண்டும்.

Sir, my only submission is that there are a number of newspapers in the Madras City and in other parts of Tamil Nadu which are completely pro-D.M.K. Eighty per cent of the newspapers are pro-D.M.K., and they have got eight lakhs of subscribers . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் என்னிடத்திலே கொடுத்திருக்கிற அலீ ஓசை பத்திரிகையிலே இருப்பதை மாத்திரம் படித்து விடுகிறேன். பாக்கியை எல்லாம் கத்தரித்து விட்டு என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார். "ஒரு பத்திரிகை அலுவலகம் தாக்கப்பட்டதற்கு நானும் வருந்துகிறேன்" கருணாநிதி பேச்சு அதற்குப் பிறகு, "பத்திரிகைகளின் போக்கு மாற, கழகத் தொண்டர்கள் தளபதிகளாக மாற வேண்டும்". அதை யார் சொன்னர் என்று இல்லை. "ஒரு பத்திரிகை அலுவலகம் தாக்கப்பட்டத்திற்கு நானும் வருந்துகிறேன்" என்று தமிழக முதல்வர் கருணாநிதி தர்மபுரியில் நடந்த தி.மு.க. மாநாட்டில் பேசுகையில் கூறினர்.

அலீ ஓசை மீது தி.மு.க.வினர் நடத்திய பயங்கரத் தாக்குதலைக் கண்டித்து காமராஜர் வெளியிட்ட அறிக்கைக்குப் பதில் அளிக்கும் முறையில் கருணாநிதி மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டார்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

காஞ்சிபுரம் மாநாட்டில் அலை ஓசையைத தாக்கி எறிந்து எம்.ஜி. ராமச்சந்திரனும் அலை ஓசை மீது நடந்த தாக்குதலைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார். இதைப் போய் காமராஜர் பெரிதுபடுத்துகிறார் என்று அவர் கூறினர்.—இவ்வாறு அந்த பத்திரிகையிலே இருக்கிறது.

பத்திரிகைகளின் போக்கு கழகத் தொண்டர்கள் தளபதிகளாக மாற வேண்டும் என்ற தலைப்பு இருக்கிறது. உள்ளே அது பற்றி ஏதாவது செய்தி இருக்கிறதா? அதையெல்லாம் நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்கள். அதுதான் எனக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

Dr. H. V. HANDE : My submission is, almost all the newspapers, whether it is 'The Hindu' or 'The Indian Express' are supporting the Government almost every day (laughter). What is there to laugh and it is a fact . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதே மாதிரிதான் நீங்கள் குறிப்பிட்ட அலை ஓசைப் பத்திரிகையில் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் மதுரை 'மாநாட்டில் பேசிய பேச்சையும் திரித்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். இராணுவம் வரட்டும். இந்திராவே, இராணுவம் வரட்டும்' என்று பேசிய தாகத் தலைப்பு போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் படித்து விட்டு, நீங்களும் சரி, நானும் சரி, ஏமாந்துவிடக் கூடாது.

விவசாயிகள் போராட்டத்திலே, என்னைக் காண வந்த குழுவினரைச் சந்திக்க நான் தேதி குறிப்பிடவில்லையென்று உள்ளே செய்தி வருகிறது. நவமணி பத்திரிகை என்று கருதுகிறேன்—அதில் அம்மாதிரிப் போட்டிருக்கிறார்கள். நான் விவசாயிகளைச் சந்திக்கப் போவதில்லையென்று மேலே தலைப்புப் போட்டு விட்டார்கள். ஆகவே, தலைப்புகள் மாத்திரம் படித்து விட்டு நானும் சரி, நீங்களும் சரி ஏமாந்து விடாமல் இருப்பது நல்லது.

Dr. H. V. HANDE : Sir, I repeat that even 'The Hindu' and 'The Indian Express' give them a report about the press conference and the meetings addressed by the Hon. Chief Minister. No other Chief Minister in the whole of India has got such publicity in the newspapers as our Hon. Chief Minister. I am very happy about it because he is the only Chief Minister of the State who does not belong to the Ruling Party at the Centre. Then he has got newspapers like 'Thanthi', 'Malai Murasu', and 'Murasoli'—he would say that he has no control over it—to

1972 ஆகஸ்ட் 13] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

support him and their circulation is seven to eight lakhs. Almost in every meeting he has got the knack of stating—

பத்திரிகைகள் போக்கை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். பத்திரிகைகள் நமக்கு எதிராக இருக்கிறார்கள்.

This sort of intimidation against the Press not only by him but also by his lieutenants would cut at the very root of democracy . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பத்திரிகைகள் செய்தி போடவில்லை என்பதற்காக நான் யாரையும் தாக்கிப் பேசியது கிடையாது. உள்ளபடியே சொல்லவேண்டுமானால் இங்கே ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசினார்கள். திருச்சியிலே நடந்த விவசாயிகள் சங்கத்தினுடைய கூட்டத்தைப்பற்றி இந்து பத்திரிகையிலே போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே போராட்ட நோக்கமே இல்லையென்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று வந்த தினமணியில் 'ஒப்பந்த அமலை வற்புறுத்தித் தீவிர இயக்கம் நடத்த முடிவு' என்று செய்தி போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படித் திரித்துப் போடுவதைத்தான் நாங்கள் கண்டிக்கிறோமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. செய்தி போட வில்லை என்பதற்காக நாங்கள் யாரையும் கண்டிக்கவில்லை.

DR. H. V. HANDE : That is why the Hon. Deputy Speaker of the U.P. Vidhan Sabha Thiru Vasudev Singh has given the ruling that the Press is free to publish the news from their own angle even if it hurts the concerned Members. The matter arose when the strength of the Members of the Congress (O) got reduced and their importance was belittled. But in this House how many times we have warned the press? Even outside the Assembly, the ruling party had warned the Press and even intimidated it. They have made it impossible for the Opposition to function effectively in this State. Some people are saying that Dr. Hande does not know how strongly the party has grown. I know it. I am afraid it has grown to such an extent that it has become a problem and the Hon. Chief Minister has lost control over his party organisation. He has no idea of the things happening in the districts because there is a lot communication gap between him and the districts. A situation has arisen in the villages where no 'beeda' or tea shopkeeper could transact his business without the support of the local D.M.K. men. This aspect of the matter should be looked into.

[Dr. H. V. Hande] [1972 ஆகஸ்ட் 12

Then, Sir, I specifically mentioned about the manner in which funds were collected for party purposes in Madurai. A person living in my constituency and who is very popular with Madurai Muthu told me over the telephone, 'Dr. Hande, you have spoken against Madurai Muthu in the Assembly. Dr. Hande, you cannot touch Madurai Muthu and you cannot shake him. I will collect funds for the Party . . .' I want the Hon. Chief Minister to put an end to all these things and exercise proper control.

I repeat there are a number of omissions and commissions and they are increasing. There are so many other things to be referred to. For instance, there is no Chief Justice of the High Court now in Tamil Nadu. If we do not point out all these things and go on praising the Hon. Chief Minister, what will happen?

இடிப்பாரே இல்லாத ஏமாற வேண்டாம். பாதுகாப்பு இல்லாத மனிதராக அவரை ஆக்கிவிடாதீர்கள். இடித்துப் பேசுங்கள். அப்படி இருந்தால்தான் அவருக்கும் நன்மை, கட்சிக்கும் நன்மை. ஆகவே, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வெளிப்படையாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. கடுமையான சொற்களாக இருந்தாலும், கண்ணியமான சொற்களைத்தான் பயன்படுத்தி இருக்கிறேன். வார்த்தைகள் கடுமையாக இருந்தாலும், காரசாரமாக இருந்தாலும் முறையான கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கருத்துக்களை மிகக் கடுமையான வகையிலே இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மூலமாகச் சொன்னதாலே, எல்லா விஷயங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி வலியுறுத்துவதன் மூலமாக ஏறத்தாழ 2¼ கோடி மக்கள் இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே நடைபெறுகின்ற ஆட்சிமீது சற்றுகூட நம்பிக்கை தெரிவிக்கவில்லை. நான் கொஞ்சம் சரியான வகையிலே பேசவில்லை, நம்முடைய குறைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுங்கள், எடுத்துச் சொல்லுங்கள், ஏன் நீங்கள் சொல்லவில்லை என்றுதான் பொதுமக்கள் என்னிடம் கூறுகிறார்களே தவிர ஏன் கடுமையாகப் பேசவில்லை என்று சொல்கிறவர்கள் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையிலே இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது பேசும்பொழுது அரசினுடைய சுற்றங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி எதிர்க்கட்சிகள் நியாயமான முறையிலே, ஜனநாயகப் பண்பு பாதுகாக்கப்படுகின்ற தன்மையிலே ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக, ஜனநாயகம் இன்னும் செத்துப் போகவில்லை, உயிரோடுதான் இருக்கிறது—எனக்கு முதலமைச்சர் அவர்களைப் போல் பேசக்கூடிய திறமையில்லை என்றாலும் கூட—கருத்துக்களின் வலிமையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு

1972 ஆகஸ்ட் 12] [Dr. H. V. HANDE]

தாரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம் தொடங்குகிறபோது விவசாயிகளுடைய போராட்டத்தை இந்த அரசு பார்த்த விதம், அதை அணுகிய விதம் முதலியவைகள் ஆரம்பம் முதல் கடைசி வரை தவருனவை, கொள்கை ரீதியிலே பார்த்தாலும் சரி, நடைமுறையிலே பார்த்தாலும் சரி தவருனவை என்ற தீர்மானத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். அதன் பேரில் பலர் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய கருத்துக்கள் எல்லாம் நாங்கள் கிளப்பிய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்லக்கூடிய முறையில் இல்லாமல் அவற்றையெல்லாம் திசைதிருப்பக் கூடிய முயற்சியைத்தான் அவர்கள் செய்தார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நேற்றும் இன்றும்—நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்—வருகிற மூரசொலி பத்திரிகையைப் பார்த்தால் திட்டமிட்ட முறையிலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பேரில் ஒரு தாக்குதல் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன என்ன விஷயங்கள் வேண்டுமோ அதையெல்லாம் சேகரிக்கவேண்டும் என்று சாமர்த்தியமான முறையிலே செய்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அதிலே கட்டியிருக்கிற தலைப்புக்கள், சொல்லப்பட்டிருக்கிற முறைகளை எல்லாம் பார்த்தால் அந்த சந்தேகம்தான் உண்டாகிறது. கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்புச் சரக்கு விலையில்லாத சரக்காகி பல வருஷங்களாகிவிட்டன. இன்றைக்கு உலக ரீதியில் கம்யூனிஸத்தை ஆதரித்து அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள்கூட நேசக்காரர்களாகியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்திய அரசைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட சோவியத் யூனியனுடன் உறவு கொள்கின்ற வகையில் பெரிய தாக்குதலே பாகிஸ்தான் நடத்தியபொழுது சோஷலிச நாடாகிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளுகின்ற நாட்டினுடைய உதவியுடன் இந்த நாட்டினுடைய சுதந்திரம் காக்கப்படக்கூடிய நிலைமையிலே தமிழகத்திலே உளுத்துப்போன வாதமாக வன்முறை, வன்முறை என்று சொன்னது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அதற்கு முத்தாய்ப்பு வைத்ததைப் போல் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் முதலில் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னவற்றிற்குப் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிறகு நான் மற்ற கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

ஜூன் மாதம் 27-ம் தேதி நான் கைது செய்யப்பட்டேன். நான் கூட நீனைத்தேன், ஏதோ ஒரு சர்க்குலர் வெளியிட்டிருக்கிறார்களே நமக்குக் கூட தெரியாமல் வெளியிட்டிருக்கிறார்களே என்று நினைத்தேன். பந்த் ஐந்தாம் தேதி என்று 29-ம் தேதிதான் முடிவு செய்தார்கள். ஒரு சமயத்திலே 29-ஆம் தேதி முடிவு செய்த பந்தை பலாத்காரமாக மாற்ற வேண்டுமென்று சர்க்குலர்—சிறையிலே இருக்கக் கூடிய நமக்குத் தெரியாமலேயே முடிவு செய்திருக்கிறார்களோ, கட்சிக் கூட்டத்திலே கேட்க வேண்டுமென்றெல்லாம் நீனைத்தேன்—விட்டிருக்கிறார்களோ என்றுகூட நினைத்தேன். ஆனால் ஒன்றை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு விஷயங்களை சாமர்த்தியமாக ஒன்றுக்கியிருக்கிறார்கள். அதிலே முதலமைச்சருக்கு நிகர் நம்முடைய முதலமைச்சர்தான். அந்த சர்க்குலர் வெளியிடப்பட்டது 29-ஆம் தேதியல்ல, 30-ஆம் தேதியல்ல. 15-6-1972 ஆம் தேதியன்றுதான் வெளியிடப்பட்டது. ஏனென்றால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினருக்குத் தெரியும். அப்படி ஏதாவது இருந்தால் இப்படி சைக்காலஜிஸ்டைல் பண்ணுவது வழக்கம் அல்ல. (சிரிப்பு). இதிலே சிரிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. 1948-49-லே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்ட விரோதமாக்கப்பட்ட நேரத்தில் அப்படி அனுப்புவது வழக்கம். ஆனால் இப்பொழுது சட்ட விரோதமாக்கப்படவில்லை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, ஆகவே, அப்படிச் செய்யவேண்டியதில்லை. இதுதான் எங்களுடைய திட்டம் என்பதை சொல்லிவிட வேண்டும், அதுதான் எங்கள் முறை. அந்தக் காலம் வேறு, இந்தக் காலம் வேறு. 1948-49-லே—திருப்பரங்குன்றம் உறுப்பினர் அவர்கள் கூடச்சொன்னார்கள்—இருந்த நிலைமை வேறு. அப்பொழுது இப்படி சர்க்குலர்களையெல்லாம் கைமூலமாகக் கொடுத்து படித்துவிட்டு கிழித்துப் போடுங்கள் என்று சொல்லப்படும். 7-ஆம் தேதி அன்று இந்த மாட்டு வண்டிப் போராட்டம். அதற்குப் பின்னால் போராட்டக் குழு விரிவாக்கப்படுகிறது. அப்படி விரிவாக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு விரிவாக்கப்பட்ட குழுவால் 16-ஆம் தேதி ஒத்திவைக்கப்பட்ட போராட்டம் மீண்டும் தொடங்கப்படுகிறது. போராட்டம் என்றால் என்ன, கலெக்டர் ஆபீஸ் முன்பு, தாசில்தார் ஆபீஸ் முன்பு மறியல் செய்ய வேண்டும். அவ்வளவுதான். அதற்கு தொண்டர்கள் யார் என்று முடிவு செய்யவேண்டுமென்பதுதான். இந்த சர்க்குலர் விடப்பட்டது 15-6-1971 ஆம் தேதிதான். அதை நான் படிக்கிறேன்.

சுற்றறிக்கை எண் 75/9. அன்பார்ந்த தோழர்களே, சர்க்கார் கூட்டுறவுக் கடன், வரி பாக்கிக்காக உடைமைகளை ஜப்தி செய்வதை எதிர்த்தும், மின்சாரக் கட்டணம் குறைக்கக்கோரியும், கோவை, தர்மபுரி, மதுரை, நெல்லை ஆகிய மாவட்டங்களில் விவசாயிகள் அறப்போர் நடத்தி பல்லாயிரக்கணக்கில் சிறை சென்று வருகின்றார்கள். இதைத் தொடர்ந்து 16-6-1972 முதல் தமிழ் நாடு

1972 ஆகஸ்ட் 12] *[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]*

முழுதும் விவசாயிகளின் அறப்போர் நடத்த மாநிலப் போராட்டக் குழு முடிவு செய்துள்ளது. இப்போராட்டத்தில் பங்குகொண்டு சிறை செல்ல விவசாயிகளும், மாதர்களும், இளைஞர்களும் துடிதுடிப்புடன் வருகிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் விவசாயிகள் இயக்க வரலாற்றில் புதிய சூழ்நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது போன்ற சாதகமான சூழ்நிலைமையில் நமது கட்சிக் கமிட்டிகளும், கட்சி அணிகளும் நிதிரமாகப் போராட்டத் திட்டம் வகுத்து செயலாற்ற வேண்டும்.

இந்த சர்க்குலருக்கு உட்பட்டுத்தான் செயலாற்ற வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது போல் செய்திருந்தால் நாங்கள் இங்கே இருக்கமுடியுமா? எங்களை உள்ளே கொண்டு போக வேண்டும். இந்தச் செய்திதான் பதினைந்து பேர்கள் சாவதற்குக் காரணமாக இருந்ததா? அப்படியானால் நான் எல்லாம் இங்கே இருக்கக்கூடாது. ஆகவே அது அல்ல காரணம். நீங்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள்தான் 16 பேர்கள் சாவதற்குக் காரணமாக இருந்தது. இந்தச் செய்தியால் 16 பேர்கள் செத்தார்கள் என்று அவர்கள் சொல்வார்களானால் அது அவர்களுக்கு அழகு கிடையாது—நான் அழகு பற்றிச் சொல்லக்கூடாது, எனெனில் நான் உங்களிடமிருந்து அழகு பெற்றுக் கொள்ளத் தேவையில்லை என்று சொல்வார்கள். மேலும் அதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் பல்லாயிரக்கணக்கில் சிறை புகும் நேரத்தில் சிறைப்படுத்தப்பட்டவர்கள் அனைவருக்கும் விசேஷ வகுப்பு வசதி அளித்து, அரசியல் கைதிகளாக நடத்த வேண்டும் என்று பலத்த கிளர்ச்சி நடத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: விசேஷ வகுப்பு வசதிக்காக ஏன் பலத்த கிளர்ச்சி நடத்த வேண்டும்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: என்னமோ எங்களுடைய பாஷை அது. நீங்கள் எல்லாம், தம்பிகள் எல்லாம் தக்க முறையில் நடத்த வேண்டுமென்று எழுதுவீர்கள்.

மேலும் சிறை புகுந்தவர்களைக் கண்டு பேசுவது, அவர்களுக்குச் சட்டப்படிதர வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுப்பது, ஆகிய இவற்றை கவனிக்க எல்லா இடங்களிலும் சர்வ கட்சிக் கமிட்டி அமைத்து, செயல்படுத்துவது அவசியமாகும். உடனுக்குடன் போராட்டம் பற்றிய செய்திகள் அனுப்பி வைக்கவும். வாழ்த்துக்கள், தோழமையுள்ள எம். வி. சுந்தரம், மாநில நிர்வாகக் குழுவிற்காக, சென்னை-1, 15-6-1972 என்று இருக்கிறது. இதிலே என்ன புரட்சியிருக்கிறது, படுகொலைக்கு என்ன காரணம் இருக்கிறது என்பதை உங்கள் மூலம் சபையிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலமைச்சரவர்கள்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

He was waxing eloquent. It was his anti-climax. He was reaching his climax when he vehemently attacked us. His language was very strong.

அதற்காக நான் சில உண்மைகளைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

19-ம் தேதி போராட்டம். 12 அம்சக் கோரிக்கையைப்பற்றிக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் சொன்னார்கள். ஒவ்வொன்றிலும் என்னென்ன திருத்தி இருக்கிறார்கள், எதையெதை விட்டு இருக்கிறார் என்று கூறியிருக்கிறேன். அவர் சொன்ன உற்குப் பதிலாகச் சொல்கிறேனே தவிர எல்லையை விட்டு போக நான் விரும்பவில்லை. 19/5-ல் தான் கோவையில் போராட்டம் ஆரம்பம். போராட்டம் என்பது மறியல். அப்பொழுது கோவையிலிருந்த விவசாய சங்கம் அகில இந்திய விவசாய சங்கத்தோடு இணைந்து கம்யூனிஸ்ட்களாக இருக்கும் விவசாயிகள் இன்னும் சில ஸ்தாபனங்கள் சேர்ந்திருந்தன. மன்றடியார் போராட்டம் மன்றடியார் போராட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்களே. இங்கே சட்டமன்றத்திலே வீற்றிருக்கின்ற மருதாசலத்தையும் சேர்த்து மன்றடியாரோடு 19-ம் தேதியன்று முதன் முதலாக சிறை சென்றவர்களில் மன்றடியாரும் உண்டு, எங்கள் மதிப்பிற்குரிய மருதாசலமும் உண்டு என்பதை தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படித்தான் இந்தப் போராட்டம் ஆரம்பம். ஆயிரம், இரண்டாயிரம் பேர் என்று கைது செய்யப்பட்டு தண்டனைக்குள்ளானார்கள், பெண்களும் கொண்டு போகப்பட்டார்கள். பிறகு வண்டிப் போராட்டம் நடந்தது. நான் இப்பொழுதும் சொல்கிறேன், முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், இந்திரா காந்தி 5-ஆம் தேதிக்கு முன்னாலே சொல்லியிருக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள், அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதை அவர்களைத்தான் கேட்க வேண்டும். பத்திரிகைகளிலே ஒரு விஷயம் தெளிவாக வந்தது. அந்த அம்மையார் என்ன சொன்னார்கள் என்று பத்திரிகையில் வந்தது.

She expressed no opinion on the agitation. But she has got clear opinion on the manner in which the farmer's struggle was handled. அதே வார்த்தைகளை நான் உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறேன். பார்மர்ஸ் ஸ்ட்ரகில்ஸ்ஸில் ஹேண்டில் செய்த முறை சரியல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மாள் சாதாரண அம்மாளாக இருக்கலாம். ஆனால் நான் அம்மாதிரி நினைக்கவில்லை. அதேபோல சீப் மினிஸ்டர்.

As the Chief Minister, he is my top leader. He is the first man for the 4½ crores of people of Tamil Nadu.

அதே போல இந்தியாவில் இருக்கும் மக்களின் சார்பாகப் பேசும் இந்திராவின் வாய்ஸ் பவர்புல் வாய்ஸ். அதற்கு என்ன பதில்? அந்த வாய்ஸைத்தான் சட்ட

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

மன்றத்திலே டிஸ் அப்ரூவல் ஆஃப் பாலிசி என்று கிளப்பியிருக்கிறேன். அப்படியானால் பத்திரிகைகளில் வந்த செய்தி பொய்யா? சார் நீங்களும் லாயர். 15,000 வண்டிகள் வந்திருக்கின்றன. கலெக்டர், போராட்டக்குழுத் தலைவர் கூட வைத்து இதை எப்படியாவது போக வைக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார். அவர் புத்திசாலித்தனமான கலெக்டர், உண்மையிலேயே அவருக்கு சன்மானம் கொடுக்க வேண்டும். இவர்கள் எப்படி ஏற்றுக்கொள்வார்கள்? வண்டிகள் போக வேண்டுமென்றால் அவர் சொல்கிறார், இந்தப் போராட்டத்தை நிறுத்தி வையுங்கள், அல்லது கேன்சல் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் இவர் எப்படி ஒத்துக் கொள்வார்? அவர் சீஃப் மினிஸ்டரைப் பார்க்க ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று பேசியிருக்கிறார். அவர் பேசினாரோ பேசவில்லையோ, வேறு குரலிலே பேசினாரோ, அது டிராமா. சீப் மினிஸ்டரோடு பேச ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று கலெக்டர் சொல்கிறார். அதன்படியே வாபஸ் வாங்குகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். வாபஸ் வாங்குகிறார்கள், சென்னைக்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் அப்படி வரும்பொழுது ஒரு முதலமைச்சர் கொடுக்க வேண்டிய அறிக்கையா அது? என்ன அறிக்கை தெரியுமா? மாட்டு வண்டிப் போராட்டம் ஒரு நாள்தானே நடக்கும் என்று சொல்வது? அப்படியானால் நான் ஏமாற்றி விட்டேன், விவசாயத் தலைவர்களே, நீங்கள் ஏமாந்து விட்டீர்கள், நான் ஏமாற்றிய பிறகு என் கைக்குத்தான் வர வேண்டுமென்று சொல்வதுமாதிரி இருக்கிறதா இல்லையா? அப்படிச் சொல்லிவிட்டு, பேச முடியவில்லை. அன்றைக்கும் கம்யூனிஸ்டுகள் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது வேண்டுமென்றால் மாநிலம் தழுவிய அளவிலே எல்லாத் தலைவர்களும் சந்தித்து மாநில அளவில் உருவாகும் தன்மை ஏற்பட்டது. சாத்தூரில் எங்கள் கட்சித் தோழர்கள் இரண்டு பேர் இருக்கிறார்கள். எந்தெந்த இடங்களில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது தெரியுமா, எங்கெங்கு கம்யூனிஸ்டுகள் வலுவாக இருக்கிறார்களோ அங்கு என்று கூறுகிறார்கள். சாத்தூரில் எங்கள் கட்சி வலுவாக இருக்கிறது என்று சர்டிபிகேட் கொடுத்ததற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு). சாத்தூருக்கு யாரும் சிவகாசியிலிருந்து வரவில்லை. அந்தப் பையன் 8 மைலுக்கு அப்பாலிருந்து வந்திருக்கிறான். அவர் ஸ்டாண்டர்டில் வேலை செய்கிறாரே தவிர சிவகாசியில் வேலை செய்யவில்லை. அந்தப் பையன் கலந்திருக்கிறான். அந்த நேரத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டது? மதிப்பிற்குரிய திரு. காளிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று ஞாபகம், ஸ்டேட் பேங்கைத் தாக்கினார்களாம் என்று. அப்படியென்றால் ஸ்டேட் பேங்க் ஏஜண்ட், எங்களைத் தாக்க வந்தார்கள் என்று அறிக்கை விடட்டும், ஸ்டேட் பேங்கிற்கு இவர்கள் ஏன் போகிறார்கள்?

[1972 ஆகஸ்ட் 12

திரு. கா. காளிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஸ்டேட் பேங்கைத் தாக்கும் நேரத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. போலீசார் இரு பக்கங்களிலும் கண்ணீர்ப் புகை வீசிய பிறகு இரண்டு பக்கம் பிரிந்து போனவர்கள் மீண்டும் வந்து போலீசாரை தாக்கிய நேரத்திலேதான் போலீசார் சுட நேர்ந்தது. கூட்டுறவு வங்கிக் கட்டிடத்தில் அழகுத்தேவர், எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் இருந்திருக்கிறார், அங்கு கல்லால் எறிந்தார்கள், அதனால் காயம்கூட அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே போலீசாரைத் தாக்கிய நேரத்தில்தான் துப்பாக்கியால் சுட நேர்ந்தது என்ற கருத்தைத்தான் சொன்னேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஸ்டேட் பேங்கைத் தாக்கவில்லை என்று சொன்னால் அதை விட்டுவிடுகிறேன். பத்திரிகையில் படித்ததாக ஞாபகம். ஸ்டேட் பேங்கை எடுத்துக் கொண்டால் கேஸ் ஸ்டாராங்காக இருக்கும் என்று நினைத்தார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. நான் அதை விட்டுவிடுகிறேன். எங்களுடைய கட்சி இல்லாத இடம். 19 வயதுள்ள சிவிவாசன் சுடப்பட்டான் என்றால் கழுத்திலே குண்டு பாய்ந்தது. அந்தப் பையனுக்கு தாயார் இருக்கிறார்கள், தம்பிகள்-3 பேர்கள் இருக்கிறார்கள், காருண்யம் உள்ள இந்த அரசு உடனே அந்தப் பிரேதத்தை தகனம் செய்து சாம்பலைத் தாயாருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பிணத்தை அவர்களிடம் கொடுக்கக்கூடாதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நேற்றே இந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். நான் அதைப்பற்றி விசாரித்தேன். சிவிவாசன் என்பவர் கம்யூனிஸ்ட் நண்பர் என்று கருதுகிறேன். அவர் நிப்பெட்டித் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கிறார். அந்தப் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்டால், அவர் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு இரையான பிறகு யார்? எந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்? பெற்றோர் யார் என்று தெரியாமலேயே 5-ஆம் தேதியிலிருந்து 6-ம் தேதி காலை வரையில் வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்கிடையில் தண்டோரா மூலமும் அறிவிக்கப்பட்டு, அடையாளங்காட்டச் சொல்லி, போட்டோவை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு அதற்குப் பிறகு பிரேதத்தை அடக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். அதுதான் தகவல்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அதேமாதிரிதானே நம்மாழ்வாரும்? காங்கிரஸ் தியாகி, விருதுநகருக்குப் போகிறவர்கள் அவருடைய வீட்டிற்குப் போய்விட்டுத்தான் போகிறார்கள். பேரன் நம்மாழ்வார் சுட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டானே, அவனுக்கும் வீடு தெரியவில்லையா? அவனுடைய பிரேதத்

தின் சரம்பலே மட்டும் ஏன் கொடுத்தார்கள்? It is not an accident. துப்பாக்கி பாய்ந்தது கழுத்திலே. இரண்டு பேருக்கும் பாய்ந்தது. அதை நீங்கள் கொண்டு போய்க் கொடுப்பதற்கு தைரியமில்லே. உங்களுக்குத் தைரியம் இல்லே என்றால் அங்கேயிருக்கும் அதிகாரிகளுக்குத் தைரியம் இல்லே என்று வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஆகவே, அன்றைக்கே சந்தித்துப் பேசாமல் பேச மறுத்தது பெரிய தவறு. அன்றைக்கே பேசியிருந்தால், கூப்பிட்டால் என்னவாம்? பின்னால்தான் கூப்பிட முடிந்ததே, யாரைக் கூப்பிடுவது என்றுதான். ஒரு பெரிய போராட்டக் குழு வைத்திருக்கிறார்கள், அந்தக் குழுவிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள், அவர்களே வா என்று அழைத்தால் என்ன? அந்தச் சமயத்தில் முதலமைச்சர் சொல்லக்கூடிய வார்த்தைகளா அவை? இதைவிட சொல்ல கடுமையான வார்த்தைகள் எனக்கு வரவில்லே. அன்றைக்கு அவர்களைப் பார்ப்பதற்கு முதலமைச்சரவர்கள் மறுத்தார்கள், அது மிகப் பெரிய குற்றம். அதிலிருந்து ஒரு பெரிய புயலே கிளம்ப அவர்கள்தான் தாண்டிவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் தாண்டி விட்டேன் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். குற்றம் சாட்டுவது என்றால் மாறிமாறிக் குற்றம் சாட்டலாம். அதைப்பற்றி நான் கவலேப்படவில்லே. ஆனால், அவர்கள் வந்த நேரத்திலெல்லாம் அவர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். இன்னும் சொல்லப் போனால் ஹாண்டே அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். (குறுக்கீடு). நான் இறுதியில் பேசப்போவதில்லே. இடையிடையே பேசிவிடுகிறேன். ஹாண்டே அவர்களுக்குத் தெரியும், மன்றுடியாரை ஏப்ரல் மாதத்தில் பார்ப்பதற்கு முன்னால், கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் என்னைச் சந்தித்தார்கள். அவர்கள் விரிவடைந்த மாநிலப் போராட்டக் குழுவின் தலைவர். அவர், மன்றுடியார் அவர்களும், நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களும் என்னைச் சந்திப்பதற்கு முதல் நாள் என்னிடம் வந்து, "அவர்கள் இங்கே வருவதற்காகப் புறப்படுகிறார்கள், தயவு செய்து பார்க்காதீர்கள்", என்று சொன்னார். அவர்கள் கையில் இப்போது கோவை விவசாயிகள் சங்கம் இல்லே. ஆகவே, அவர்களைப் பார்ப்பது தேவையற்றது என்று சொன்னார்கள். தேதி கொடுத்து விட்டேன், ஆகவே, நிச்சயமாகப் பார்ப்பேன். எப்படி உங்களைப் பார்த்தேனோ அதேபோல் அவர்களையும் பார்ப்பேன் என்று சொன்னேன். பத்திரிகைகளில் கூட வாதப்பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்றன. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இதை மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தபோது, முதல் நாள் வந்து அவர்களைப் பார்க்கவேண்டாமென்று சொன்னீர்களா இல்லையா என்று கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்களைப் பார்த்துக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

கேட்டேன். அப்போது மன்ருடியார் அவர்களும் இருந்தார்கள். ஏன் ஐயா அப்படியா சொன்னீர்கள் என்று கேட்டபோது அவர்கள் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் எல்லாம் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் தங்கமணி அவர்கள் மறந்து விடக் கூடாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: கமிட்டி சென்னையில் வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்ப்பதற்கு என்ன தடை இருந்தது? அதற்கு பதில் இல்லை. முதலமைச்சரவர்கள் பி.ஏ. மூலம் கடிதம் எழுதினரே. அதை அன்றே எழுதியிருக்கக்கூடாதா? 9-ம் தேதி எழுதியிருந்தால் காரியங்கள் இவ்வளவு தாரத்திற்கு மாறியிருக்காது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் கடிதம் எழுதக் காரணம் அவர்கள் தீர்மானத்தை அனுப்பி வைத்திருந்தார்கள். நிபந்தனைகள் போட்டு அதற்கு ஒப்புக் கொண்டால் பேசலாம் என்றார்கள். நிபந்தனைகளில் ஒன்று எல்லோரையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்பது. நிபந்தனைகளைப் பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம்; பேச வாருங்கள் என்று எழுதியிருந்தேன். அப்படி ஒரு கடிதம் அல்லது தீர்மானம் அனுப்பியிருந்தால் நான் பதில் எழுதியிருப்பேன்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: This is what is called formality.

கலெக்டர் நேரிடையாக முதல் அமைச்சர் அவர்களோடு பேசாவிட்டாலும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடம் பேசியிருக்கிறார்கள். 15 பேர்கள் லிஸ்ட் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர் தகவல் சொல்லவில்லையா? இவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியாதா? பத்திரிகைகளில்தான் செய்திகள் பறக்கின்றனவே, மக்கள் பூராவும் இதைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நாங்கள் கலெக்டர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறோம். குமாரசாமி அவர்கள் வரவில்லையா என்று கேட்டோம். நானும், மாதவன் அவர்களும் கேட்டுக்கொண்டேயிருந்தோம். காரில் புறப்பட்டு விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சென்னைக்கு வந்து என்னோடு தொடர்பு கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் முதல் நாள் அஜிட்டேஷன் கால் ஆஃப் என்று சொன்னார்கள். மறுநாள் கால் ஆப் என்று சொல்லாமல் வார்த்தகளை மாற்றி சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று மாற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கிடையே ஏதோ தகராறு போல் இருக்கிறது. என்னைச் சந்திக்காமல் இருந்து விட்டார்கள்.

1972 ஆகஸ்ட் 12]

THIRU K. T. K. THANGAMANI: I do not think he will convince me, nor will I convince him. Let me go to the next point.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: சந்திக்க ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சென்னைக்கு உடனடியாக வந்து தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி நாங்கள் புறப்பட்டு வந்ததற்குப் பிறகு பின்னால் மாலை முரசில் நாங்கள் ஒன்றும் அழைக்கவில்லை, அவர்களாகவே பயந்து கொண்டு போராட்டத்தை நிறுத்திவிட்டு வருகிறார்கள், நாங்கள் ஒன்றும் கூப்பிடவில்லை என்று சொன்னதற்குப் பிறகு . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவர்களாக பயந்து கொண்டு போராட்டத்தை நிறுத்தி விட்டார்கள் என்று நான் சொன்னதாக ஒரு வரியை யாவது மாலை முரசு பத்திரிகையில் இருந்து எடுத்துக் காட்டுங்கள். அவர்கள் பயந்து கொண்டு நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று நான் சொல்லவேயில்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: மாலை முரசு நிருபர் கேள்வி கேட்கிறார், நீங்கள்தான் கூப்பிட்டீர்களா அல்லது அவர்களாக வருகிறார்களா என்று. அவர்களாகத்தான் வருகிறார்கள். அதிகாரிகள் வண்டிப் போராட்டத்தை வைத்து மிரட்டினார்கள், பயந்துகொண்டு நிறுத்தி விட்டு வருகிறார்கள் என்று பதில் வந்ததினால்தான், இது அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறது என்ற காரணத்தினால் போராட்டக் கமிட்டி சொல்லிவிட்டார்கள், சீப் மினிஸ்ட்டரின் அறிக்கையைப் பார்த்தால் நமக்கு நன்மை கிடைக்காது போல் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் போக மறுத்தார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அவர்களும் எங்களை கன்வின்ஸ் பண்ணப் போவதில்லை. நாங்களும் அவர்களை கன்வின்ஸ் பண்ணப் போவதில்லை. உண்மை ஒரு நாள் வெளியாகும். உள்ளங்கள் தெளிவு பெறும். அதோடு நான் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. தங்கமணி அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். நம்மாழ்வாரின் பிரேதம் அவர் பெற்றோர்களிடம் ஒப்படைக்க படவில்லை என்று. நான் போலீசாரிடம் விசாரித்தேன். அவரது பிரேதம் அவரது பெற்றோர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு விட்டது என்று தகவல் தந்திருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை இது தவறாக இருந்தால் அவர்கள் என்னைத் திருத்தலாம்.

[1972 ஆகஸ்ட் 12

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அடுத்த விஷயம் . . . (சிரிப்பு) எனக்குக் கிடைத்த விஷயத்தை நான் சொல்கிறேன். அவர்களுக்குக் கிடைத்த விஷயத்தை அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

This is not a matter of shame. We speak from our information. If the police had handed over the body, all right.

அப்படி ஒரு பாயின்ட்டுக்காகச் சொன்னேன். பாடி கொடுத்தால் என்ன, கொடுக்காமல் இருந்தால் என்ன ஆள் இறந்ததற்குப் பிறகு. இறந்த பிறகு என்னவானால் என்ன?

அடுத்த பாயிண்ட். 29-ம் தேதிக்கு முன் சில சம்பவங்கள் நடந்தன. அவற்றைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பிரதாப் சந்திரன் படுகொலை செய்யப்பட்டார். தொழிலாளிக்கு தொழிலாளி அடித்துக்கொண்டு சாவதை நாங்கள் என்றைக்குமே ஏற்றுக் கொண்டதில்லை. மதுரையில் 1946-ம் ஆண்டில் கலகங்கள் நடந்தன. வெள்ளச்சாமி இறந்தது பற்றிச் சொன்னார்கள். தொழிலாளிக்கு தொழிலாளி அடித்து இறந்ததன் காரணமாக ஒரு தொழிலாளி தூக்கு மேடை ஏறுவதற்கு முன்னால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களை அழைத்து, தொழிலாளி இன்னும் எவ்வளவோ ரத்தம் சிந்த வேண்டியிருக்கிறது, சர்க்காரை எதிர்த்து எவ்வளவோ ரத்தம் சிந்த வேண்டியிருக்கிறது, முதலாளிகளை எதிர்த்து எவ்வளவோ ரத்தம் சிந்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளிக்கு தொழிலாளி அடித்துக்கொண்டு ரத்தம் சிந்தக் கூடாது என்று சொன்னார். அதற்குப் பின்னால் மதுரை மில்லில் தொழிலாளிக்கு தொழிலாளி அடித்துக் கொண்டு ரத்தம் சிந்தியது கிடையாது. முப்பது ஆண்டுகளாக தொழிலாளிகளுக்காக வேலை செய்து வருகிறவன் என்ற முறையில் பிரதாப் சந்திரன் இறந்ததற்கு வேதனைப்படுவதோடு மட்டுமல்ல, எங்கள் கட்சியின் பொறுப்பான தலைவர் உடனடியாக அச்சம்பவத்தைக் கண்டித்து அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தார்கள். அவர் பிரேத ஊர்வலம் நடக்கிறது. பத்திரிகைச் செய்தியை வைத்துச் சொல்கிறேன், அந்த இடத்திற்கு நான் சென்று பார்க்கவில்லை. என் கட்சியைச் சார்ந்த ஒருவரான பெளரிலால் கடையில் பத்தாயிரம் ரூபாய் சாமான்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். பூராவையும் சூரையாடி விட்டார்கள். நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மெம்பர். என்னிடம் கம்யூனிஸ்ட் ரத்தம் ஓடுகிறது. ஆகவே சிறிது கவலையாக இருக்கிறது. அது பற்றி அரசு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. வன்முறைச் செயல்கள் நடந்திருக்கின்றன. பத்திரிகைச் செய்தியை வைத்துச் சொல்கிறேன். எம்.ஜி.ஆர்., நாவலர், திரு. அன்பழகன், திரு. மாதவன் இவர்கள் யாரும் போகவில்லை.

1972 ஆகஸ்ட் 12]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: நான் எந்தயிடத்தில் குடியிருக்கிறேனே அந்த இடத்திற்குப் பக்கத்தில்தான் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. இறந்தவர் உடல் வந்து இருந்த இடத்திற்கு நாவலர், இன்னும் இரண்டொரு அமைச்சர்கள் சென்றிருந்தார்கள். ஆனால் அங்கேயுள்ள தோழர்கள் அமைச்சர்கள் ஏதோ பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லை என்று அமைச்சர்கள் மீது ஆத்திரப்பட்டு கார் கண்ணாடிகளைக் கூட சேதப்படுத்தினர்கள். அவர்களை அமைதிப்படுத்திவிட்டு வந்த பிறகு, அங்குள்ளவர்கள் நாம்தான் ஏதோ எதிர்கட்சிக்காரர்களுக்கு இடம் தருவதாக நினைக்கிறார்கள், ஆகவே அங்கு செல்வதுமூலம் அவர்களுக்கு ஆத்திரத்தை உண்டாக்க வேண்டாம் என்று நாவலர் சொல்லி விட்ட பின் பொதுச் செயலாளர் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு நான் செல்லவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பாயிண்டு என்னவென்று சொன்னால் violence is in the air. அந்த நேரத்தில்தான் கண்ணப்பர் திடல் கூட்டம் (ஒரு குரல்: ஒரு வாரம் கழித்து) அதை ஒட்டித்தான் Please allow me deve op it in my our way ஸ்பாக்ட்சைப் பொறுத்த வரையில் நான் தப்பாக பேசவில்லை. ஸ்பாக்ட்சை வைத்துத்தான் பேசுகிறேன். 29-ம் தேதி மதுரையிலே நடந்த ஊர்வலம் பற்றி தயவு செய்து ஸ்பெஷல் பிராஞ்சு போலீசை வைத்து ஊர்வலம் எப்படி நடந்தது என்று விசாரணை செய்யுங்கள். ஊர்வலத்தில் கிளப்பப்பட்ட கோஷங்கள் என்ன? 'ராஜாஜியை கைது செய்', 'காமராஜை கைது செய்' 'கலியாண சுந்தரத்தை கைது செய்', 'தங்கமணியை கைது செய்'. தங்கமணி ஜெயிலில் இருக்கிறான், இருந்தாலும் தொலையட்டும், அவனை கைது செய். ஜெயிலில் இருப்பவனை எப்படி கைது செய்வது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அதேமாதிரி தான் எதிர்க்கட்சியினர் களுடைய ஊர்வலத்தில் முதல் அமைச்சர் கருணாநிதியைக் கைது செய் என்று கோஷம் போடுகிறார்கள். இதெல்லாம் சாதாரணமாக ஊர்வலத்தில் கோஷிக்கப்படுகின்ற வார்த்தைகள். முதல் அமைச்சரைக் கைது செய் என்றால் எந்த அமைச்சர் கைது செய்வது?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தங்கமணியைக் கைது செய் என்று பொறுப்பு உள்ளவர்கள் பேசுகிறார்கள். ஜெயிலில் உள்ளவனை யார் கைது செய்வது? ஜெயிலில் இருந்தவனைக் கைது செய் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த அளவுக்கு பெரிய தலைவர்கள் கூட்டத்தில் பேசுகிறார்கள். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 15-ம் தேதி சென்னையில் பேசுகிறபொழுது, "இப்படிப்பட்ட வன்முறைகளை

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

தாண்டி விடுகிற முறையில் காங்கிரஸ் கட்சியோ, கம்யூனிஸ்ட்டோ, தி.மு.க.வோ எதுவாக இருந்தாலும், அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க தமிழக அரசு தயங்காது. வன்முறையை தூண்டிவிடும் முறையில் பேச்சிலோ, எழுத்திலோ அல்லது செயலிலோ ஈடுபடுவார்களானால், அவர்கள் மீது தமிழக அரசு கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கும்". அப்படியானால் அன்றைக்கு அப்படி பேசியவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுக்கப்பட்டது உண்டா என்பதை உங்கள் மூலமாக நான் அறிந்து கொள்வதற்காகத் தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வன்முறையை 2-ம் தேதியன்று எல்லா இடங்களிலும் தூண்டிவிட்டார்கள் கூட்டங்களில். It was a war of nerv கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர், பொன்னப்ப நாடார், அனந்தநாயகி, ஹாண்டே இவர்களோ ஏமாற்றி சர்க்குலர் விட்டு, வன்முறையைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லி, அவர்கள் பேரில் கேஸ், இவர்கள் பேரில் கேஸ் என்று போட்டார்கள். காமராஜ் அவர்கள் ஜாதிச் சண்டையை தூண்டிவிடுகிறார்கள், அரசு தன்னுடைய அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு துப்பாக்கிச் சூடுகளை அனுமதிக்க முடியாது என்ற முறையில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தோம். அதே குற்றச்சாட்டை இப்பொழுது சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அரசினுடைய அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு 2-ம் தேதியன்று நம்முடைய நண்பர்கள் கூறிய மாதிரி பல இடங்களில் ஒரே மாதிரி திட்டமிடப்பட்டு மூடிய கடைகள் என்றைக்குமே மூடியே இருக்கும் என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. This is a clear case for section 120-B.

120-பியில் கொண்டு வரக்கூடியது. அப்படிப்பட்ட முக்கியமான தி.மு.க. செயல் வீரர்களை 120-பியில் சேர்த்திருந்தால் முறையாக இருக்கும். அந்த இடங்களில் எல்லாம் அவர்கள் செய்த மாதிரி, செய்த முறை அப்படித் தான் இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியினரை 120-பியில் சேர்த்தார்கள். வேறு ஏதாவது ஷாடோ காபினட் இருந்தால் 120-பியின்படி பலரும் கைது செய்யப்பட்டிருப்பார்கள். திட்டம், கவுன்டர் திட்டம், ஒரு பக்கத்தில் எதிர்க்கட்சினர், இன்னொரு பக்கத்தில் ஆளும் கட்சியினர் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு, போலீசை வைத்துக்கொண்டு நடத்திய காட்சியினால் தான் 5-ம் தேதி இவ்வளவு மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை நான் ஏற்கெனவே வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். அதற்கான பதில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். பதில் வரவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இறந்தவர்களுடைய பட்டியலைக் கேட்டார்கள்.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஐயம்பாளையம்—கந்தசாமி, மாணமதுரை—கருப்பையா, அழகாபுரி—நம் மாழ்வார், சாத்தூர்—சீனிவாசன், ஆத்தூர்—ராமசாமி, அருப்புக்கோட்டை பாலவனத்தம்—கிருஷ்ணசாமி செட்டியார். ராஜபாளையத்தில் ஹெட் கான்ஸ் டேபிள் ஒருவர். எம்.சி. ராமசாமி என்பவர் செத்தார். எப்படி? துப்பாக்கிக் குண்டினால் மப்டி கான்ஸ்டேபிள் செத்தார். விளாத்திகுளத்தில் பெருமாள்சாமி செட்டியார், கோவை ஜெயிலில் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு இறந்தார். திருச்சி ஜெயி லில் 29 வயது உள்ள பெரிய கருப்பன் இறந்தார். எங்கள் கட்சியின் முக்கிய மான தோழரை ஒரிரு தினங்களுக்கு முன்புதான் மதுரை ஜெயிலிலிருந்து திருச்சி ஜெயிலுக்கு அனுப்பினேன். பிறகு அவரை பார்க்கவே முடியவில்லை. அருமைத் தோழர் பெரிய கருப்பன் அப்படி இறந்தார். பி. என். பாளையத்தில் ஆறுமுகம், சாந்தமூர்த்தி, ராமன், கோவிந்தராஜ், மணி, சின்னப்பன், விவேகானந்தன், வாலிபன் விவேகானந்தன் எப்படி இறந்தான்? எப்படி சுட்டார்கள்? தலையில் அடிபட்டு, உடைந்து, மூளையெல்லாம் சிதறிப்போய், சிதறிப்போன மூளையை நாய்கள் தின்றன. அந்தக் காட்சி நடந்தது. அதே மாதிரி தான் பிச்சமுத்து குடல் கீழே சரிந்து மடிந்தான். அவனும் வாலிபன். அப்பேர்ப்பட்ட காட்சி நடந்தது. இந்த லிஸ்டைப் பொறுத்த வரையில் நான் துப்பாக்கிச் சூடில் இறந்தவர்களைக் குறிப்பிட்டேன். எச்.சி. மார்டர் பற்றி குறிப்பிட்டேன். ஆத்தூரில் இறந்தவர்கள் பற்றி குறிப்பிட்டேன். சிறையில் இறந்த இரண்டு பேர்களையும் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கேட்டபடி தாங்கள் **கொடுத்த பட்டி** யலும், அரசாங்கச் சார்பில் கொடுத்திருக்கிற பட்டியலும் சரியாக இருக் கின்றன. ஒன்றுக இருக்கிறது. வித்தியாசம் இல்லை. 17 பேர்களுக்கு அரசாங்கம் நிதி உதவி செய்திருக்கிறது. பட்டியலில் வித்தியாசம் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே தங்கமணி: அரசாங்கம் சரியான பட்டியலைக் கொடுத்தால் எதற்குப் பொய் என்று சொல்ல வேண்டும். உண்மையை உண்மை என்று சொல்வதற்கு எனக்கு தயக்கம் கிடையாது. ஆரம்ப காலத்தில் அவர்கள் இரண்டு பேர்கள் இறந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். டெல்லியில் இறந்தவர் கள் 42 பேர்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் அப்படிச் சொன்னர் கள். படிப்படியாக பிறகு உண்மை வெளி வருகிறது. உண்மை ஒரு நாள் வெளிவரும். அப்பொழுது உள்ளங்கள் தெளிவு பெறும். பொய்யும் புரட்டும் பலியாகும்.

நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன், நில மீட்சி போராட்ட காலத்தில் 3,000 பேர்கள் சிறை சென்றார்கள். கூலி உயர்வு போராட்டத்தில் 4,090 பேர்கள் சிறை சென்றார்கள். நாகூரார், திருவேங்கடம் ஆகிய விவசாயத் தொழிலாளிகள்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

சிறையில் இறந்தார்கள். அவர்கள் இறக்க வேண்டிய அளவுக்கு இயக்கம் நடந்தது. பெருமையோடு சொல்கிறேன், இயக்கம் நடந்தவுடனேயே காரியங்களைச் செய்யும் முதல்வர் அண்ணு அவர்கள் உடனே கணபதியா பிள்ளை விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். கணபதியா பிள்ளை ரிப்போர்ட்டு வந்தது. கிழக்கு தஞ்சைக்குத் தான் அது செல்லும். நமது மன்னை அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். கிழக்கு தஞ்சைக்குத்தான் செல்லும், மேற்குத் தஞ்சைக்கு வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். கேட்கக்கூடிய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதில் அரசாங்கம் தாமதமாக இருக்கிறது. செய்கின்ற காரியங்களை கொஞ்சம் பின்தங்கிச் செய்கிறது. அதனுல் வால்யூ இல்லாமல் போகிறது. Not extend the period, but revise the wages and extend to other areas முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்பந்தத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் பொழுது விவரங்களைச் சொல்லவில்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு கமிஷன்போட்டு, அந்தக் கமிஷன் தமிழகம் பூராவும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய வேண்டும். நான் காண்டிராவர்ஷியைக் கிளப்ப விரும்பவில்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நிம்மதியாக வாழவேண்டும். அப்படிச் செய்ய மற்ற இடங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் அந்த ஊதிய உயர்வு கிடைக்கக்கூடிய முறையில் அதைச் செய்யவேண்டும் என்பது தான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆனல் அப்படி கூலி நிர்ணயம் செய்வதிலே விவசாயச் சங்க கன்வினராக இருக்கும் நாராயணசாமி அவர்களுக்கு அவ்வளவு திருப்தி இல்லை. பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றபொழுது அவர் அதை எதிர்த்தார். மாநிலம் முழுதும் ஒரே கூலியை நிர்ணயம் செய்தால் மிராசுதார்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும் என்று சொன்னர். கலியாண சுந்தரம் அவர்களுக்கும், அவருக்கும் வாக்குவாதம் நடந்தது. கடைசியில் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனுல் அதை யோசித்துத்தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கமிஷன் அதை ஆராய்ந்து வருகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: கேரளாவைச் சொன்னல், கேரளாவைச் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள். மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டின்படி லேபர்களுக்கு ஏரியாக்களில் வேலை செய்யக்கூடிய வேலை வாரியாக பிரித்து ஒரு பெரிய பட்டியலே போட்டு, சம்பளம் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த காபியைப் பெற்று என்.வி.என். அவர்கள் பார்த்தால் கமிஷனுக்கு பெரிய உதவிகரமாக இருக்கும் என்பது உதவிகரமான ஆலோசனை என்று தான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, அந்த ஆலோசனையை இந்த இடத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விலைபொருள்களின் விலையை நாம் எப்படி நிர்ணயம் செய்வது என்று அண்ணு அவர்கள்

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கேட்டார்கள். நான் அப்போதே சொன்னேன். எசன்ஷியல் கமாடிடீஸ் ஆக்ட் இருக்கிறது என்று நேற்று கூட நாடாளுமன்றத்தில் கேட்கிறபோது இந்த ஆக்டை இம்பிளிமெண்ட் பண்ணுவது பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். Implementing power is with the State Government மகாராஷ்டிராவில் கூட இப்படிப்பட்ட ஒரு கமிஷனைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறார்கள். அதிலே ஒரு நல்ல அம்சம் என்னவென்றால், விவசாயிடைய பிரதிநிதி ஒருவரும் அதிலே இருப்பார். 12 அம்சத்திலே சில அம்சங்கள் மத்திய சர்க்கார், சில அம்சங்கள் மாநில சர்க்காருக்குப் பொருத்தும். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், பூரா சட்ட துணுக்கங்களும் தெரிந்தவர் ஆதிமூலம். அமைச்சர் மாதவன் அவர்களுக்கும் கூட தெரியும். அவர்கள் விரும்பினால், இது சம்பந்தமாக, இந்தப் பிரச்னையில் உள்ள பல விஷயங்கள் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எசன்ஷியல் கமாடிடீஸ் ஆக்ட் பற்றி சொன்னார்கள். விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதல் தேவை. இப்போது, தஞ்சையில் இருப்பவர்களுக்கு, நெல்லின் விலையை அதிகமாக்கிக் கொடுக்கலாம் என்றால் கூட மத்திய சர்க்காருடைய ஒப்புதல் பெற்று பிறகு தான் செய்ய முடியும். அது மட்டுமல்ல, போடுகின்ற சட்டங்களுக்கெல்லாம் மத்திய சர்க்காரின் ஒப்புதல் தேவைப்படுகிறது. குத்தகைதாரர்களுக்கு சலுகை அளிப்பதற்கு ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் 4, 5 மாதங்கள் ஆகியும் இன்னும் வரவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நிர்மானத்திற்கு வருகிறேன். வன்முறையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, ஒரு விஷயம். கண்டிக்கத்தான் வேண்டும், ஸ்ரீவில்லிப் புத்தூருக்குப் போயிருந்தேன். அந்த வன்முறையாளர்கள்—அவர்கள் யார், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற விவரத்திற்குப் போகவில்லை. அங்கே வன்முறையில் ஈடுபட்டவர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும், ஸ்தாபனக் காங்கிரசையும் காங்கிரஸ் கட்சியையும் ஒன்று சேருங்கள் என்று சொல்கிற மாதிரி காந்திஜி படத்திற்கும், நேருஜி படத்திற்கும், லெனின் படத்திற்கும், ஜீவானந்தம் படத்திற்கும் நெருப்பு வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர் செய்தது, இந்தக் கட்சிகளையெல்லாம் ஒன்று சேருங்கள் என்று சொல்வது மாதிரி இருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூருக்குப் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும், ஜீவானந்தம் படத்திற்கு நெருப்பு வைத்திருப்பதைப் பார்த்தால் கொடுமையாக இருக்கிறது. எங்கள் கட்சிக்கு ஒரு வழி உண்டு. நான் இன்றையதினம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் பேசுகிறேன் என்று சொன்னால், ஒரு பழிக்கக் கூடிய தலைவனின்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

வழியில் செல்கிறேன் என்று சொன்னால், அது, மதிப்புக்குரிய சிங்காரவேலர் தான் என்பதை பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல் ஜீவானந்தத்தை தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட ஜீவானந்தம் படத்திற்கு நெருப்பு வைத்தார்கள் என்றால், எவ்வளவு பெரிய கொடுமை என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மதிப்புக்குரிய ராஜாஜி அவர்களே ஜீவானந்தத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, "யார் இந்த எளிமலை மனிதர்" என்று சொல்வார். கம்யூனிஸ்ட்காரர்களாகிய எங்களுக்கு ஆளைப் பற்றியல்ல, கொள்கையைப் பற்றித்தான் அபிப்பிராய பேதங்கள் எல்லாம். தனி நபர்களைப் பற்றி அல்ல. சிலர் முத்துவைப் பற்றிச் சொல்வார்கள். அவர் என்னுடைய மிக நெருங்கிய நண்பர். நாங்கள் இரண்டு பேரும் ஒரு வருஷம் ஒரே ஜெயிலில் இருந்தோம். நாங்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நன்றாகத் தெரிந்தவர்கள். அவரிடம் மிக நல்ல பழக்கங்கள் உண்டு. அவர் குடிக்க மாட்டார். பெண்கள் விஷயத்தில் மிகவும் கரெக்டாக இருக்கக் கூடியவர். (பலத்த கரவொலி) ஆனால் அவருடைய கொள்கைகள் எனக்குப் பிடிக்காமலிருக்கலாம். அவர் செய்கிற காரியங்களைக் கண்டிப்பேன். ஆனால் விரோதம் இல்லை. அதேபோல இராமனாதபுரம் மாவட்டச் செயலாளர் தென்னரசுவும். பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். ஆனால் அது தனி நபர்களைப் பற்றி அல்ல. கொள்கையைப் பற்றித்தான். அப்படிச் சொல்லும்போது, நான் ஒன்றை திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியும். இந்தப் போராட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், உங்களுக்கு நிலப் பிரபுத்துவத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை கிடையாது என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். அதை எடுத்தேன், இதை எடுத்தேன் என்று சொன்னால் அது நிலப்பிரபுத்துவத்தை ஒழிப்பதாகாது. மன்றுடியாரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நாங்கள் மன்றுடியாரை எதிர்த்து மறியல் செய்தோம். அவருடைய பண்ணையில் இறங்கிய எங்கள் தோழர் கே. டி. ராஜுவை பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்தீர்கள். இப்போது அவர் இந்தப் போராட்டத்தில் வந்து விட்டார் என்பதற்காக இது மன்றுடியார் போராட்டம், மன்றுடியார் போராட்டம் என்ற அளவுக்குத் தான் போகிறீர்கள். அதற்காகத்தான் சொன்னேன், தனி நபர்கள் அல்ல, கொள்கையைப் பார்க்க வேண்டும் என்று. 1952-ஆம் ஆண்டு ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டது. அதிலே மணலி கந்தசாமி அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். நேற்றைய தேதியில் கூட பேசப் பட்டது. மன்னர்குடியில் 39 வண்டிகள் எரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வண்டியும் ரூ. 1,000 பெறும்.

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

நேற்றைக்கு சில உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். நண்பர் துரைமுருகன் பேசியது எனக்குப் புரிகிறது. அவர் எல்லாம் கரெக்டாகச் சொல்கிறார். அடுத்துப் பேசிய ஆறுமுகம், இந்திரா காந்தியின் அடுத்த பணி என்று ஆரம்பித்தார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இந்திரா கட்சியையே சாப்பிட்டுவிடும் என்ற முறையில் பேசினார். மந்திரியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் தனி நபரையோ, கட்சியையோ காட்டிப் பேசக் கூடாது. அந்தமாதிரி பேசினால் அதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியது தலைவருடைய பணி.

இதிலே இன்னொரு விஷயம். ஜாதிப் பிரச்னையை எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அரசியலில் கிளப்பினால் அது மன்னிக்க முடியாத குற்றம். நீங்கள் சொல்ல முடியும், கிளப்பினார்களா என்று. கிளப்பினார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. மதப் பிரச்னையையோ ஜாதிப் பிரச்னையையோ அரசியலில் கொண்டுவருவதை எந்த அரசும் அனுமதிக்கக் கூடாது. அரசாங்கம் என்பது எல்லோருடைய நலனையும் பாதுகாக்க வேண்டிய ஒன்று.

கடைசியாக, தொடர்ந்து ஒன்றிரண்டு விஷயங்கள். சிறையைப் பற்றிச் சொன்னேன். மதுரையில் எந்த அளவுக்கு ஜெயில் சூபரின்டென்ட் நடந்து கொண்டார் என்று. வேலூரில் ஒரு சூபரின்டென்ட் அங்கே ஒரு தப்பாக்கிப் பிரயோகமே நடந்துவிடுகிற அளவுக்கு நிலைமையைக் கொண்டு வந்து விட்டார். மோர் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்ல, அவரைச் சுற்றி ஐந்தாயிரம் பேர்கள் நின்றுகொண்டு விட்டார்கள். பிறகு கலெக்டர் வந்து, மோர் கொடுத்தால் என்ன என்று சொல்லி நிலைமையை சமாளிக்க வேண்டி வந்து விட்டது. அந்தமாதிரி விஷயம் புரியாதவர்கள் சூபரின்டென்டென்டு களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கோளாவில் பள்ளிக்கூடங்கள் மூடப்படுகின்றன என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆலடி அருணா தான் சொன்னார் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே தனியார்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அந்தப் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற அரசாங்கம், தைரியமாக, சர்க்காரே கவிழ்ந்து விடும் என்றால் கூட பரவாயில்லை என்று—குறிப்பாக, இளைஞர் காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள் விடாப் பிடியாக இருக்கிறார்கள். முஸ்லீம் லீகைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆதரவு அளிக்கிறார்கள். அப்படி, தனியார்களை எதிர்த்து நிற்கக் கூடிய நிலை அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே, கோயில், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை அரசாங்கம் தணிந்து எடுத்தார்கள். அப்படி அங்கே கோயில் மடங்களின் நிலங்களை எடுத்தவுடனே, விடுதலைப் பத்திரிக்கையில் பெரியார் எழுதினார், "கேரளாக்காரர்கள் பரவாயில்லையே, நன்றாகப் பண்ணி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 12

யிருக்கிறார்களே" என்று. நிலச் சீர்திருத்தம் என்று சொன்னால், சிக்கரத்தில், மடம், கோயில்கள், மசூதி ஆகியவற்றிடம் இருக்கிற நிலங்களை எடுத்து விவசாயிகளிடம் கொடுக்கின்ற முறை வரவேண்டும். இப்போது செய்யப்பட்டிருப்பது ஒரு சிறிய ஆரம்பம். அம்சம் கூட அல்ல. மக்களை உசுப்பிவிட்டிருக்கிறார்கள். அன்றையதினம் சம்பளம் நிச்சயம் பண்ணுவதற்காக, ஒரு லட்சத்து இருபத்தைந்தாயிரம் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் தமிழ்நாட்டில் பிரகடனம் எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஒரு மாதம் வேலை நிறுத்தம் செய்து அமைதியை நிலைநாட்டினார்கள். அதேமாதிரிதான் இந்த விவசாயப் போராட்டமும் தொடங்கப் பட்டது. ஆனால் இத்தப் போராட்டத்தைப் பற்றி கீழ் மட்டத்திலிருக்கிறவர்களுக்கு, இந்தப் பிரச்னை என்ன என்பதையே தெரியாத அளவுக்கு மூடி மறைக்கக்கூடிய அளவுக்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. "15 பேர்கள் பலி, நீங்கள் பண்ணிய கோலம்" என்கிறீர்கள். கூறலாமா? ஆனால் நாங்கள் என்ன பார்க்கிறோம்? வீரப் போராட்டம் நடந்திருக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தின் போது வன்முறை இருந்த காரணத்தால் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தப்பட்டது என்று போலீஸ் ரிபோர்ட். இது என்ன போலீஸ் ஸ்டேட்டா? போலீஸ் ஸ்டேட் தான் இப்படி ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுக்கும். கட்டுமீட வேண்டியது தானே? ஒரு போராட்டம் என்று சொன்னால், போராட்டத்திற்குப் பிறகு அமைதி இருக்க வேண்டும். ஆனால் எப்படி இருக்கிறது? எனக்கு ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. "பால் பாண்டி—எங்கள் கட்சித் தோழர் கூறுமுறப்பான இளைஞர்—சீரியஸ்லி வுண்டட்"—கணபதித் தேவர், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அனுப்பியிருக்கிறார். அந்த இடம், தி.மு.க. எம்.எல்.சி. இருக்கக்கூடிய இடம். இந்தமாதிரி விஷயங்களில் உடனடியாகத் தலையிட்டு அவனை செய்ய வேண்டும். நம்முடைய தி.மு.க. எம்.எல்.சி. இருக்கக்கூடிய இடம். அப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்திலிருந்து தந்தி வந்திருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் மேலும் இம்மாதிரியான வன்முறைகள் நடைபெறக் கூடாது என்பதற்காகத்தான். இறுதியாக இந்த 'டில்லப்ரூவிங் தி பாலிஸி ஆஃப் மினிஸ்டிரி' என்பதற்கு நாங்கள் எழுப்பியப் பிரச்னைகளுக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் கழக அரசின் சாதனைகளைப்பற்றி மிக அழகாக சொல்லி முடித்துவிட்டார்கள். எனக்குக்கூட நேரம் அதிகமாக கிடைத்திருந்தால் விவசாயிகளின் 12 அம்சக் கோரிக்கைகளை அதைவிட அழகாக விளக்கியிருப்பேன்.

சாதாரணமாக மக்களின் கோரிக்கைகளை கவனிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. அரசாங்கத்தின் முன் கோரிக்கைகளை வைப்பதற்கு விவசாயிகளுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கம் சந்தர்ப்பம்

1972 ஆகஸ்ட் 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கொடுக்க வேண்டும். உண்மையான காரணத்தை அறிந்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது சர்க்காரின் பொறுப்பு. அந்தப் பொறுப்பை முதலிலே சர்க்கார் தட்டிக்கழித்துவிட்டு, இவ்வளவு கொடிய செயல்கள் நடைபெற்ற பின்னால் அவர்களின் பல கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, மற்றும் சில கோரிக்கைகளை பரிசீலிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. இந்த விவசாயிகள் போராட்டத்தில் 15,000 பேர் தாங்களாகவே சிறைப்பட்டார்கள். 10,000 பேரை சிறையிலே கொண்டுபோய் அடைத்தார்கள். சிறையிலே அடைக்கப்பட்டவர்களில் இன்றைக்கும் பலர் வயிற்றுப்போக்கினால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸார் நடத்திய துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் 14 பேர் இறந்திருக்கிறார்கள். தடியடி செய்ததில் 2 பேர் செத்தார்கள். இப்படி அரசாங்கக் கணக்குப்படி 16 பேர் செத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடிய காரியத்தை இந்த சர்க்கார் செய்திருக்கிறது என்று குற்றஞ்சாட்டி, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே,

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"

என்ற கருத்தை உணர்ந்த மக்கள் எல்லா உண்மைகளையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வார்கள் என்ற உறுதியுடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களின் தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிறது. பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: "மாண்புமிகு டாக்டர். மு. கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையில் இயங்கும் அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையின்மையை இப்பேரவை தெரிவிக்கிறது". ஆதரிப்போர் 'ஆம்' என்க; மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு) 'இல்லை' என்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

Dr. H. V. HANDE: Sir, I press for a division.

எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு கோரப்பட்டு, உறுப்பினர்கள் கீழ்க் கண்டபடி வாக்களித்தனர்:—

ஆதரித்தவர்கள்

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்
திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்

ஆதரித்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி

திரு. கே. கே. முத்தையா

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி

திரு. பி. வெங்கடசாமி

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்

திரு. கே. பி. கோபால்

திரு. சோ. அழகர்சாமி

திரு. என். கே. பழனிசாமி

திரு. எம். சுரேந்திரன்

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்

திரு. எம். சத்தியமூர்த்தி

திரு. ஒ. என். சுந்தரம்பிள்ளை

திரு. கே. என். குமாரசாமி

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்

திரு. என். டென்னிஸ்

திரு. என். மருதாசலம்

திரு. என். வி. குருசாமி நாயுடு

திரு. கு. அ. பொம்மன்

திரு. ஏ. பாலையா

திரு. க. சுப்பு.

1972 ஆகஸ்ட் 12]

எதிர்த்தவர்கள்

திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்
திரு. பெ. சீனிவாசன்
திரு. சி. வி. ஷண்முகம் அண்ணாமலை
திரு. கு. ஆண்டி என்கிற குருசாமி
திரு. அ. ஆறுமுகம்
திரு. எஸ். ஆறுமுகம்
திரு. சி. ஆறுமுகம்
திரு. மு. இரத்தினசபாபதி
திரு. க. மு. இராசகோபால்
திரு. ஆலடி அருணா
திரு. வி. இராசகோபால்
திரு. அ. இராசமாணிக்கம்
திரு. டி. இராசரத்தினம்
திரு. கு. இராசமாணிக்கம்
திரு. ஜே. எஸ். இராசு
திரு. எம். எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்
திரு. சி. இராமநாதன்
திரு. ஆர். இராமலிங்கம்
திரு. மு. இராமன்
திரு. வி. கே. இராஜாப் பிள்ளை
திரு. கோ. இளங்கோவன்
திரு. வி. சா. இளஞ்செழியன்
மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி
மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்
மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்
மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து
மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்
திரு. து. ப. அழகமுத்து

[1972 ஆகஸ்ட் 12

எதிர்த்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்
திரு. எஸ். முருகையன்
திரு. மு. சண்முகம்
திரு. செ. கந்தப்பன்
திரு. அன்புச்செழியன்
திரு. பு. எட்டியப்பன்
திரு. என். கணபதி
திரு. டி. கணபதி
திரு. எல். கணேசன்
திரு. எம். ஆர். கண்ணன்
திரு. கா. மு. கதிரவன்
திரு. கே. பி. கந்தசாமி
திரு. எம். கந்தசாமி
திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்
தாழை திரு. மு. கருணநிதி
திரு. சோ. கருணைநாதன்
திரு. ஆ. கருப்பையா
திரு. கு. காமாட்சி
திரு. வீ. கார்த்தீசன்
திரு. சொ. காவேரிமணியம்
திரு. கா. காளிமுத்து
திரு. என். கிட்டப்பா
திரு. நா. கிருட்டிணன்
திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி
திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணன்
திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன்
திரு. வ. எஸ். குமாரசாமி

1972 ஆகஸ்ட் 12]

எதிர்த்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

திரு. எம். கோபால்
திரு. ப. கோபால்
திரு. வி. சி. கோவிந்தசாமி
திரு. ஆர். கோவிந்தராசன்
திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி
திரு. கோவை செழியன்
திரு. சே. சதாசிவம்
மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்
மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா
மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்
மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்
மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்
மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்
மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்
திரு. எம். செல்வராஜ்
திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்
திரு. மு. முனு ஆதி
திரு. டி. வி. சம்பத்
திரு. மா. பா. சாரதி
திரு. சித. சிதம்பரம்
திரு. கோ. சிவபெருமாள்
திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்
திரு. பெரி. சண்முகம்
திரு. எம். எஸ். கே. சத்தியேந்திரன்
திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்
திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்
திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்

எதிர்த்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

திரு. அ. சின்னசாமி
திரு. ஆர். சின்னசாமி
திரு. மூ. சின்னசாமி
திரு. வ. சின்னசாமி
டாக்டர் ச. அ. சின்னராசு
திரு. சி. சின்ன வெள்ளையன்
திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியம்
திரு. மா. சுப்பிரமணியம்
திரு. ச. சுப்பையா
திரு. வீ. சுப்பிரமணியம்
திரு. கி. ஜெயராமன்
திரு. வீ. செல்லதுரை
திரு. த. சோணையா
திரு. ந. சோமசுந்தரம்
திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்
திரு. என். தர்மலிங்கம்
திரு. டி. சி. திம்மராயக் கவுண்டர்
திரு. அ. தியாகராசன்
திரு. கு. திருப்பதி
திரு. ஏ. க. துரைசாமி
திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்
திரு. என். இராஜாங்கம்
திரு. ப. முத்துசாமி
திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்
திரு. ஆ. முனியாண்டி
திரு. கி. ரங்கநாதன்
திரு. இ. ராமசாமி

1972 ஆகஸ்ட் 12]

எதிர்த்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

திரு. ஜி. இராமசாமி
திரு. வ. க. இராமராசன்
திரு. செ. இராமலிங்கம்
திரு. ஏ. எம். இராஜா
திரு. சீ. க. வடிவேலு
திரு. நா. வீராசாமி
திரு. மு. வேதாசலம்
திரு. அ. வெள்ளத்துரை
திரு. சி. வே. வேலப்பன்
திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்
திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்
திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி
திரு. எம். ஏ. லத்தீப்
திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்
திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்
திரு. மு. முத்தையா
திரு. எம். ஏ. அபுசாலி
திரு. மு. சி. ஆ. ரெத்தினசாமித் தேவர்
திரு. கே. கந்தசாமி
திரு. சி. மன்னியப்பன்
திரு. என். மாணிக்கம்
திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்
திரு. மு. மாரிமுத்து
திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்
திரு. வே. ந. முத்தமிழிச் செல்வன்
திரு. வ. முத்து
திரு. இ. எஸ். கியாகராசன்

[1972 ஆகஸ்ட் 12

எதிர்த்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

திரு. நா. காசிராமன்
திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்
திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்
திரு. கே. வி. சுப்பையா
திரு. கா. வேழவேந்தன்
திரு. சு. துரைசாமி
திரு. துரைமுருகன்
திரு. சு. ம. துரைராஜ்
திரு. மே. சி. தாயமணி
திரு. எம். தேவராசன்
திரு. அ. தேவேந்திரன்
திரு. ஏ. ஆர் சுப்பையா
திரு. ஈ. எம். நடராசன்
திரு. எஸ். நடராசன்
திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்
திரு. க. நாகராசன்
திரு. பா. நாகலிங்கம்
திரு. என். நாச்சிமுத்து
திரு. எம். டி. நாச்சியப்பன்
திரு. ந. நாச்சியப்பன்
திரு. மா. வே. நாராயணசாமி
திரு. பொ. பத்மநாபன்
திரு. ஆ. பரந்தாமன்
திரு. எம். பரமசிவம்
திரு. என். எஸ். பலராமன்
திரு. நா. பழனிசாமி
திரு. மு. பழனிசாமி

1972 ஆகஸ்ட் 12]

எதிர்த்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

புலவர் சி. பழனிச்சாமி

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்

திரு. க. பழனிவேலன்

திரு. மு. பழனிவேலன்

திரு. குழ. செல்லையா

திரு. எஸ். காதர் பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி

திரு. வி. பழனிவேலு

திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்

திரு. சி. பாண்டுரங்கம்

திரு. கு. பாலகிருஷ்ணன்

திரு. வை. பாலசுந்தரம்

திரு. எஸ். பெருமாள்

திரு. பி. பொன்சொக்கலிங்கம்

திரு. கி. பொன்னுமலை

திரு. பி. எஸ். மணியன்

திரு. வீ. மலைக்கண்ணன்

நடுநிலைமை வகிப்பவர் எவரும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக 27 வாக்குகள்; தீர்மானத்திற்கு எதிராக 179 வாக்குகள்; நடுநிலைமை வகிப்பவர் எவரும் இல்லை. ஆகவே, தீர்மானம் தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் தீர்மானம் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படுகிறது. பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : "விவசாயிகள் போராட்டம் தொடர்பாக இந்த அமைச்சரவை மேற்கொண்ட கொள்கைக்கு இப்பேரவை எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறது" என்ற மேற்கொண்ட கொள்கைக்கு இப்பேரவை எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறது. ஆதரிப்போர் 'ஆம்' என்க; அலரிப்போர் 'இல்லை' என்க (சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு) 'இல்லை' என்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

[1972 ஆகஸ்ட் 12

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I Press for a division.

எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு கோரப்பட்டு உறுப்பினர்கள் கீழ்க்கண்ட படி வாக்களித்தனர் :—

ஆதரித்தவர்கள்

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்
திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்
திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி
டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே
திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி
திரு. கே. கே. முத்தையா
திரு. ஆ. கு. சுப்பையா
மணலி திரு. சி. கந்தசாமி
திரு. பி. வெங்கடசாமி
திரு. எ. சுப்பிரமணியம்
திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்
திரு. கே. பி. கோபால்
திரு. சோ. அழகர்சாமி
திரு. என். கே. பழனிசாமி
திரு. எம். சுரேந்திரன்
திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்
திரு. எம். சத்தியமூர்த்தி
திரு. ஓ. என் சுந்தரம்
திரு. கே. என். குமாரசாமி
திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்
திரு. எ. சுவாமிதாஸ்
திரு. என். டென்னிஸ்
திரு. என். மருதாசலம்
திரு. நா. வெ. குருசாமி

1972 ஆகஸ்ட் 12]

ஆதரித்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

திரு. கு. அ. பொம்மன்

திரு. எ. பாலேயா

திரு. க. சுப்பு.

எதிர்த்தவர்கள்

திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்

திரு. பெ. சீனிவாசன்

திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை

திரு. கு. ஆண்டி என்கிற குருசாமி

திரு. அ. ஆறுமுகம்

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்

திரு. சி. ஆறுமுகம்

திரு. மு. இரத்தினசபாபதி

திரு. க. மு. இராசகோபால்

திரு. ஆலடி அருணா

திரு. வி. இராசகோபால்

திரு. அ. இராசமாணிக்கம்

திரு. டி. இராசரத்தினம்

திரு. கு. இராசமாணிக்கம்

திரு. ஜே. எஸ். இராசு

திரு. எம். எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்

திரு. சி. இராமநாதன்

திரு. ஆர். இராமலிங்கம்

திரு. மு. இராமன்

திரு. வி. கே. இராஜாப் பிள்ளை

திரு. கோ. இளங்கோவன்

திரு. வீ. சா இளஞ்செழியன்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி

[1972 ஆகஸ்ட் 12

எதிர்த்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்
மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்
மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து
மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்
திரு. து. ப. அழகமுத்து
திரு. இராம. அரங்கண்ணல்
திரு. எஸ். முருகையன்
திரு. மு. சண்முகம்
திரு. செ. கந்தப்பன்
திரு. அன்புச்செழியன்
திரு. பூ. எட்டியப்பன்
திரு. என். கணபதி
திரு. டி. கணபதி
திரு. எல். கணேசன்
திரு. எம். ஆர். கண்ணன்
திரு. கா. மு. கதிரவன்
திரு. கே. பி. கந்தசாமி
திரு. எம். கந்தசாமி
திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்
தாழை திரு. மு. கருணநிதி
திரு. சோ. கருணாநாதன்
திரு. ஆ. கருப்பையா
திரு. கு. காமாட்சி
திரு. வி. கார்த்தீசன்
திரு. சொ. காவேரிமணியம்
திரு. கா. காளிமுத்து
திரு. என். கிட்டப்பா

எதிர்த்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

திரு. நா. கிருட்டிணன்
திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி
திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணன்
திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன்
திரு. ஏ. எஸ். குமாரசாமி
திரு. எம். கோபால்
திரு. ப. கோபால்
திரு. வி. செ. கோவிந்தசாமி
திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி
திரு. ஆர். கோவிந்தராசன்
திரு. கோவை செழியன்
திரு. சே. சதாசிவம்
மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்
மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா
மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்
மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்
மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்
மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்
மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்
திரு. எம். செல்வராஜ்
திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்
திரு. மு. முனு ஆதி
திரு. டி. வி. சம்பத்
திரு. மா. பா. சாரதி
திரு. சித. சிதம்பரம்
திரு. கோ. சிவபெருமாள்
திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்
திரு. பெரி. சண்முகம்

எதிர்த்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

திரு. எம். எஸ். கே. சத்தியேந்திரன்
திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்
திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்
திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்
திரு. அ. சின்னசாமி
திரு. ஆர். சின்னசாமி
திரு. மு. சின்னசாமி
திரு. வ. சின்னசாமி
டாக்டர் ச. அ. சின்னராசு
திரு. சி. சின்ன வெள்ளையன்
திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியம்
திரு. மா. சுப்பிரமணியம்
திரு. ச. சுப்பையா
திரு. வி. சுப்பிரமணியம்
திரு. கி. ஜெயராமன்
திரு. வீ. செல்லதுரை
திரு. த. சோணையா
திரு. ந. சோமசுந்தரம்
திரு பெ. சௌந்தரபாண்டியன்
திரு. என். தர்மலிங்கம்
திரு. டி. சி. திம்மராயக்கவுண்டர்
திரு. அ. தியாகராசன்
திரு. சு. திருப்பதி
திரு. எ. க. துரைசாமி
திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்
திரு. என். இராஜாங்கம்
திரு. ப. முத்துசாமி
திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்

1972 ஆகஸ்ட் 12]

எதிர்த்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

திரு. ஏ. முனியாண்டி
திரு. இ. ராமசாமி
திரு. ஓ. இராமசாமி
திரு. வ. க. இராமராசன்
திரு. செ. இராமலிங்கம்
திரு. ஏ. எம். இராஜா
திரு. சி. க. வடிவேலு
திரு. நா. வீராசாமி
திரு. மு. வேதாசலம்
திரு. அ. வெள்ளத்துரை
திரு. சி. வே. வேலப்பன்
திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்
திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின்
திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி
திரு. எம். ஏ. லத்தீப்
திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்
திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்
திரு. மு. முத்தையா
திரு. எம். ஏ. அபுசாலி
திரு. மு. சி. ஆ. ரெத்தினசாமித் தேவர்
திரு. கே. கந்தசாமி
திரு. சி. மன்னியப்பன்
திரு. என். மாணிக்கம்
திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்
திரு. மு. மாரிமுத்து
திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்
திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச்செல்வன்
திரு. வ. முத்து

[1972 ஆகஸ்ட் 12

எதிர்த்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்
திரு. நா. காசிராமன்
திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்
திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்
திரு. கே. வி. சுப்பையா
திரு. கா. வேழவேந்தன்
திரு. சு. துரைசாமி
திரு. துரைமுருகன்
திரு. சு. ம. துரைராஜ்
திரு. மே. சி. தாயமணி
திரு. எம். தேவராசன்
திரு. அ. தேவேந்திரன்
திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா
திரு. ஈ. எம். நடராசன்
திரு. எஸ். நடராசன்
திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்
திரு. க. நாகராசன்
திரு. பா. நாகலிங்கம்
திரு. என். நாச்சிமுத்து
திரு. எம். டி. நாச்சியப்பன்
திரு. ந. நாச்சியப்பன்
திரு. மா. வே. நாராயணசாமி
திரு. பொ. பத்மநாபன்
திரு. ஆ. பரந்தாமன்
திரு. எம். பரமசிவம்
திரு. எல். எஸ். பலராமன்
திரு. நா. பழனிசாமி
திரு. கி. ரங்கநாதன்

எதிர்த்தவர்கள்—தொடர்ச்சி

திரு. மு. பழனிசாமி
புலவர் சி. பழனிச்சாமி
டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்
திரு. க. பழனிவேலன்
திரு. மு. பழனிவேலன்
திரு. குழ. செல்லையா
திரு. எஸ். காதர் பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி
திரு. வி. பழனிவேலு
திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்
திரு. சி. பாண்டுரங்கம்
திரு. கு. பாலகிருஷ்ணன்
திரு. வை. பாலசுந்தரம்
திரு. எஸ். பெருமாள்
திரு. பி. பொன்சொக்கலிங்கம்
திரு. தி. பொன்னுமலை
திரு. பி. எஸ். மணியன்
திரு. வி. மலைக்கண்ணன்

நடுநிலை வகிப்பவர் எவரும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக 27 வாக்குகள்; தீர்மானத்திற்கு எதிராக 179 வாக்குகள்; நடுநிலைமை வகிப்பவர் எவரும் இல்லை. ஆகவே, தீர்மானம் தோல்வியுற்றது.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அடுத்து, 17—8—1972 வியாழக்கிழமை அன்று பேரவை மீண்டும் காலை 9 மணி அளவில் கூடும். 14—8—72 திங்கட்கிழமை அன்று பேரவைக் கூட்டம் இல்லை. ஆனால் அன்று இரவு 10-30 மணிக்கு சுதந்திர தின வெள்ளிவிழாவை முன்னிட்டு சட்டப் பேரவையும், சட்டமன்ற மேலவையும் சேர்ந்த கூட்டம் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தலைமையில், சட்டப்பேரவை மண்டபத்தில் நடைபெறும். மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் அனைவரும் அக்கூட்டத்திற்கு வருகை தந்து சிறப்பிக்குமாறு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பில் அழைக்கிறேன்.